

Giới thiệu Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao

Truyện Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao! là một truyện mới được giới thiệu đến với bạn đọc trên trang đọc truyện online, đọc truyện bạn sẽ được dẫn dắt vào một thế giới tuổi teen đầy những điều bất ngờ. Truyện tình yêu, tình bạn và những mối quan hệ xã hội, những câu chuyện khiến bạn đọc nghĩ suy và trầm trồ.

Nếu bạn yêu thích những câu chuyện tình yêu, nếu bạn thích những chuyện có chút hài, có chút ngược, có chút yêu thương, mỗi cái có một chút...Hãy đọc truyện mới Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao để cùng trải nghiệm những điều thú vị này, cùng trải qua những thăng trầm yêu ghét, những cảm xúc chạm đến lòng người tưởng lạ như rất quen, thân thuộc. Truyện xoay quanh những nhân vật chính như:

Linh Linh: là một thiên kim tiểu thư của tập đoàn Phương Thị thông minh, bướng bỉnh, thích làm những điều mình thích, thích được tự do, đặc biệt cô thích được làm được làm con trai vì cô không muốn thua kém anh trai của mình, biệt danh mà anh trai cô thường gọi là ma nữ siêu quậy

Đan Phong: thiếu gia của tập đoàn Vương thị nổi tiếng với tài sát gái, thông minh, lạnh lùng, bất chấp, đứng đầu trong trường Star, ngôi trường dành riêng cho nam sinh. Gia Bảo: đẹp trai, ga lăng, hài hước, háo hức, tài sát gái phải nói là ngang hàng với Đan Phong, thiếu gia của tập đoàn Hàn thị đứng ngang bằng với tập đoàn Vương thị. Cậu và Phong luôn đối đầu nhau trong mọi hình thức, ngay cả trong tình yêu, học tại trường Star. Long Long: anh trai của Linh Linh, thích trêu chọc cô em gái, và đối thủ tay đôi với em gái của mình, thương em gái nhất nhà. biệt danh mà coi em gái đặt cho anh là long vương

Phương Thanh hotgirl số 1 của trang báo học sinh, không ít nam sinh đẹp trai giàu có của trường Star 'theo đuổi'. Nhưng Đan Phong, Gia Bảo là hai mục tiêu chính mà cô muốn. Hữu Thiên, Minh Quân: bạn thân của Đan Phong, gái theo đuổi ba ngày cũng không đếm hết, đẹp trai, ga lăng, hài hước, tán gái số một. Đan Nhi: em gái cùng cha khác mẹ với Đan Phong, dễ thương, nhiều chàng theo đuổi. Hai anh em cô tuy không cùng mẹ nhưng rất yêu thương nhau. Ngoài ra cô và Phương, Thanh là bạn thân của nhau.

Liệu còn gì sẽ tiếp nối tiếp đến đâu nữa, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điện, Rượt Đuổi Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Biệt thự, xung quanh được trang trí với những ngọn nến rực rỡ lung linh với khung vườn tuyệt đẹp

Những người hầu bày bàn ghế sang trọng trên bàn là một tấm trải màu trắng mang nét quý phái cho bữa tiệc.

Tấm thảm màu đỏ được trải dài trên dãy đường đi rải đầy những tia kim tuyến lấp lánh.

Trên bàn tiệc có 3 chai rượu quý của Pháp, 1 chiếc bánh sinh nhật trên chiếc bánh là dòng chữ Happy Birthday Linh Linh, bên cạnh con gấu trúc là ngọn nến số 16.

Mọi thứ dường như đã hoàn thiện. Một phụ nữ nhìn vào có vẻ vừa ý. Từ trong nhà một người mặc áo quần người hầu hốt hoảng chạy ra

- Phu nhân... phu nhân... có chuyện không hay... tiểu thư ...

- Chuyện gì! Tiểu thư làm sao. Đại phu nhân của Phương Thị nói

- Tiểu... thư... tiểu thư không có ở trong phòng. Ba Tư từng người nói không nên lời.

- Sao lại có chuyện như vậy.... tôi bảo bà trong nó cơ mà.

- Tôi... tôi thực sự xin lỗi.... tôi đã chuẩn bị cho tiểu thư mọi thứ để đón khách, nào ngờ tiểu thư nói dối rồi tôi bảo người hầu làm nhưng tiểu thư không chịu ăn, ôm bụng bảo là đau dạ dày, cô nói tôi làm mới ăn, vì tôi lo cô chủ có chuyện nên....

- Các người đúng là một lũ vô dụng cả lũ mà một con bé cũng không giữ được. Phu nhân tức giận nói tiếp - Nhanh tìm nó về cho tôi, nhớ đừng để lão gia biết, bí mật tìm cho ta, nếu không tìm được thì các người

cuốn gói ra khỏi Phương gia.

- VângVâng. Mọi người sợ hãi tuân lệnh. Từ nhỏ đến giờ không ngày nào tiểu thư nhà này không khiến cho người hầu phải rớt tim.

.....

Trên chiếc cầu đêm, dưới những ngọn đèn lung linh mờ ảo. Một cô gái mặc một chiếc váy hồng ngắn ngang gối, trông rất dễ thương đang đi thẳng băng trên lan can giữa cầu. Vì chiếc cầu này vẫn còn nằm

trong dự án sửa chữa, vẫn chưa lên kế hoạch nên cô thường hay trốn ra đây, nơi này là địa điểm bí mật của

cô và anh trai.

Tiếng gió vi vu, tiếng không gian đêm tạo cho cô có một cảm giác thoải mái hơn bao giờ hết. Cô cứ đi trên thanh lan can , mà không thèm nhìn trước mắt vì cô biết không có ai. Thanh lan can cao chừng nửa mét.

Rú rú tiếng xe máy rú làm cô giật hết cả mình, vì cô nhón chân đi, không kịp giữ thăng bằng nên cô đổ người về phía chiếc xe đang lao đến

- Áaaaaaaaa. Cô nhắm mắt nhắm mũi, la hét om sòm đến thũng cả màng nhĩ.

- Kít..... kít..... tiếng phanh xe gấp.

.....

- Phu nhân... tiểu thư vẫn chưa tìm thấy, chúng ta phải làm sao... . Bà quản gia nói nhỏ vào tai của Phương

phu nhân

- Cái gì hả... Hai ông bà Phương thì đang chào khách, chỉ còn 15phút nữa là vào tiệc. Nhưng chủ nhân của bữa tiệc thì lại vắng mặt, thật lạ đời mà.

- Chào ông Phương. Một người đàn ông toác lên mình vẻ sang trọng hơn người bắt tay Phương lão gia chào hỏi thân mật.

- Ai đây, Vương lão , chào ông, tôi cứ tưởng là ông không đến

- Hôm nay là sinh nhật của con gái ông, sao tôi lại không đến. Từ lâu tôi đã xem nó là con dâu của mình. Chỉ lo là ông không đồng ý.

- Được vậy là phước ba đời cho nó rồi còn gì.

- Ông cứ nói quá. Hai ông cười nói vui vẻ với nhau thân mật như anh em trong nhà.

.....

- Ấy.....cậu con trai mặc bộ đồ vest Âu đánh vào má hồng của một cô gái mắt nhắm lìm, khuôn mặt tái

méc không còn chút máu. Hấn đặt đầu cô lên chân hấn.

- Ấy.... tỉnh lại đi. Hấn lay cô mãi nhưng cô vẫn nhắm mắt, khiến hấn tức gần chết. Hấn nhìn đồng hồ rồi

thở dài.

- Ấy.... tỉnh lại đi. Cô tỉnh ngủ ở đây lun sao. Cô gái này thật kì lạ... làm sao bây giờ

- Cô mà không tỉnh dậy thì đừng có mà trách tôi đấy.

-

- Cô.... Hấn tức đến rung người, sao trên đời này có người khủng như vậy, chiếc xe cậu quả thật là chưa

kịp dựng cô. Vậy mà hơn 10phút rồi mà cô vẫn bất tỉnh nhưng miệng thì cứ nham nhảm cái chi đó. Chẳng khác nào người khủng.

- Tôi đếm từ 1 đến 3 cô không đứng dậy thì đừng trách tôi....

-

-1

.....

.....

Ông Vương nhìn quanh, như tìm gì đó

Thấy lạ ông Phương hỏi

- Ông tìm ai sao...

- À không có gì đâu, tôi đang nhìn con bé, nhưng nhìn mãi vẫn không thấy. Ông giấu con gái hơi kĩ đấy nghe.

- Linh linh sao, tôi này giờ cũng không thấy.

- Bà vào bảo nó ra đây. Ông Vương thì thảo bên tai vợ của mình.

- Nó..... bà Phương ngập ngừng rồi nhanh miệng nói là đã- Anh Vương thông cảm hôm nay nó muốn gây bất ngờ nên đến khi tiệc bắt đầu mới ra mặt. Bà Vương lên tiếng về mặt lo lắng vẫn ẩn hiện trên khuôn

mặt.

- Cô con gái này quả thực đã lớn thật rồi. ha ha. Ông Vương cười nói như thể Linh Linh là con gái của

mình vậy. Con bé này khiến mình rớt tim mất, chỉ còn 5 phút nữa là vào tiệc.... bà Phương thở ra

.....

- 2....cô đừng hối hận đấy.... -3. Hấn áp môi mình đặt vào môi cô. Một cảnh tượng như đóng phim vậy. Cô đang nhắm mắt bỗng mở mắt ra, tròn xoe nhìn hấn. Hai mắt nhìn chằm vào nhau. Người cô khẽ run

nhẹ.

Mày đang mơ sao, hấn đang làm gì mình thế này. Nụ hôn này, nụ hôn đầu tiên, không... không thể mất

như vậy được

Hấn thấy cô vẫn chưa thức tỉnh, hấn càng cô khoéc sau vào vành miệng cô một cách vô lí trí.

- Không..... cô giật mình đẩy người hấn ra la lớn

- Cô tỉnh rồi sao..... khoe miệng hấn xuất hiện một nụ cười đắc ý cho chiến thuật của mình.

Cô nhìn thẳng vào mặt của hấn Không hiểu sao một sóng điện luồng qua người cô, một cảm giác như giật

điện, toàn thân nóng bừng lên một cách không tài nào hiểu nổi.

- Cô không sao đấy chứ... Hấn hươ tay trước mặt cô.

Đây có thể coi là tiếng sét ái tình không nhỉ... Nó muốn chửi vào mặt của hấn nhưng không thể. Từ khuôn mặt đến vóc dáng điều khiến cho cô siêu lòng

Cô không nói thêm gì người thì cứ mềm nhũn ra thần thờ như người không hồn. Hấn nhìn về phía cô lắc đầu tỏ ra khó hiểu. Đúng là một cô gái hết sức kì lạ

Chiếc váy hồng của cô bây giờ nhuộm đầy màu bản. Đôi chân thon thả bỗng đi cà nhấc. Nhưng chính

cô cũng không biết chỉ có hấn là đang nhìn chằm vào từng bước đi của cô.

Lúc này hoảng quá, hấn phanh gấp nào ngờ lớp trước bị trượt, chiếc xe văng ra, đẩy vào lề đường, trúng mạnh vào cột đèn.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Hậu quả của việc va chạm không ý muốn ấy là chiếc xe nhập từ Pháp chưa đầy 3 ngày của hấn như vừa nhật từ đồ phế liệu ra.

Vì đầu xe tác dụng lực vào cột đèn mạnh khiến cho đèn trước bị vỡ vụn xung quanh đầu xe thì trật xướt, vành xe thì méo mó...

Hắn dựng chiếc xe dậy rồi nhắm mắt nghiêng rầm rầm lợi hất đổ chiếc xe ngã xuống đất một cách không thương tiếc, hắn nhìn từ trên xuống dưới người mình chẳng giống phong cách hắn chút nào: áo quần thì xộc xệch dính đầy bản liếc sang chiếc đồng hồ rồi lắc đầu nhìn về phía cô gái đã khiến cho hắn ra như vậy tức giận. PHONG PHONG CÓ ĐIỆN THOẠI.....

- Đan Phong, giờ làm gì chưa đến. Ông Vương có vẻ không vui. (- Con không đến được, giữa đường con bị tai nạn... khụ khụ.

Hắn vờ ho như thể mình bị trọng thương.) Giọng nói lo lắng - Vậy.. Vậy con có sao không. (- Vâng con vẫn ổn, bố xin lỗi giúp con có lẽ con không đến được.)

- Ừ, ta biết rồi. Nhìn vẻ mặt ông Vương như có chuyện gì đó xảy ra. Ông Phương liền hỏi. - Có chuyện gì sao?

- Thăng Phong giữa đường bị tai nạn nên không đến được.

- Chết! vậy nó sao không.

- May mắn là nó vẫn ổn. Tôi thật sự xin lỗi, tính hôm nay cho hai đứa làm quen vậy mà.... - Không sao! Trước sau gì cx gặp mà. Vậy ta vào trong đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Bà Phương cầm chiếc điện thoại đi lui đi lo lắng.

Rengtiếng chuông bỗng reo lên Bà vội vàng nói

- Con tìm thấy nó rồi sao...

(- Con xin lỗi, con đi hết các nơi mà nó từng đến nhưng không tìm thấy....)

- Giờ ta phải làm sao. (- Mẹ bảo người dẫn chương trình câu giờ, con nhất định sẽ tìm nó đưa về.) - Ừ, ta biết rồi

- Có chuyện gì với con nhỏ sao. Lão Phương từ phía sau lên tiếng là Bà ta giật bắn mình chiếc điện thoại rơi xuống.

- Ông làm tôi đứng tim đây.

- Bà đừng đánh trống lảng. Con nhỏ đâu rồi - bà ta nói không nên lời.

- Tôi hỏi Linh Linh đâu. Giờ phải làm sao đây, giữa đường thế này thật mất mặt. Hắn nghĩ lui nghĩ tới cx không tìm ra cách gì.

Bỗng nhiên điện thoại vang lên nhạc chuông, nhưng tiếng chuông này lạ lạ không phải của hắn. Lắng nghe một lúc hắn đi theo tiếng đó.

Chiếc điện thoại màu hồng nhạt nằm bên cạnh giữa đường nơi lúc này cô ta ngã.. Tiếng chuông vẫn reo liên tục.

-Linh Linh bắt máy đi, anh mà bắt được em thì đừng trách Long ca này.Long Long cầm máy réo rắc. Bỗng.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Bà nói cái gì nó... nó biến mất là sao hả.

- Tôi... thì chuyện là vậy đây. Con gái yêu quý của ông nó biến mất rồi.

- Sao lại có chuyện động trời này, tôi phải ăn nói sao với khách khứa, còn ông bà Vương, họ sẽ nghĩ sao với con nhỏ.

- Vậy để tôi ra xin lỗi mọi người. Ông Phương giận dữ ôm đầu. Phu nhân Phương lên kháng đài.
- Gia Đình chúng tôi rất vui, cảm ơn mọi người đã đến tham gia bữa tiệc sinh nhật lần thứ 16 của Linh Linh con gái tôi. Tiếng vỗ tay vang lên rộn ràng.
..... alo...
- (- Linh Linh cuối cùng thì em cũng bắt máy.) - Xin lỗi tôi không phải là Linh Linh. Đan Phong thờ ơ nói
- (- Em gái tôi đâu rồi. Cậu là ai. Long hét hoảng nói)
- Em gái anh là ai. (- Cậu đang cầm máy của em tôi. Vậy em tôi đâu.) - Ồ. Vậy cô gái có vấn đề đó là em của anh sao. (- Cậu nói bậy bạ gì vậy. Tóm lại là nó đang ở đâu.)
- Thôi Vậy. Thấy anh lo lắng cho cô nhóc đó như vậy. Tôi cx không dong dài gì. Anh đến cầu Vĩnh Thành... (- Ý anh là chiếc cầu đang xây dựng.)
- Đúng vậy. Chết tiệt sao mình không nghĩ ra chỗ ấy nhỉ. Nghĩ xong Long Long rú xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Thực sự là bà ta không thể thốt nổi nên lời. Không lẽ nói con bé đã biến mất, xin lỗi mọi người.... Cuối cùng thì bà ta cx cắn răng nói nhẹ
.....

- Con bé đâu? Long Long hỏi Đan Phong bằng một giọng nói đầy tức giận.
- Anh đang hỏi người giúp mình bằng giọng nói như vậy sao. Phong cảm thấy như mình bị sỉ nhục
- Tôi xin lỗi. Anh có thể nói chỗ con bé đi rồi chứ.
- Nói vậy thì còn tạm được. Hấn chỉ tay về phía trước nói- Anh đi dọc về phía này.
- Cảm ơn. Long Long vừa quay đi phóng xe nhanh. Đan Phong cầm điện thoại một lúc mới nhận ra là quên trả lại chiếc điện thoại.
- Tôi thật sự..... Hai từ xin lỗi chưa kịp nói ra thì quân gia chạy đến nói nhỏ vào tai bà Tiểu Thư đã về thư Phu nhân. Nét mặt bà Phương giãn ra nhẹ nhõm. Bà nói ngược lại
- Bữa tiệc sẽ bắt đầu sau 5 phút, tối hôm nay mong là sẽ khiến mọi người vui.
- Chát.. Một cái tát tai vào má của Linh Linh Từ tay của bà Phu nhân Phương.
- Con biết mình đã gây ra chuyện gì không hả. Bà ta giận dữ quát
- Con xin lỗi cả nhà.
- Mẹ. Bữa tiệc gần bắt đầu rồi. Để nó chỉnh lại trang phục để tiếp khách. Long Long thấy mẹ tức giận không muốn Linh bị đòn nên đã tìm cách giải thoát cho con bé

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

- Được rồi, ta sẽ tính chuyện vs con sau.
- Con xin lỗi. Linh Linh cúi mặt chào, rồi đi đến phòng chỉnh chu trang phục Luân điện trong người Linh Linh dường như vẫn không xua tan, một cảm giác thật lạ.

Ngay cả bản thân cô cũng không hiểu nổi. Người dẫn chương trình phát biểu gây sôi động cả khán đài

- Chỉ còn vài giây nữa thôi. Chúng ta sẽ đc gặp..... cô con gái rượu của Chủ tịch Phương..... Xin cho một tràng vỗ tay nào....

Bốp bốp.....

- Long Ca ra cùng em nha.... đi....năn nỉ anh đó.... Linh Linh cầm tay Long lắc lắc năn nỉ..

- Sao đây... không kêu tôi là Long Vương nữa sao.... hôm nay chuyển sang Long Ca rồi.... Trời này mai có lẽ là không nắng nổi....Long Long nhìn cô em gái yêu của mình với vẻ mặt cười cười nham hiểm nhìn trời. - Anh này,.... Cô đánh nhẹ lên tay của anh mình, giả vờ giận dỗi.

- Không đi đâu hết Long Long theo ta ra tiếp khách. Phu nhân Phương từ đầu xuất hiện, nói với giọng đầy nghiêm khắc. Từ nhỏ đến giờ mẹ cô lúc nào cx thương anh mà khắc khe vs cô. Nhiều lúc cô muốn hỏi, cô có phải là con của mẹ không.

Nhưng suy nghĩ vui lấp đi khi cô nhớ ra cô và Long Long là anh em sinh đôi. Tiếng nhạc vang lên.. Cũng là lúc cô bước lên thảm đỏ... trên con đường mà bao người muốn đi nhưng không thể, nhưng ngược lại, cô không muốn chút nào.

Vì cô biết hôm nay cô xinh đẹp lộng lẫy nhưng chắc chắn ngày mai. Cô lại phải trở về một đại tiểu thư quê mùa không biết cách ăn mặc.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Cô cảm thấy rất khó chịu khi phải mặc một chiếc váy ngắn ngủng như thế này còn phải mang đôi gót cao đến 15 phân. Cô thực sự ko thích như thế này chút nào.

Thường ngày cô đi đôi giày trệt, chiếc quần jean bó cộng với chiếc áo sơ mi rất đơn giản nhưng rất thoải mái.

Cảm giác bây giờ như bị bắt bỏ tù vậy. Nếu cô ko sợ ba ba và ma ma mất mặt chắc chắn bây giờ đôi giày này cô đã ném xuống sông, không.....thì bị đập đến bầm dập ms đúng. Nó khiến cô không thể đi một cách tự nhiên đc....

Mọi người ai ai cx siêu lòng bởi khuôn mặt trong sáng của cô.

Tiếng vỗ tay mỗi lúc một lớn khiến cô như thoát khỏi cơn bạo tức ấy. Cô cố gắng thẳng người đi nhẹ nhàng trên đôi gót. Thoát khỏi vẻ mặt khó chịu thay vào đó là một khuôn mặt tươi cười....

.....

- Phương Phu nhân, cô con gái bà thật xinh đẹp.

- Ôi Hàn phu nhân quá khen

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 8

- Tôi nghe nói tối nay con trai bà đến sao này giờ tôi không thấy nó đâu?....

- Nó vừa ms đến, lúc nữa tôi bảo nó đến chào bà....

- Mẹ... Gia Bảo chào Hàn Phu nhân mẹ của mình.

- Ôi ta ms nhắc là con đã đến... Hàn phu nhân nhìn Bà Phương tươi cười giới thiệu. - Đây là Gia Bảo con trai của tôi.

Bà Phương nhìn Gia Bảo mỉm cười Một chàng trai có vẻ rất ưu tú khuôn mặt toát lên vẻ cao sang. - Đây là Bảo đấy sao, lâu quá ko gặp trong con lạ

quá. Ta nhớ lúc ta gặp con chỉ ms 7 tuổi bây giờ thành thanh niên rồi...

- Vâng Chào bác. Nghe nói bác vừa về nước.

- Ủ, ta và Phương Tổng vừa về nước. Ta rất vui khi con tham gia tiệc sinh nhật của con gái ta.

- Chà. Bà nói như người lạ vậy, đều là người trong nhà vs nhau mà. Hàn phu nhân nói

- Đúng đây bác, con tất nhiên là phải đến...

- Ủ. Bà Phương dường như rất thích Gia Bảo vs tính cách của cậu...

- Vậy, mẹ và bác con xin phép...

- Ủ...Hai bà cùng nói rồi cười, cho sự trùng hợp này.

Gia Bảo tiến về phía khán đài nơi mà Linh Linh đang phải gắng gượng để đi

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

yaerrrr, Chỉ vài bước nữa thôi cô lên Linh Linh ơi.... cô mừng thầm trong lòng...

.....

- Nguyên, con đứng yên đi đừng quậy nữa. Bà mẹ nhìn đứa con đang đội quả banh nhỏ trên tay.

- Con đang chơi mà mẹ, vs lại con đâu có quậy.

- Ta nói con đừng trò ném banh đó đi.

Bà mẹ hất tay lấy quả banh nhỏ không ngờ trượt tay quả banh nhỏ rơi

..... 1 bước 2 bước còn 1 bước nữa thôi.... Áaaaaaa

Quả banh nhỏ chỉ bằng quả trứng gà lăn vào trong thảm đỏ. Một cảnh tượng không đáng xảy ra là cô đã dẫm lên nó và ngã xuống

Cánh đập vào mắt của mọi người bây giờ là.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Giống như bạch mã đờ công chúa vậy

Cô ngã về phía sau, Gia Bảo đỡ cô.

- Mẹ ơi họ giống nhân vật công chúa và bạch mã trong truyện mẹ nhỉ. Nguyên nhìn mẹ mình hồn nhiên nói

- Con còn nói nữa sao.... con biết mình gây ra chuyện gì không hả. Về nhà mẹ sẽ trị con, theo ta... Bà mẹ dắt Nguyên đi.....

Mắt cô chớp chớp liên tục nhìn Gia Bảo rồi giật mình hoảng hốt đứng dậy. Không biết hôm nay cô có gặp sao chuỗi ko cách đây 30 phút thì xe đụng... giờ thì ngã.....

- Xin lỗi.... không..... cảm ơn. Cô cúi chào liên tục.

Gia Bảo cười nhìn khuôn mặt ngây ngô trong sáng của cô nói nhỏ vào tai cô -Không sao. Có cần tôi đỡ cô lên kháng đài không. Tôi nghĩ là chân của cô..... đang có vấn đề.

- Không cần đâu tôi có thể tự đi. Cô vừa nhức chân lên đi quả thật là như tên kia dự đoán chân phải của cô bị trật...

Gia Bảo cười khềnh rồi quay lưng đi.

- Anh... khoan đi.

Nghe tiếng cô anh quay lui.

- Vậy phiền anh đưa tôi lên kháng đài....

Hắn ngồi tư thế chuẩn bị phía trước người cô , cô khom người để hắn công....

Mọi cảnh tượng rất thú vị.....

Thế là bữa tiệc bắt đầu.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Tại nhà của Đan Phong

Khu biệt thự có tên là Hoa hồng giấy

----- kình kông-----king công----- Tiếng nhấn chuông liên tục từ ngoài cổng.

- Bà Năm ra mở cửa. Vương phu nhân nhói miệng vào phòng bếp.

- Để cháu ra mở cửa. Có lẽ anh Phong về. Một cô gái mặc chiếc váy hồng trong rất xinh với mái tóc xoăn vàng phủ lưng lễ phép nói.

- Ủi giờ này bữa tiệc vẫn chưa kết thúc sao nó về sớm vậy. Con ra mở cửa đi. Bà tỏ ra nghi hoặc rồi mỉm cười nhìn cô.

- Vâng thưa bác.

Két..... cánh cửa ộc mở ra.

- Làm gì giờ mới ra mở cửa hả. Nói xong hắn mới nhìn người mở cửa- Ủa, sao em lại ở đây.Đan Phong ngạc nhiên khi Phương Thanh đứng trước mặt mình mà không phải là bà Năm

- Bộ em đến nhà anh không ộc sao. Cô tỏ ra giận dỗi

- Được chứ, sao không, em là bạn của em gái anh thì cũng là bạn của anh. Hắn như khẳng định điều gì đó.

- Bộ em chỉ là..... Hắn lúc nào cũng vậy chưa để cô nói hết câu hắn đã đẩy cô một nện rồi vào nhà.

.....

- Con chào mẹ. Hắn chào bà Vương rồi tính đi lên phòng

Biết hắn có ý định ấy bà nói- Con ngồi đây chơi với Phương Thanh, con bé chờ con này giờ.

- Để lần khác đi mà mẹ con không ộc khỏe , Thanh ngồi chơi nha anh lên phòng.

- Bác để ảnh lên đi ạ. Con không sao đâu.

- Vậy sao ộc.

- Đó, cô bảo con lên rồi kia con lên nhà.Nói rồi hắn quay đi.

- Thằng nhỏ này. Bà lắc đầu vs đưa con búống bình này.

Phuong Thanh nhìn lên đồng hồ- Cũng khuya rồi con cx xin phép bác con về, cả ba mẹ ở nhà lo.

Bà ta nhìn lên đồng hồ 9h30 Về mặt bà lo lắng- Để bác bảo thằng Phong đưa con về

Cô có vẻ vui vui nhưng giả vờ xua tay nói - Không cần đâu bác con tự về đc mà

- Nhưng ta không yên tâm. Con giả đi về đêm thế này.... bà lắc đầu rồi tiến lên phòng của Đan Phong.

.....

- Sao cô lại ở đây.....bữa tiệc vẫn chưa kết thúc mà. Gia Baoe nhìn cô gái với mái tóc bay theo gió đang đứng gần thanh lan can của sân thượng

- Vậy sao anh lại lên đây!

- Tôi hỏi em trước mà

- Anh trả lời trước đi, hôm nay là sinh nhật của tôi anh ga lãng chút đi..

- Cô thật láu cá đấy.

- Hiiiiiiii..... lau rồi.... nói xong cô cười xoay người lại nhìn Gia Bảo nói - Tôi không đùa vs anh nữa. Cảm ơn anh nha.

- Chuyện gì nhĩ? Anh nhìn cô cười cười

- Thì chuyện lúc nãy đấy.....

- Chuyện tôi đỡ cô hay chuyện cồng cô. anh nói giọng như đang đùa vs cô

Hắn nhắc đến làm cô đỏ hết cả mặt.- Thì cả hai. Nói xong cô xoay người về tư thế ban đầu

Ngon gió từ đâu ập vào người cô, cảm giác lạnh lạnh.

Hắn tiến lại gần và đứng cạnh cô, rồi cởi áo ra.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Cô nghi ngờ vs hạnh động của hắn, cô giật mình phản xạ đẩy người hắn ra rồi đưa nắm đấm trước mặt.- Anh tính là gì tôi hả

.....

- Cóc cóc..... bà Vương gõ cửa suốt nãy giờ

- Phong mở cửa đi. Ta biết con vẫn chưa ngủ

- Bác.....

Tiếng la lớn của Phuong Thanh

- Bác làm sao vậy ạ. Giọng nói hốt hoảng đủ để hắn nghe

Rầm..... tiếng đẩy cửa ra mạnh

Hắn đỡ bà ta vào phòng ngồi xuống về hắn của hắn như không còn chút máu.- Mẹ làm sao vậy đừng làm con sợ, gọi..... gọi bệnh viện.....
Giọng hắn hốt hoảng.

Hắn cầm điện thoại tính gọi thì bà ta lên tiếng

Chương 13

- Cái gì bố nói..... con học cùng khu A trường Star vs anh sao. Bố không đưa vs con chứ. Cô nói như muốn khẳng định lại

- Ủ.

- Nhưng khu đó là.....

- Đúng Khu A của trường anh con chỉ dành riêng cho nam sinh.

-Vậy bố bảo con giả trai vào học sao.

- Không sai. Ông Phuong lạnh lùng nói

- Nhưng... Linh Linh chưa nói hết câu

- Không nhưng nhị gì hết. Ta và bố con đã tính kĩ rồi. 1 tuần nữa ta và bố con bay sang Mĩ. Bố con không an tâm nên muốn con học cùng anh, để nó chăm sóc con.

- Bố.... con không muốn.... Linh Linh lay lay tay ông Phuong năn nỉ

- Ta đã nhập học cho con rồi, ba ngày nữa đến trường. Không có gì, ta lên phòng nghỉ ngơi. Cả buổi tối vì con mà gia đình hỗn loạn cả lên ta sẽ nói chuyện vs con sau.

- Bố..... Cô gắng năn nỉ

Nhưng hai ông bà Phuong đã lên lầu

- Anh hai, anh nói bố mẹ giúp em đi..... Linh Linh thấy anh trai Long Long của mình vừa vào nhà thì tới kẻ túi bụi còn khóc lóc.... Long Long nhìn cô em gái lắc đầu chịu thua - Cái này Long Ca bố tay.... - Long ca..... mẹ thương anh nhất anh nói mẹ nói vs bố đi. - Anh nghĩ là mẹ sẽ không đồng ý.... - Nhưng em không muốn mình phải giả trai như vậy đâu. - Không phải hôm bữa em ns em thích làm con trai sao... giờ thì thành hiện thực rồi đây. Long Long vừa nói vừa cười Khiến cô em gái điên tiết lên - Chuyện em thích làm con trai là khác còn đằng này em phải giả trai vào học đây anh hiểu không hả. Linh Linh giận dỗi ngoáy mặt đi. - Thôi... đừng giận nữa.... đc.....Long ca này sẽ giúp em, nhưng mama mà không đồng ý thì kêu trời xuống xin cx không đc đâu nhá - Anh giúp em thực sao... - Thực..... Cốc.... cốc.... cốc..... - Vào đi.... - Chào bố mẹ.... - Long.... giờ này con đến tìm ta có chuyện gì sao.... - Vâng.... - Chuyện gì cứ nói đi. - Bố bảo Linh Linh phải giả trai để vào học. - Đúng.. - Con nghĩ vs tính cách của nó thì khó mà làm đc chuyện đó... nếu lộ ra thì sẽ bị đình chỉ học ba năm đây bố, vs lại nó cx đâu nhất thiết phải giả trai để vào học, trường Star có 2 khu mà khu nam sinh và khu nữ sinh... nó học khu nữ sinh vẫn đc mà bố. Long Long cố giải thích những gì có thể để giúp Linh Linh.

- Ta biết là con rất thương nó, vậy Con nghĩ là ta ko thương nó, không quan tâm nó sao. Mục đích ta để nó học cùng con là để con dễ chăm sóc cho nó. Và lại con cx biết nó đã chịu đau khổ quá rồi, ta không muốn nó thêm một lần nào đâu khổ nữa. Ta nói vậy con hiểu rồi chứ..... Ông Phuong nhìn Long Long như muốn câu nhớ là chuyện gì đó đã xảy ra trong quá khứ. - - Ta tin là con bảo vệ đc nó... Ông Phuong vỗ vai cậu - Con sẽ cố gắng chăm sóc Linh Linh, không để ai làm nó tổn thương đâu. Con nhất định sẽ làm cho nó vui vẻ, kí ức đau khổ mà nó gánh chịu con sẽ làm cho nó tiêu tan. Bố hãy yên tâm - Ta biết là con sẽ làm đc. - Long ca.... mama và baba nói sao.... Linh Linh đang rất nôn nóng câu trả lời... - Long Ca không nói gì về mặt có lỗi. - Anh... - Xin lỗi Linh Linh... - Bố mẹ không... - Đúng ... bố mẹ làm vậy cx để tốt cho em... - Nhưng em không muốn mình phải sống trong lo lắng... - Em không cần lo Long ca này sẽ bảo vệ em... - ... Linh Linh lặng lẽ quay đi... \ Xin lỗi nhóc anh cx không muốn như vậy, nhưng để em phải chịu đau khổ thì càng không thể... \ - Chào mẹ buổi sáng... - Ủ chào con trai... - Anh hai không chào em sao.... Đan Nhi nói. - Nhỏ này... không chào anh thì thôi, còn ngồi đó mà...Đan Phong đánh vào đầu cô em gái. - Mẹ kia anh hai bắt nạt con.. Đan Nhi la lớn mách mẹ. - Lớn rồi còn mách mẹ... lêu lêu... - Mẹ... coi ảnh kia... - Hai cái đứa này lớn hết cả rồi ...còn... - Hí không chơi anh nữa... - Ai thèm chơi vs em... Đâu khâu nhau một lúc... - Ủa mẹ, bố đâu. Đan Phong nhìn quanh một vòng rồi nói... - Bố con hôm nay bận việc ở công ty nên không ăn sáng đc... À ... chút nữa mẹ quên mất... - Lúc đêm con bị tai nạn có sao không. - Không có gì đâu mẹ. Chỉ có cô nhóc đó thì... Cậu cười ... - Thì sao anh. - Hơi có vấn đề. Đan Phong chỉ tay vào đầu của mình. - Kể đi anh hai.... tò mò quá à. - Con nít con nôi, kể gì mà kể.... - Mẹ. Bảo anh kể đi..... Đan Nhi lay tay bà Vương. - Đan Phong mẹ cx muốn nghe.... - Chuyện là thế này..... Tại nhà của Linh Linh. - Sáng nay bố đến công ty để bàn việc sang Mĩ. Con ta đi mua đồ dùng nam cho con bé...

- Vâng... - Vậy ta đi đây..... Xe Hai ông bà Phuong vừa chạy thì - Cậu chủ.... cô chủ ... bà quản gia hốt hoảng nói - Linh Linh làm sao. Long Long lo sợ nói. - Cô chủ ko có trong phòng.... - Sao lại như vậy đc... m.n chia nhau ra tìm nó nhanh.... - Vâng thưa cậu. \... Số máy bận.....\ Con nhỏ này, sao không nghe điện thoại. - Ha ha.... trên đời này cx có chuyện như vậy xảy ra sao.... haha... lằng mằng quá à anh hai.... - Cốc lằng mằng gì hả nhóc... Đan Phong cốc đầu Đan Nhi - Sao anh cốc đầu em... chuyện buồn cười như vậy anh không cho em cười không lẽ em khóc sao.... mà anh hai.... - Chuyện gì nữa Đan Phong nói - Anh lòi to rồi còn gì.... - Lời cái gì nhóc, vì cổ mà chiếc xe ms mua của anh phải vô viện bảo tàng đây.... - Cx thương cho con bé.... con chạy xe ẩu thật may mà nó không sao. Bà Vương mắng hằn

- Thôi hai đứa ăn mẹ cx phải đến công ty giúp bố.. hôm nay bố mẹ không về vì mai còn đi công tác con ở nhà chăm sóc em.. Không đc bắt nạt nó đây...Bà Vương ôn tồn nói. - Vâng... Đan Phong lễ phép trả lời. - Hí... đóthấy chưa không đc bắt nạt em đây.... coi chừng em mách mẹ đó.... Đan Nhi nhí nhảnh đánh nhẹ vào anh trai rồi bỏ chạy... - Con nhỏ này đứng lại đây, em mà bắt đc thì đừng trách.... Bà Vương lắc đầu chịu thua hai đứa.... rồi bỏ đi... -Điện thoại đâu rồi nhì, hôm qua.... trời ơi sao không nhớ gì hết..... Rõ ràng nếu rồi thì chỉ có rơi ở đây. Sao giờ không có nhì....Linh Linh làm mọi cách để tìm ra điện thoại nhưng tìm mãi vẫn không thấy \ số máy bận...\ Linh Linh nghe điện thoại đi....Long Long như muốn bóp nát chiếc điện thoại trên tay. Cậu đã điện gần 100 cuộc... điện thoại vẫn đổ chuông nhưng lại không bắt máy khiến cậu điên tiết lên....

- Hai đứa ăn, mẹ phải đến công ty giúp bố.. hôm nay bố mẹ không về vì mai còn đi công tác con ở nhà chăm sóc em.. Không đc bắt nạt nó đây...Bà

Vương ôn tồn nói. - Vâng... Đan Phong lễ phép trả lời. - Hỉ... đóthầy chưa không đc bắt nạt em đây.... coi chừng em mách mẹ đó.... Đan Nhi nhí nhảnh đánh nhẹ vào anh trai rồi bỏ chạy... - Con nhỏ này đứng lại đây, em mà bắt đc thì đừng trách.... Bà Vương lắc đầu chịu thua hai đứa.... rồi bỏ đi...
..... -Điện thoại đâu rồi nhì, hôm qua.... trời ơi sao không nhớ gì hết..... Rõ ràng nếu rơi thì chỉ có rơi ở đây. Sao giờ không có nhì....Linh Linh làm mọi cách để tìm ra điện thoại nhưng tìm mãi vẫn không thấy \ số máy bạn...\ Linh Linh nghe điện thoại đi....Long Long như muốn bóp nát chiếc điện thoại trên tay. Cậu đã điện gần 100 cuộc... điện thoại vẫn đổ chuông nhưng lại không bắt máy khiến cậu điên tiết lên.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Phong ơi có điện thoại kìa.... Đan Phong có điện thoại...

- Ủa tiếng gì vậy nhì. Linh Linh bất chợt nghe thấy tiếng ai nói.

- ... Đan Phong điện thoại reo... bắt máy đi...

- Huhu... không lẽ.... mình gặp ma sao....

Mà ma cx có ở ban ngày sao... Không... không... có chuyện đó đâu chắc là mình nghe nhầm... Linh Linh lắc đầu xua đi suy nghĩ của mình rồi tiếp tục tìm

- Điện thoại ơi... mày xuất hiện đi mà..... mà đừng có mất mà.....

Đan Phong có điện thoại

- Chắc chắn không sai... tiếng ai đấy ai đang đùa ta hả ra đây.... Cô nhìn quay chỉ chỗ lung tung

- Á..... Linh Linh ngã nhào xuống đất....

- Cục đá chết tiệt.... Ui da đau quá à.... Linh Linh điên tiết lên cầm cục đá khiến mình ngã lúc nãy tính đòi xuống sông..

- Đan Phong có

Bất chợt cô nghe thấy tiếng động phát... và thứ mà cô cầm trên tay không phải cục đá mà là..... chiếc điện thoại... Cô phui phui lấy tay ao chùi cái điện thoại... wOa... điện thoại cuối cùng cx tìm ra... Hihi... Đang cười sung sướng..

- Ủa.... Ủa ủa điện thoại này.... đâu phải của mình

Cậu chủ có điện thoại.....

- Nói máy lên phòng tôi.

- Vâng...

- Alo

(- Cậu làm cái quái gì mà không bắt máy hả....- tiếng giận dữ phát lớn từ phía đầu đây bên kia)

Đan Phong đưa chiếc điện thoại ra khỏi tai... lạnh lùng nói... - Tôi không điếc cậu nói nhỏ chút đi...

.....

Hai người thanh niên ngồi trong quán bar xung quanh là các nàng phục vụ....cực xinh

- Cậu biết vì cậu mà tụi tui phải lánh nạn ở quán bar không hả. Hữu Thiên tức giận quát lớn...

(- Các cậu nói cái gì vậy.) Đan Phong vừa nói vừa nín cười...

- Cậu còn... già vờ ngây thơ nữa sao....

- Bảo nó đến đây đi, phải cho nó một trận ms hả giận.Minh Quân lên tiếng

(Haha.... Đan Phong không kiềm chế nên cười lớn)

- Cậu còn cười đc nữa sao... Đến chỗ cũ đi..

(- Đc rồi 15')

- Trời ơi điện thoại này đâu phải của tui..... Linh Linh nắm chiếc điện thoại trên tay.... như muốn bóp nát nó....

Phong ơi có điện thoại...

- Phong ... có lẽ là tên của chủ nhân chiếc điện thoại..

-...

- Mình có nên bắt máy không nhì... có khi nào... chủ nhân của nó gọi để tìm nó...

Suy Nghĩ một lúc sau... Linh Linh quyết định bắt máy...

- Alo... ai đấy hả..... có phải

(Tít tít....)

Chưa nói hết câu...

- Thật là bất lịch sự mà... Linh Linh tức giận... vì cô chưa nói hết câu mà bên kia đã dập máy....

.....

- Sao lại dập máy vậy Phương Thanh.... Đan Nhi thấy vẻ mặt khó chịu rồi ngắt máy...

- Anh cậu có thực là đang ở nhà không đấy... Phương Thanh nhìn Đan Nhi nghi ngờ nói..

- Ủ... anh mình ở nhà mà... mình vừa ms đi không lẽ anh cx đi luôn sao... mà có chuyện gì vậy...

- Đầu dây bên kia là tiếng của cô gái..

- Trời.. không thể như vậy đc. Đan Nhi xua tay...- Cậu có nghe nhầm không.

- Không thể nào, rõ ràng là giọng con gái....

- Cậu thử gọi lại xem...

- Ủ.

.....

- Alo... sao lại mất lịch sự thế hả... Linh Linh bắt máy nói...

.....

- Đây rõ ràng là giọng con gái.....

- Anh mình đâu có quen ai... cậu biết anh mình là sát thủ máu lạnh mà.

- Vậy ai thế nhì,..... có khi nào anh cậu không thích nghe điện thoại của mình... nên....

- Cậu đừng nghĩ tùm lum tùm la như vậy, không có chuyện như cậu nghĩ đâu.

- Ê thằng quỷ, ở đây. Minh Quân vẫy tay kêu Đan Phong đến góc bàn khác với chỗ mà họ thường ngồi, nơi mà ý có ai chú ý đến.

- Làm gì mà tui bây ngồi cái góc tối tăm vậy. Đan Phong Biết lý do vì sao mà tui ngồi ở đây nhưng vẫn cố tình hỏi để chọc tức chúng.

- Cậu còn nói nữa sao... Minh Quân thôi với ông nhào vào đánh nó. Hữu Thiên liếc mắt tên quân ra hiệu chuẩn bị đánh.

Minh Quân .Hữu Thiên nhào vào đánh Đan Phong túi bụi

- Thui...tha cho mình đi. Đan Phong cầu xin hai tên kia

- Tha sao, cậu biết vì cậu mà cả ngày nay tui phải trốn lui trốn lủi ở đây không hả. Nói nhưng vẫn đánh hấn - Đâu phải chừng đó đâu cậu hại chúng tôi bị tui con gái bu đến gần nghẹt thở không hả.

- Ha ha.. thôi tha cho mình đi. Đan Phong vừa nói vừa cười sung sướng cho kế hoạch mà mình sắp đặt.

- Cậu còn cười nữa sao. Đánh tiếp. Hai tên kia cùng nói hùng hổ không chịu tha cho Đan Phong tội nghiệp.

- Đc rồi, mình xin lỗi, xin lỗi đc không hả tha cho mình đi. Đan Phong đưa tay đầu hàng.

- Hừ.. thôi tha cho nó đi. Minh Quân dùng tay.

- Haha. Đan Phong mặc dù bị đánh toa tua nhưng vẫn không ngớt nổi con buồn cười.

- Cậu muốn bị đánh tiếp hả, sao còn cười. Minh Quân nói.

- Không cười nữa... khụ khụ. Đan Phong nín cười hần

.....

- Để mình điện thoại về nhà xem sao. Đan Nhi nghĩ ra rồi nói vs Phương Thanh.

- Ừ.

- Bà Tư sao,

(- Vâng, ai ở đầu thế ạ)

- Con, Đan Nhi đây

(- Có gì không tiểu thư)

- Anh Phong đang ở nhà hả bà

(-Không thưa tiểu thư, tiểu thư vừa đi, lát sau, thì cậu chủ nhận đc điện thoại rồi đi luôn sau đó.)

- bà biết ai gọi anh con không.

(Suy nghĩ một lúc sau bà Tư nói -Hình như là bạn của Cậu chủ)

- Con biết rồi, con đập máy đây

- Mình đoán không sai mà, anh mình không có nhà.

- Vậy anh cậu đi đâu! Sao không nghe điện thoại mà đưa cho người khác nghe. Phương Thanh Nghi hoặc nói

- Anh Phong đi với anh Quân và anh Thiên.

- Vậy sao....

- Mình biết là cậu muốn biết cô gái bắt mấy lúc này. Đan Nhi tình ý nói. - Thôi đc rồi đừng lo lắng nữa để mình gọi hỏi hai ông bạn của anh là biết liền à...

- Cậu hỏi nhanh đi. Phương Thanh gấp gấp nói

- Chà có khi nào là bạn gái của anh không nhì, mà cậu ghen à. Đan Nhi nhìn lên tầng nha rồi nhìn Phương Thanh chăm chọc.

- Đừng đùa nữa , gọi đi mà. Phương Thanh năn nỉ

- Đc thôi nhưng cx phải có điều kiện gì chứ. Mất tính ranh của Đan Nhi nhìn P. Thanh

- Mình đãi cậu một chậu kem

- Ok...

.....

- Rùng... rùng.... ~~~~~

- Quân hình như điện thoại cậu đang rung. Hữu Thiên nói.
- Kệ nó đi...Minh quân phớt lờ lời nói ném chiếc điện thoại sang ghế sofa tiếp tục uống.

5p 7p....

.....

- Sao vậy không bắt máy sao. Phương Thanh hỏi
- Không pít máy ông làm gì mà không bắt máy. Đan Phong tức giận nói
- Cậu thử điện cho anh Thiên thử
- Máy ông thuê bao.
- Giờ tính sao. Phương Thanh lo lắng nói để mình gọi lại thử xem
- Giờ tính sao. Phương Thanh lo lắng nói
- Để mình gọi lại thử xem sao.

.....

- Rùng... rùng.....
- Ê thằng quả bắt máy đi kìa ồn ào quá đi. Hữu Tiên tức giận ném chiếc điện thoại cho tên Quân.

Minh Quân vội chụp cái cái điện thoại.

- Không biết ai mà dai thế này gọi mãi mà không biết mệt. Minh Quân toan tắt máy không ngờ hiện lên dòng chữ...

Thấy sắc mặt tên Quân thay đổi 360°

Đan Phong hỏi - Ai điện thế.

- Ma nữ nhà cậu đấy. Minh mà bắt máy trước sau gì cx bị mắng cho coi. Minh Quân lo lắng nói.
- Thì chứ bắt máy đi. Nó không ăn thịt cậu đâu mà sợ. Đan Phong nức ly bia rồi nói.
- Ai biết được. không biết chừng hôm nay là ngày giỗ của mình quá.

Sau một thời gian suy nghĩ Quân quyết đổi đầu .

- ALO.... Minh Quân vừa nói vừa cười trong đau khổ.

.....

- Ảnh bắt máy rồi. Đan Nhi thông báo tin vui cho Phương Thanh.
- Anh làm gì giờ ms bắt máy hả. Tiếng nói lớn khiến người đầu dây bên kia thững cả màng nhĩ
- Có anh Phong ở đó không

(- Có.)

- Anh đang ngồi gần cô nào sao

(- Đầu có.)

- Thực không

(- Thực . Thấy giọng Đan Nhi có vẻ dịu cậu nghĩ là không còn chuyện gì rồi liền nói - Vậy anh dập máy đây. Chưa kịp dập máy thì)

- Đây là lần thứ mấy như thế rồi hả. Em nghĩ là chúng ta nên chia tay thì hơn. Đan Nhi tức giận nói.

.....

- Khoan.... anh.... anh bỏ điện thoại trong túi bên không biết em gọi. Tưởng là thoát rồi chứ ai dè.

(- Anh nói gì thế hả....chỉ biết nói câu ấy thôi sao. Lí do đó quá cũ rồi... Đan Nhi thẳng thừng nói)

- Anh thực sự xin lỗi. Anh sẽ làm tất cả những gì em muốn tha thứ cho anh đc không. Minh Quân tội nghiệp cầu xin.

(-..... Đc rồi thấy anh hối lỗi như thế em cx không làm khó. Nếu anh làm đc, em sẽ nghĩ lại.)

- Em muốn anh làm gì .

(- anh hiểu rồi chứ)

- Ừ anh hiểu rồi...

.....

- Sao rồi thú lỗi vs nàng thế nào. Hữu Thiên châm biếm.

- Tên Đan Phong đâu rồi. M.Quân nhìn xung quanh.

- Nó đi vệ sinh rồi. Làm gì vừa vào là nhắc nó rồi thế.

- Chết tui rồi. M.Quân ỉu xiu nói

- Có chuyện gì sao.

- Còn chuyện gì nữa ma nữ của tôi chur ai.

- Là sao.

- Cậu hứa giúp mình thì mình ms ns

- Ok.

- Chuyện là..... Minh Quân nói nhỏ vào tai của Hữu Thiên to nhỏ.

- Cái gì cậu muốn ghép đôi Phuong Thanh và Đan Phong. Hữu Thiên nói lớn như sợ người bên cạnh không nghe, rồi thể hiện sự ngạc nhiên.

Minh Quân vội che miệng tên H.Thiên rồi nhìn quanh, may là Đan Phong chưa xuất hiện.

- Cậu bé bé cái mồm không đc sao. Minh Quân giận dữ.

- Mình xin lỗi. Nhưng mình nghĩ cậu ta vs Phuong Thanh không thể đâu. Hữu Thiên lắc đầu cho chuyện sẽ không bao giờ xảy ra

- Mình biết là phần trăm thành công là dưới 10%. Nhưng nếu không hoàn thành vụ này là mình vs Đan Nhi chia tay là cái chắc. Giúp mình đi. Minh Quân vang xin Hữu Thiên.

- Cậu biết Đan Phong vẫn chưa quên đc Ngân Bình.

- Mình hiểu nhưng nếu ko làm đc chuyện đó thì...cậu giúp mình đi

- Nhưng mình thì giúp đc gì chứ.

- Thì cậu nghĩ cáchs để hai người đó tiếp xúc nhiều vs nhau. Mình nghĩ là lâu ngày thì tình cảm cx bùng phát à.

- Mình nghĩ là không dễ như thế đâu. Cậu thử nghĩ đi Tên Phong nhà ta lạnh lùng hơn cả xác thủ máu lạnh đấy.... Nghĩ lui nghĩ tới thì chúng ta cx là bạn bè lâu năm mình sẽ cố gắng giúp cậu.

- Đúng là bạn tốt. Minh Quân choàng tay lên vai Hữu Thiên ns.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

- Nhưng...Giọng nói của Hữu Thiên phát lên đầy nguy hiểm - Kết hợp với 1 điều kiện.

- Biết là, cái tên này chẳng tốt lành gì mà. Minh Quân quay mặt sang một bên nói nhỏ trong miệng đủ để nghe.

- Cậu nói cái gì đó, không đc thì thôi, để tôi kể cho tên kia mọi chuyện vậy ĐAN PHONG. Hai tiếng Đan Phong vừa phát ra thì Minh Quân đã bóp miệng hần, cx lúc đó tên Phong cx đi vào.

Hai tên sững sốt.

- Hai cậu làm gì mà mặt đơ ra vậy. Có chuyện gì dấu mình đúng không. Đan Phong tính đùa hai tên kia thôi nào ngờ hai tên phản ứng kịch liệt

- Đâuđâu có. Hai tên đồng loạt nói,

- Làm gì mà 2 cậu phản ứng dữ vậy. Trông hai cậu như hai con gà mắc tóc vậy. Thật buồn cười haha. Hần cười một lúc rồi thẳng người nhìn Tên Thiên nói - Lúc này... cậu gọi tớ hả.

- Nó đâu có gọi cậu đâu .Minh Quân giật mình vỗ vai H.Thiên nói vấp - Cậu đâu có gọi Phong phải ko

- Ờờ.. mình không .. à mình gọi

- Gọi ai. Đan Phong càng nghi ngờ vs hai tên này

- À... Mình nhớ rồi Thiên gọi tên ... tên bồi bàn.. Minh Quân sợ cái Cái tên đó mà ns là lộ hết nên cậu dành ns.

- ừ ừ. Mình tên Phong bồi bàn.

- Thật sao,

- Thật.

- Thật 100% luôn.

- Mà hai cậu gọi mình cx đc mà, có cần phải hoảng hốt như vậy không.

- Đúng rồi mình gọi hần cx đc mà Quân nhĩ

- ờ ờ.

Hai tên găng cười đã lã cho qua chuyện.

- Chuyện cậu vs em mình sao rồi. Đan Phong ngồi một lúc ms nhớ ra.

- Nhắc ms nhớ, lúc chưa gặp tại mình cậu đi vs cô nào sao. Minh Quân đưa ánh mắt long lanh nhưng đầy châm chọc.

- Cô nào, cậu nghĩ mình như 2 cậu sao. Làm gì có cô nào.

- Có chuyện này nữa sao. Hữu Thiên cảm thấy chuyện này thật hết sức động trời

- Khai ra đi. Hai tên đồng thanh ns

- Hai cậu trông thật buồn cười.Hai cậu nghĩ khả năng xảy ra chuyện đó có tới nổi 10% đc hay không.

- Chính em cậu nói đấy.Minh Quân nói vs về chắc chắn gần như là muốn buộc tội tên Phong.

- Cậu nói Đan Nhi ns. Đan Phong muốn xác thực câu nói của Quân

- Ừ chính miệng em gái cậu kể cho mình, vừa nghe xong mình còn ko thể tin nổi vào tai của mình nữa mà

- Cậu nên nhớ lúc nó đi ra khỏi nhà thì ít lâu sau thì hai cậu điện.Hai cậu nhớ đi ai bắt máy.

- À nhớ ra rồi. Cậu ko bắt máy .Thiên lanh miệng ns

- Đúng. Vậy cậu điện về nhà mình ai bắt máy

- Di Tư

- Vậy di Tư chuyển máy cho ai.
- Thì cho cậu. Nói theo trí nhớ ,đến nỗi H.Thiên ko biết mình đang ns gì ít lâu sau. - Ủa ủa vậy lúc đó..
- Đúng lúc đó mình đang ở nhà.
- Vậy chuyện này... ời đầu đầu quá, chuyện cậu ta chúng đừng quan tâm nữa đi. Hôm nay Tên Phong bao, cứ ăn uống thoải mái đi.
- Ok.....

.....

- Thiếu gia ,tiểu. tiểu thư đã về.
- Em đi đâu thế hả. Long Long tức giận ns lớn vào mặt Linh Linh.
- Làm gì mà mọi người cuốn lên vậy. Em lớn rồi đâu còn con nít nữa đâu. Linh Linh lần đầu tiên nghe anh trai quát, đầu có cx có 1 chút đầu lòng.
- Em... heyyyyy Long Long thờ dài vs tính ngang ngạnh của cô. - Em về rồi thì tốt rồi. Em muốn ăn gì không.

Linh Linh thấy mình cx có chút quá đáng dù sao thì anh trai cx chỉ quan tâm mình thôi mà. Cô gãi đi nét mặt cân thẳng ôm lấy tay Long Long không nhẽo - Vậy anh đưa em đi ăn kem đi.

- Không.
- Còn giận em sao. Cô lay lay tay cậu tỏ vẻ hối lỗi.
- Không.
- Vậy sao ko đi ăn kem vs em
- Anh đến trường chuẩn bị cho ngày khai giảng.
- Anh xem lễ khai giảng còn quan trọng hơn em gái của mình sao. Linh Linh hất tay cậu ra như một đứa con nít giận dỗi
- Giận anh hai hả. ... Thôi đc rồi. Anh dẫn em đến trường tham quan 1 lúc rồi ta đi ăn kem.
- .Thật hả anh.
- Thật.
- Year Thương anh hai nhất nhà.
- Em vào thay áo quần đi.
- Em mặc vậy không đc sao.
- Em quên chuyện ba mẹ nói lúc đêm rồi sao.

Nghe anh hai nhắc Linh Linh ms nhớ. Mặt cô xị xuống. - Vậy em phải mặt gì đây.

- Mẹ có thuê chuyên gia hoá trang. Cô ấy đang ở trên lầu đợi em này giờ. Em lên đi.

.....

- Chán quá đi. Chúng ta đi đâu đi. Hữu Thiên là người mau vui mau chán nhất ,thấy khó chịu là cậu đòi chủ đề liền.
- Vậy cậu tính đi đâu. Minh Quân ns
- Đi đâu cx đc. Miễn là vui.
- Phong, cậu nghĩ ra chỗ nào để đi ko.
- Hai cậu đi đi. Minh chắc phải đến trường.
- Để làm gì. Minh Quân thắc mắc liền hỏi.

- Bố mình bảo đến. Mình cx ko biết.
- Vậy tại mình đi chung đi. Ông thấy sao Quân.
- Vậy cx đc.
- Tính tiền. Đan Phong kêu người đến thanh toán.

.....

- Giờ em đến xem mình trong gương đi. Cô Chuyên gia hoá trang ns vs Linh Linh sau khi đã thay đổi toàn bộ Linh Linh.
- Em sợ về hiện tại của mình.
- Không sao đâu.
- Chị tên gì vậy.Linh Linh mãi lo suy nghĩ mà quên hỏi tên chị ấy.
- Em cứ gọi chị là chị 'Lyna.
- Vâng.
- Em nhắm mắt lại đi.

Linh Linh nghe theo lời chị Lyna. Chị ấy dẫn cô đến trước gương.

- Em mở mắt ra đi.

Linh Linh hé mắt từ từ. Cô sợ lắm khuôn mặt của mình bây giờ.

- Không sao đâu. em Nhìn vào gương đi.
- Áaaaaa..... Linh Linh quá sock vs về!! mặt hiện tại của mình
- Sao vậy..
- Chị ... em có phải là em ko vậy. Cô không tin nổi vào mắt của mình. Trong cô ra dáng 1 thằng con trai. Mái tóc dài trở nên ngắn cũn. Khuôn mặt trang điểm y chang con trai, có chút lạnh lùng. Cô mặc chiếc áo pull. Cộn chiếc quần vải bộ đội trong rất ngẫu. Ngực cô đã nhỏ mà giờ còn phải ốp vào trong hoàn toàn như con trai chỉ tiếc là cô không cao cho lắm..
- Kinh Kong. Tiếng chuông nhà.

- Bà để con ra mở cửa. Linh Linh thấy bà Tư đang làm trong bếp không muốn làm phiền.

Linh Linh nhìn qua màn hình thấy Long Long. Cô mở cửa

- Ôi ai đây.Cô em gái của tôi hôm nay dậy sớm vậy ta. Long Long ngạc nhiên khi thấy Linh Linh mở cửa.
- Hì. Tối hôm qua anh làm gì mà gọi chục cuộc ko bắt máy hả. anh biết em bị họ bắt nạt ko hả. Linh Linh giận dỗi đánh vào ngực Long Long.
- Anh đang tính gọi lại em mà máy hết pin chứ bộ.
- Anh gạt ai hả. Anh đi vs cô nào. Khai mau. Linh Linh chỉ tay vào anh trai nói
- Đâu có cô nào. Anh mắc việc công ty thật mà. Công ty mình có trộm đấy.
- Ai tin anh đc chứ. Cô đâu ngờ thế chứ. Công ty bảo vệ cả trăm người trộm đâu dễ vào.
- Thật. Còn đây là đt của anh. Long Long đưa chiếc đt vô hiệu hoá của mình cho cô

Linh Linh chụp lấy mở nguồn lên mãi vẫn ko đc.

- Giờ tin đc rồi chứ. Long Long cười đắc chí.
- Tạm thời tin anh. Nhưng phải kể em nghe về tên trộm.
- Em muốn nghe vậy sao.

- Tất nhiên.

- Đọc thôi. Nhưng ko đc giận anh nà đây.

- Ok. kể đi. Bà bà sẽ tha cho.. haha.

- Thế này tên trộm đó rất dễ thương nha. Hắn có làn da... màu...

- Màu gì anh. Cô tò mò

Long Long nhớ lại hình ảnh lúc đêm - Á nhớ rồi màu trắng tinh.

Mắt cô sáng lên - Woaaaa... dễ thương da trắng chắc đẹp trai lắm đây. Còn gì nà kể tiếp đi anh

Long Long nhí ngón trở vào đầu cô. - Mê trai vừa vừa thôi. Để yên tui kể. - Hắn có lông rất nhiều rất nam tính.

Long Long kể mà mắt cô nhắm lìm lại ảo tưởng về kẻ trộm đẹp trai.

- Cái mũi hắn màu hồng hai. Trên trán có 3 cái vân đen đen Hai bên má có ...

- Có lũng đồng tiền phải ko anh.

- Em cứ chòm chòm. Hai bên má có tổng cộng 6 sợ râu dài.. Còn nà. trên thân có ba đốm đen. Hai tai cồng lên và hắn khác người lắm hắn có 4 chân..

Linh Linh nghe anh kể mà ảo ảo gì đó. Coi khái đầu.

- Sao tên trộm giống con mèo thế.

- Ừ tên trộm là con mèo vá.

- Anh dám gạt em. Coi đánh anh túi bụi. hai người rượt nhau khắp nhà.

- Anh thề đấy. Trộm là con mèo mà. Đừng rượt anh nà. Long ca vừa chạy vừa đưa tay lên thề thốt rồi đầy hàng vs cô em gái.

- Em ko tin anh nà đâu. Linh Linh vẫn tiếp tục sự nghiệp đuổi anh trai

- Tha cho anh đi mà rồi chiều anh hai chở đi chơi. Long Ca bắt đầu vs chiến thuật dụ dỗ.

- Thật ko. Linh Linh nghe vậy là ngây lập tức đứng lại mỉm cười.

- Thật.

- Đọc rồi.

Long Long kiển chân lên lầu trước khi cô em gái đổi ý.

- Anh đi đâu đấy.

Long Long giật mình.

- Thôi đọc rồi anh đi lên phòng đi.

Long Long tưởng cô đổi ý. Nghe ns như vậy thì vuốt ngực thở phào.

- Bà Tư cho con tô mì đi đói chết đi đc. Linh Linh vuốt bụng thấy nó kêu en éc - Đợi tí chị cho ăn.

- Woaaa ngon quá. Bà Tư là number one... Cô đưa ngón cái lên ns.

- Cảm ơn tiểu thư. Già này rất vui. Bà Tư hiền hoà ns.

- Bà con trẻ mà. Con ko đi lấy chồng đâu con muốn bà sáng nào cx nấu cho con ăn. Cô đứng dậy chạy đến ôm bà Tư nhong nhèo. Từ nhỏ cô đã ko sống chung vs ông bà của mình nên tình cảm cx ko nhiều. Mặc dù bà Tư là người ở nhưng Cô luôn coi bà như bà ruột của mình vậy

- Tiểu thư thật là lớn rồi mà như con nít.

- Thì con vẫn là con nít mà.

- Đọc rồi. Tiểu thư ăn đi kéo nguội.

- Vâng.
- Cái gì vậy. Mùi kinh quá. Bà Tư giờ cao cái áo lên rồi bộp mũi lại.
- Cái đó... Đó ko phải là chiếc áo mà tên điên đó ném vào người mình sao. Linh Linh nhìn ngằm vào chiếc áo.
- Cửa cậu Long sao. Hình như chiếc áo có mùi nôn mửa. Bà Tư nghi ngờ ns.

Nôn mửa... tôi qua sao lại có nôn mửa... Cô cố nhớ lại chuyện gì đã xảy ra. Mình nhớ lúc đó mình đi vệ sinh sau đó đột nhiên trong người bưng bưng rồi tiếp theo gì gì đó quên rồi. Mà mình nhớ có ai đó đi đi, rồi nôn ... mình nôn sao. Không Không. Nôn vào áo hán ta... Linh Linh lắc đầu... xua đi suy nghĩ. Sao mà nhục thế này còn nôn vào hán ôi mẹ ơi. Xấu hổ chết mất. Linh Linh nhấn hết mặt mày.

- Tiểu thư ko khỏe sao. Bà Tư nhìn cô nhú mày tưởng coi khó chịu đâu đó nên hỏi.
- Con ko sao. Bà Tư giặt áo này giúp con nha. Giặt thật sạch. cho nhiều comfore vào... Linh Linh lui dạn lại rất kĩ
- Vâng...
- Ôu mẹ ời còn mặt mũi đâu nư chứ. Linh Linh cúi mặt xuống gõ mạnh vào bàn.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Một cô gái bước ra tưngm phòng ngủ. Khoác lên mình chiếc váy màu xanh trời rất dễ thương.

- Phương Thanh con gái mẹ đẹp lắm. Người phụ nữ trung niên đang đọc báo thấy con gái bước ra trong rất xinh - Hôm nay đi chơi vs Đan Phong pải ko. Thảo nào...

- Mẹ này... Cô ta không nhẽo.
- Không trêu con gái mẹ nư.

Có cần mẹ bảo bác tài đưa con đi ko. Để mẹ gọi ông ấy đến. Bà ta chuẩn bị nhấn điện thoại.

- Không cần đâu ạ. Anh Phong đến đưa con đi.
- Anh Phong ... ngọt ngào nhĩ. Hai đứa tiến triển nhanh vậy mẹ cx vui. Con phải là con dâu tương lai của nhà họ Vương ms đc. Bà ta suy tính
- Mẹ đừng lo. Con sẽ tìm mọi cách để có đc anh ấy. Cho dù anh ko yêu con Cô nheo mắt nhìn mẹ mình.
- Ta tin con của ta sẽ làm đc.
- Kít kít. Tiếng còi xe.
- Chắc nó đến rồi đấy. Con ra nhanh đi. Bà ta hối thúc cô.

Trước khi ra cửa cô mở chiếc gương ra ngắm nhìn coi đc ko rồi mới ra.

Chiếc xe khởi động xuất phát.

.....

- Anh trai dậy đi. Anh ngủ suốt từ sáng đến giờ rồi đấy. Anh ns đưa em đi chơi mà dậy đi. Linh Linh kéo ta anh rồi đỡ thân anh ngồi dậy. mấy lần như thế nhưng Long Long vẫn tiếp tục khò khò.

Linh Linh ngó xiêng thấy cái chổi lông gà. Mắt cô sáng lên. Có trò hay để xem.

Cô giật một cọng lông trong cái chổi. Rồi cười đắc ý.

Linh Linh đưa nó phẩy phẩy nơi lòng bàn chân. Long Long nhột nhột cự quậy nhưng vẫn tiếp tục say sưa trong giấc ngủ.

- Ông anh chết tiết... Cô tức giận đạp chân mạnh xuống đất. Rồi tiếp tục sự nghiệp đánh thức Long ca. Bây giờ cô đưa nó vào mũi vào tai. Lần này ms hiệu nghiệm. Ông anh chịu ko nổi thể là lò khò ngồi dậy.

- Hey da cuối cùng anh cx chịu dậy đi chơi thôi. Cô kéo long long đứng dậy.

- oáp.. em để anh rửa mặt thay đồ nz chứ.

- Ok em đợi anh 5 phút...

- oáp đc ngày nghỉ mà cx ko xong vs cô em gái này. Long Long than thở.

- Thôi nhanh đi anh đừng có cảm rằm nz. Giống đàn bà quá đi. Cô vừa ns vừa kéo Long Ca vào phòng tắm đóng cửa lại.

Hôm nay cô mặc bộ đồ thể thao của nam. Màu xám. Phía sau có cái mũ. Trong rất nam tính cộng thêm đôi giày ba ta màu trắng bạc.

- Em chờ anh ở ngoài xe đẩy nha... Linh Linh nhoài miệng lên lầu.

- Ôi thật tuyệt... không khí rất trong lành. Hôm nay phải bảo anh đi du ngoạn, ăn kem đi công viên ... thích thật. Cô cười him mắt him mũi vì sung sướng.

Cánh cửa từ nhà mở ra, ông anh hai tiến đến. Ông cx mặc một bộ thể thao. Linh Linh cx mừng thầm vì nghĩ ông cx nghĩ như mình.

- Đi thôi thẳng tiến... Cô đưa tay chỉ về phía trước.

Long Long nhìn cô em gái rồi nhếch miệng cười ko pít mục đích của nụ cười là gì đây.

Chiếc xe bắt đầu lạng bánh.

- La la la la ,la la la la.. Linh Linh hát làm nào loạn cái ko khí yên tĩnh trong xe.

- Em im đi đc ko. Hát như gà rống thể mà cx hát. Long Ca bịt miệng cô lại ko cho hát nz.

- Buông ra... anh ns ai là gà rống hả... Cô tức giận đánh vào người anh.- Vài bữa em mà làm ca sĩ. Anh đến xin chữ kí đừng hồng em kí cho, hiểu chưa.

Long Long bĩu môi. Rồi ọ ọ... Anh giả đồ mửa để chọc điên Linh Linh

- Há.. Nhớ đó, Cô ko thèm hát nz quay mặt ra cửa kính.

- Giận à. Long Ca liếc nhìn cô.

- Ai thèm giận anh. Thế sao ko ns chuyện. Thường ngày ns nhieu lắm mà. Anh ta vừa ns vừa cười.

- Anh hai ... sao ăn hiếp em thế. anh ko sợ trời quả báo à. Em cầu cho anh lấy cô vợ dữ ời là dữ để ngày nào cx bắt nạt anh. Haha.

- Chà chà ngó thể mà dữ thật. Long Long miệng ns nhưng vẫn chú ý về phía trước.

- Chứ sao.. em là hồ ly tinh tái thể đến trần gian giết anh. Linh Linh đưa năm ngón tay cào vào người anh trai.

- Ôi ôi nhột quá. Sợ rồi.

Cả hai anh em đùa giỡn.

Cô đùa 1 lúc rồi ngủ thiếp đi.

- Kít kít... tiếng còi xe đã đánh giấc ngủ ngon lành trong mơ cô thấy cô đc ăn cây kem khổng lồ... Cô ngáy ngủ.. oáp. ngáp một cái rồi mới mở mắt ra. Trước mắt cô là 1 toà đài rộng lớn.

- Đây là đầu thể trong quen quá. Linh Linh hỏi ông anh .

- Xuống xe đi rồi biết. Long Ca xuống xe bỏ mặt Linh Linh đang thần thờ hồi tưởng trong trí nhớ.

- Á nhớ ra rồi Trường Star... Coi hét lớn.Ông anh chết tiết đi chơi đây á.

- Anh Long đứng lại đó. Em phải cho anh một trận vì đã gạt em. Cô chạy nhanh đến Chỗ Long Ca đang đứng

- Mai là khai giảng,ta muốn trang trí bục giảng thật đẹp. thật nghiêm trang. Thầy hiệu trưởng nhìn về phía bục khai giảng rồi ns.

- Thầy đừng lo. Em sẽ làm nó như thầy mong muốn

Thầy đặt tay lên vai cậu - Cảm ơn con. Ông ôn tồn ns.

- Ông anh hai dám lừa em hả. anh bảo đi.... Linh Linh chưa kịp ns xong thì thất trước mặt là thầy hiệu trưởng nên tắt tiếng lun...

- Thầy cứ yên tâm ở đây có em lo

- Ủ.. mà chút nzt ta quên. Hôm nay có Đan Phong cx đến làm. Còn gì 2 đứa hỗ trợ nhau.

- Vâng. Anh tươi cười lễ phép.

Đợi ông thầy đi cô ms chồm lên anh.

- Anh thật quá đáng.. hử... Mặt cô bí xị như quả bí ngô

- Đây mà cx dc gọi là đi chơi mà. Thôi làm nhanh về anh dẫn dj ăn. Long Ca vác vai Linh Linh kéo vào trong.

Phuong Thanh và Đan Phong đi lên bụt. Phuong Thanh nhíu mày vì ở đây rất bẩn toàn là bụi.

Thấy mặt cô ko mấy tốt Đan Phong bắt đầu ra chiêu

- Em ko dc khoẻ thì khỏi làm vậy.

- Đâu có. Cô lắc đầu.

- vậy em cầm chổi quét nha... rồi lau thật sạch đồng bặt này.

Mình đường đường là một thiên kim vậy mà phải làm mấy cái trò này sao. Nhưng để lấy lòng anh thì phải làm. Cô suy nghĩ lúc rồi ngằm ngui cầm chổi quét...

- Chúng tộ tham gia dc chứ. Long Ca đưa trước bụt giăng mỉm cười ns

- Tất nhiên là dc.

Đan Phong và Long Long ko mấy thân. nhưng về quan hệ Hội trưởng vs phó hội trưởng học sinh thì họ lúc nào cx giúp đỡ nhau.

Đó ko pải là cái tên đưng mặt mình mấy lần sao, còn cô gái xinh đẹp kia nzt vừa gặp ngày hôm qua mà. Linh Linh nhìn xong là muốn chạy nhưng quá muộn

Đan Phong lẫn Phuong Thanh đều đang chú ý đến cô.

Ngã nào cx phải đối mặt sợ gì hấn ta chứ.

Linh Linh nhìn thẳng vào hai người kia. Mỉm cười đưa tay chào.

- Là cậu.. Cả. Đan Phong lẫn Phuong Thanh cùng ns.

- Em quen họ sao. Long Long nhìn thái độ của họ rồi nhìn sang Linh Linh hỏi.

- Ờ thì ... cx quen. Cô cười cười cho qua.

Đan Phong thì nhớ lại cái ngày bị cậu ta làm cho áo quần toàn dầu mỡ mà đến giờ mặt còn nổi điên

- Anh cx quen cậu ấy sao. Phuong Thanh cảm thấy lạ, cả Đan Phong lẫn Gia Bảo đều quen cô, mà hình như giữa họ đều có nhân duyên gì đó.

Hôm đó trong cậu ta quen quen, giờ gặp ở đây cậu ms khẳng định cái tên đồng xu hôm trước. Đan Phong ngẫm nghĩ mà ko để ý Phuong Thanh đang ns.

- Anh Phong.

- Ủ.. Thôi hai người ledn đây cùng làm đi.

- Ok. Hai anh em cùng ns.

Một lúc sau Phuong Thanh thấy Đan Phong mặt lem luot đầy mồ hôi cô chạy đến tự tay lau mồ hôi cho hấn. Nhìn vào rất thân mật. Cứ như họ là cặp tình nhân yêu nhau say đắm

Linh Linh nhìn sững vào họ rồi bĩu môi tiếp tục làm. Long Long nhìn cô em gái như thể cx phần nào hiểu hiểu.

- Em cx muốn đc vậy sao. Để anh hỗ trợ cho. Long Long hắc mặt đầy mồ hôi đến gần Linh Linh.
- Anh làm gì vậy. Linh Linh thực sự ko hiểu.
- Thì lau mồ hôi cho anh.
- Đừng mơ. cô tỉnh bơ đưa mắt long la.h nhìn anh.
- Để anh lau em làm việc đi. Cảm ơn em Đan Phong cầm chiếc khăn trên tay P. Thanh ns.
- Vâng. Nụ cười đoan trang ai nhìn cx có chút bưng bưng

15phút đến 20 phút đứng giữa trời nắng thế này càng khiến P. Thanh nổi khùng hơn khi phải cầm cái chổi quét quét này giờ.

Phải tìm cách thoát ms đc P. Thanh lướt nhìn 3 người họ đang cặm cụi làm. Cô giả vờ ngã xuống tiếng càn chổi rơi xuống cả ba đều quay lưng về phía cô.

Cả ba đều vội chạy đến..Khuôn mặt của p

P Thanh trở nên tối và tái nhợt

nước mắt ko pít sao lại lăn trên má.

- Cô ấy chắc bị trúng gió. Linh Linh lên tiếng.

Thấy hai tên bất động cô thúc - Còn làm gì nz đưa cô ấy vào phòng đi.

Đan Phong ko mấy thích nhưng vẫn đứng ra chịu trách nhiệm vì anh là người đưa cô đến.

Đan Phong bế Phương Thanh. Long Long thấy vậy cũng ủa theo. Chỉ có mỗi Linh Linh là còn dậm chân tại chỗ. Cô cầm cái chổi ban nãy rơi tiếp tục công việc giúp Phương Thanh.

30 phút sau.

Linh Linh rạng rỡ tươi cười phỉu phỉu tay.

- Cuối cùng cx xong. Cô tính đi xuống chạy đến xem tình hình thì ngó sang thấy bao đồ đồ xanh xanh. Cô nhặt lên hoá ra là bao bong bóng chưa thổi

Linh Linh rất thích thổi Bong bóng cô ngồi xuống đưa hai chân xuống mặt đất. Thổi lần lượt từng bong bóng.

Phù Phù. Cô nhắm mắt nhắm mũi dùng hết hơi để thổi. Khi mở mắt ra thì thấy hai tên lúc này đứng trước mặt. Làm cô giật bắn mình - Phật Bong Bóng trong miệng đang thổi rơi ra.

Linh Linh thở dốc rồi ho khan

- Hai người làm gì mà giống ma thế.
- Trong cậu(em) còn giống ma hơn. Long ca và Đan Phong cùng nhìn cô cười

Mặt của cô đỏ bừng đen thui Da vốn ko đc trắng ra nắng giống như người châu phi.

- Hai ông cười gì hà. Đến giúp tui đi chá.

Cả hai tên như có nguồn điện. Linh Linh vừa ns thì cả hai đều phóc lên cùng thổi.

- Cô ấy sao rồi. Linh Linh hỏi.
- Chỉ cảm nắng nhẹ ko sao. Đang nghĩ ngơi. Long Long ns.
- Vậy thì tốt.
- Hai người ngồi đây tôi đi mua nước. Long Long tình nguyện đi.
- Ok. Cả hai tên ko pít từ lúc nào mà hoà hợp đến thế.
- Cậu dọn hết đống này sao. Đan Phong nhìn cô trần trố, thắc mắc
- Ủ... Cô tươi cười mà chẳng than vãn gì.

Nhìn nhỏ con thế mà khỏe thật. Minh cx phải cẩn thận vs cậu ta Đan Phong nhìn mặt nó này giờ khiến nó khó chịu.

- Mặt tôi dính gì sao. Linh Linh tròn xoe mắt ns

- Không không... mà có

- Có à...

- Để tôi giúp nhé. Đan Phong nhếch miệng cười ngồi cách cô quẹt ngón tay bần lên mặt cô.- Bây giờ là sạch rồi đấy..Đan Phong kéo cô đến hồ nc nhỏ trong trường

Mặt nước phẳng qua nc cô nhìn thấy mặt cô toàn là lộ nøgne. Bây giờ cô ms phát hiện là mình bị hấn lừa.

- Cậu dám lừa tộ hả. Linh Linh đuổi theo Tên Phong đang chạy

- Đứng lại đó, đứng lại đó. Linh Linh hét lớn.

- Ngu mà đứng lại cho cô quẹt lại à... Đan Phong ko hiểu sao mình cái vui cười nhiều như vậy.

Từ trong Phòng một cặp mắt nhìn ra đầy tức giận. Hấn có bao giờ đối xử vs cô vui vẻ như thế đâu chứ. Minh đang ghen sao Phương Thanh tự hỏi vs chính mình. Nhưng lại tự mình đánh chính mình Ko ko mình ko ghen sao lain ghen vs một đứa con trai chứ. Cô lắc vò đầu gạt bỏ uẩn khuất.

- Vậy là xong. Linh Linh nhìn lên bực giảng đc trang trí rất đẹp rất uy nghiêm cô cảm thấy rất vui.

- Tôi rồi, hẹn mai gặp lại ở trường. Long Long đưa bàn tay ra Đan Phong và hấn cùng bắt tay chào.

- Chào hai người. Linh Linh nhanh nhẩu ns. Rồi quay mặt sang anh trai lăm lỳ.

- Anh hứa đưa em đi ăn kem thì lo mà giữ lời đấy nhé. Cô nhéo 1 bên eo của anh trai.

- Thôi thôi đc rồi. Ok đi thôi. Hai người về cẩn thận.

- Ủ.

Thấy hai người kia đi xa P.Thanh ms lên tiếng.

- Nhìn hai người họ ko giống anh em họ chút nào nhì.

Hấn chả bàn quan tâm - Đi thôi.

.....

6h sáng

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

- Dậy nhanh cô nướng, tính ngủ nướng nz hả. Hôm nay là khai giảng đấy. Em đi trể chứ anh ko đến trể đc đâu. Log Long kéo tay cô ngồi dậy rồi cô cx gục xuống.

- Anh Hai cho em ngủ thêm lát nz đi. Buồn ngủ chết đi đc. Linh Linh ns nhưng mắt vẫn ko mở.

- Dậy đi còn sữa soạn ăn sáng..

- 7h30 ms vào lễ có cần pải dậy sớm ko chứ. Anh hai ăn rồi đi đi, em ngủ tí nz... Cô ns xong là trùm chăn kín vào người.

- Ko biết ba mẹ sinh em ra giờ nào mà lỳ vậy ko pít. Long Ca chéch chéch miệng lắc đầu.

- Hai anh em mình cùng sinh ra cách nhau ko lâu thì chắc chung 1 giờ đó anh.

- Đúng là cô em gái lỳ sự. em ko dậy là anh bỏ mặt cho đi 1 mình lun đấy. Em nên nhớ hôm nay là ngày đầu tiên em nhận lớp. Đến trể là quê lắm á. Long

Cả tìm mọi cách để lôi kéo cô bằng lời nói nhưng hình như chả có hiệu quả gì. Cô vẫn khò khò...- Anh đi đó, đừng hồi hận. Lần này là Long Long bỏ mặc nhỏ thiệt. Anh chỉnh lại cả vạt chỉnh chu lại người rồi xuống nhà.

Thấy Long ăn một mình bà Tư ms hỏi - Sao cậu ăn một mình thế Linh đâu.

- Nó còn ngủ. Long Long nhìn lên phòng cô vẫn ko có động tĩnh gì.

- Để tôi lên báo nó dậy.

- Ko cần đâu ạ . Con kêu rồi.

- Nhưng nó sẽ trễ giờ mất.

- Kệ nó bà, li cho nhớ đời. Bà cứ ngồi ăn đi.

- Ủ... Bà Tư vừa ăn vừa lo.

- Con đi đây.

- Ủ. Nói thì ns vs Long Ca mà mắt thì cứ nhìn Lên phòng của Linh Linh.

- Linh Linh ngoan dậy đi. Bà Tư vỗ nhẹ vào tay cô.

- Bà Tư, con chưa muốn dậy. Còn sớm mà bà. Cô lăm lăm coi đồng hồ - ms 6h30 thôi mà ...

- Bà cứ xuống làm việc của bà đi tí con dậy ngay.

- 'Nhắc đến việc ms nhớ, tôi phải ra bưu điện lấy giấy tờ. Chút nz là quên mất. Con nhớ dậy đây. Bà Tư nhắc nhở cô rồi cũng luôn cuốn đi.

- Vâng vâng.

Ánh sáng luôn qua khe cửa chiếu thẳng vào khoé mắt cô. Làm cô khó chịu chụi chụi mắt

- Linh Linh đi học nhanh đi học... Tiếng con vệt nhà cô

Lúc này Linh Linh ms bản tĩnh. - Ôi mẹ ơi 7h rồi sao. Chết... chết chắc rồi.

Linh Linh lục loại ngăn treo áo quần...Luống cuống quá nên rơi đầy ra. Làm cho việc tìm càng khó hơn. Tìm mãi vẫn ko có- Đâu đâu rồi nhỉ.Một lúc sau cô ms nhớ ra - Đứng rồi lúc hôm mình móc trong phòng vệ sinh.

- Đây đây rồi. Cô mừng rỡ mặt nó vào. Rửa mặt đánh răng xong thì ba cẳng bốn cò chạy nhanh. 7h10 cô nhìn đồng hồ mà đầu lòng. May mà dự trữ đc chiếc xe đạp cùi. Cô phóc lên cái búp là đạp ngay

- Má ơi sao mà chiếc xe này đạp nặng thế này. Kiểu này sao đến kịp. Cô nhớ lại lời anh 7h30 là vào lễ, lễ nhận lớp.- Oh my god...

- Cái đầu heo này lúc nào cx ung ngừ nường giờ ra nông nổi này thì trách ai đc. Cô đánh vào đầu của mình.

- Gần đến rồi 7h29 , 7h30 ... cô liếc nhìn đồng hồ rồi nhìn về phía trước vẫn còn 1 đoạn..

- Đến nơi rồi Cô dừng xe hết lớn. Chả quan tâm chiếc xe tội nghiệp của mình. lao đến xánh cửa nhưng nó đã bị khoá.

- Cháu năn nỉ bác đấy. Cháu trẻ có 7p mà... Linh Linh thật tội nghiệp năn nỉ suốt mà cái ông bảo vệ cứ lạnh lùng như băng.

- Cháu có lý do chính đáng đấy. Bác cho cháu vào đi.

- Ms ngày đầu mà vậy rồi, tôi ko thể phá nội quy này đc.

Kít kít... Tiếng còi xe. Bác ta đi ra khỏi phòng bảo vệ. Linh Linh cũng ủa theo... năn nỉ

Một thanh niên bước xuống, mặt trên mình là đồng phicj của trường cô. Cô sánh mắt nhìn hấn

Có người giải nguy giúp rồi kaka

Linh Linh chạy đến ôm tay người con trai đó - Đan Phong chúng ta là bạn bè mà giúp tôi vs.

Đan Phong nhìn cô rồi suy nghĩ một lúc lâu như đang muốn nhớ lại gì đó.

- Đan Phong, hình như cậu ta và Gia Bảo rất thân vs nhau, tối hôm qua em còn thấy cậu ta và Gia Bảo đang ngồi uống rượu trong quán Bar style.

Phuong Thành vừa ns vừa dò thái độ của hấn trên khuôn mặt. Đúng là như cô suy tính. Khuôn mặt tươi vui bỗng sụng xuống khi cô nhắc đến Gia Bảo, người mà hấn rất ghét.

- Em ns cậu lúc này vs Gia.Bảo. Đan Phong muốn khẳng định lại điều này

- Vâng... Cô cười trong tâm vì thái độ trở nên Lạnh của hấn. Vì cô thừa biết là hấn ko thích Gia Bảo. Mà cậu ta còn thân mật vs hấn thì... kết quả chả mấy tốt.

- Em cx đến quán bar đó sao. Đan Phong nhếch miệng ns

Phuong thanh rồi trí ns vấp- Ko ko là bạn em.

Đan Phong thừa biết là Cô ta cx đến đó chỉ hỏi xem độ trung thực bao nhiêu thôi. Nhưng hình như đã khiến hấn thức vọng #####

Cậu ta và Gia Bảo rất thân. Đan Phong nhớ lại điều này nên mặt đầy tức giận

-Tránh ra. Hấn hất tay cô ra khỏi tay hấn rồi vô tình ns - Tôi ko quen cô gái này..nếu cô ta vi phạm nội quy thì kp đc cho cô ta vào. Đan Phong phải ta như thể phui bụi. Rồi lạnh lùng bước đi.

Cô sụng người ko tin nổi vào chính mắt mình. Mới ngày hôm qua hai người cx thân lắm chứ. Sao hôm nay là xoay chuyển 360° thế chứ. Hình như ko còn hấn nz. Cô điên tiết lên muốn chạy đến cho hấn một trận. Nhưng chưa kịp động tay đụng chân thì đã bị bác bảo vệ giữ lại.

- Đan Phong, cậu nhớ đấy từ đây về sau chúng ta là kẻ thù ko đội trời chung. Cô hét lên như thể cho cả trái đất này biết đc.

Hấn vẫn thế vẫn lạnh lùng vẫn hiên ngang bước đi mặc kệ cô đang gào thét mắng anh

- Cậu là cái đồ ko có tính người. Vô liên sĩ độc ác thói tha...

.....

- Từ xa đã nghe tiếng ns quen quen. Anh trở mắt nhìn đến thì thấy cái tên nào đó quen quen đang chửi bới làm loạn. Hấn nhăn còi này giờ mà ko ai đến hấn xuống xe đi thẳng về phía cô.

- Cậu là cái đồ đáng chết đáng nguyên rủa... Linh Linh cứ thế mà chửi. Ông bảo vệ ko chịu nổi thế là bịt tai lại.

- Ộ chào Cậu Gia Bảo. Ông ta ns lớn..

Hấn ta đưa ngón trỏ đặt lên môi ra hiệu im lặng rồi bảo ông ta tránh sang một bên.

Linh lịn ko còn từ nào để mắng nz cô quay lưng đi.

- Ôi mẹ ời. Cô giật mình la lớn

- Mắng ai mà dữ dội thế.Gia Bảo cười nhìn cô.- Nhìn từ xa đã nghe giọng quen quen hoá ra là cậu em lời thôi.

- Tôi đang điên đừng chọc. Linh Linh nhủ mày. - Tránh ra...

- Tôi ko trách thì sao.

- Cô tức giận đi qua bên trái rồi qua phải đều bị hấn ngang nhiên ko cho đi. Hấn ghé sát mặt vào Linh Linh - Muốn vào thì ngoan ngoãn thân mmật vs tôi một chút.

Linh Linh nghe vậy là ok liền cô giả vờ vác vai cậu. - Đc rồi chứ.

- Ok.

- Ông bảo vệ tôi bảo lãnh cậu nhóc này. Gia Bảo nhìn ông ta ns. Mặc kệ thái độ ngăn cản của ông ta. Hấn vẫn đi vs cô vào trong.

- Cậu em phối hợp vs tôi ko tôi đấy chứ. Gia Bảo lớn giọng cười.

- Đóng vậy đặt rồi. Giờ tránh ra đc rồi đấy. Linh Linh cố đẩy hấn ra nhưng ko thể.

- Có cần pải tuyệt tình thế ko cậu em. Tôi nhớ là người giúp cậu lúc này là tôi mà. Gia Bảo mỉa mai.- Ít nhất thì cx phải ns 1 tiếng cảm ơn chứ.

- Cảm ơn Linh Linh kéo dài hai chữ đó.- Giờ tránh ra đề tôi về lớp đc rồi chứ.

- Cậu em học lớp nào.

- Chắc chắn là ko học chung lớp va cậu. Còn nz chúng ta bằng tuổi, đừng có hờ 1 cái là cậu em. Cô đưa mặt phân bua.
 - haha... Hấn cứ thế mà cười làm cô ko tài nào hiểu nổi.
 - Cậu điên à, tự nhiên lại cười.
 - Cậu ns chúng ta cùng tuổi ms buồn cười. haha.
 - Đừng có cười nz.
 - Tẹt tẹt tẹt.... Hấn hô lớn rồi giờ cái ví trước mặt cô.
 - Đó ko phải là cái ví của tôi à. Sao lại ở trong tay anh. Trả đây. Cô cố giật lại nó nhưng hấn đưa lên cao, mà vs chiều cao của cô thì sao chơi đc.
 - Trong này có chứng minh nhân dân của cậu. Gia Bảo vừa thốt lên luôn điện trong người đâm thẳng vào Linh Linh
 - Cậu ns chứng minh. Cô khiếp đàng ko lẽ hấn biết mình là con gái rồi sao má ơi lộ mất rồi
 - Đúng chính là nó.
- ôi chết chắc con rồi. Ông anh mà pít là đời con tiêu Cô buồn bã ngồi xuống ôm mặt
- Hấn thấy vậy liền tiến lại gần cô.
- Ê cậu em khóc à đừng giống con gái thế chứ trả lại cho cậu là đc chứ gì. Gia Bảo đánh vào vai của cô
 - Lấy lại thì có ý nghĩa 'gì nz chứ cậu đã biết tôi... Cô đứng bật dậy mặt u ám nhìn Hấn.
 - Ừ biết rồi. Hấn thẳng thừng ns ra
 - Thế là hết. hết là chết. Cô buồn bã xị mặt xuống.
 - Có cần tìm đến cái chết ko hả. Bị phát hiện là mình nhỏ hơn họ một tuổi thôi mà. Hấn nhìn cô mà thấy chán, lần đầu tiên cậu thấy 1 đứa con trai như thế.
 - Cậu ns cậu chỉ biết vậy thôi sao. Ko phải là chuyện đó haha. Cô Như người mất lý trí điên cuồng đến ôm hấn ta nhảy nhót. Hấn thấy cô như vậy chả hiểu gì nhưng vẫn đặt tay lên vai Linh Linh.
 - Cảm ơn anh nha. Linh Linh giật lại tui trên tay. Vội mở ra. Trước mắt cô là tấm chứng minh nhân dân đã mạo. Cô ms nhớ ra hôm đó anh đưa cô đến nơi chụp ảnh. Giờ cô ms hiểu. Dù sao cx ko bị phát hiện là vui rồi này giờ tìm cô như rút ra ngoài.- Tôi về lớp đã. Cậu cx về lớp của mình đi. Linh Linh xua tay bảo hấn về lớp. Ns xong cô thông thả đi. Đi một đoạn cô có linh cảm như ai đó đang theo mình. Quay lưng hoá ra là tên lúc này.
 - Cậu làm gì mà đi theo tôi mãi thế. Linh Linh bắt đầu nổi khùng.
 - Đi theo cậu tôi đang về lớp của mình mà. Gia Bảo chìa môi ns. -Đừng bảo vs tôi... cậu học. lớp A2 nha. Gia Bảo chỉ chọc thế thôi ai nè.
 - Đúng. Tôi học A2.

Câu trả lời làm hấn sock bỏ ngã. Nhưng tự nhiên thất vui vui. Hấn chạy đến vác va Linh Linh - Đi thôi chúng ta vào lớp.

- Lớp nào
- Tất nhiên là lớp của chúng ta. Vào thôi. Hấn kéo cô đi vào ngang nhiên trước cả lớp

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

- Chào cô. Linh Linh hất tay hấn ra một cách lạnh lùng trước m.n rồi chào cô giáo.
- Ừ hai em đi đâu sao giờ ms đến. Cô giáo này mới ra trường vào dạy đúng năm Gia Bảo học lớp 10, vào đc nhờ có quen biết. Cô mến Gia Bảo từ lúc ms quen. Không biết là thích cậu hay ko. Nhưng thái độ cô đối vs hấn rất chu đáo. Hấn ghét phải gặp cô. Tính năm nay nếu gặp cô là hấn tính chuyển lớp.

Nhưng có thêm cậu nhóc này vào ko hiểu sao lại thích thích nên ko tính chuyển nz.

- Tôi có việc vs cậu ấy nên đến trễ lý do đó ổn chứ. Hấn lạnh lùng nhếch miệng nói.

- Ổn ổn... Cô ta nhìn hấn thân mật vs cậu học trò ms hơn mình nên tức lắm. Nhưng cố tỏ ra điềm đạm- Thôi Bảo về chỗ ngồi đi. Khi Hấn quay lưng đi, cô ta liếc nhìn Linh Linh như thù từ kiếp trước

- Còn em, để xem còn chỗ trống ko. Cô ta lướt nhìn sơ bộ về chỗ ngồi. lát sau- em ngồi cạnh Đan Phong đi. Còn duy nhất 1 chỗ trống đấy.

Đan Phong, ko pải vậy chứ, lại trời lại phạt mong là ko pải cái tên chết bầm đó.

Cô liếc xuống. Như cô dự đoán. Trước mắt cô là người cô ghét nhất cảm thì nhất

- Không, em ko thích ngồi vs cậu ta. Cả Linh Linh lẫn Đan Phong cùng ns khiến cả lớp hoài nghi..

- Sao lại ko hai em pải cho tôi một lời giải thích chính đáng nếu ko thì vào đứng chỗ. Cô ta tức giận.

- Tôi cx ko đồng ý. Gia Bảo đưa tay lên xin ý kiến đồng thời phản bác.

- Hai em đó ko có ý kiến thì thôi. Em ko có quyền lên tiếng.

Lần đầu tiên cô ta phản đối lời Gia Bảo. Lại 1 sự kiện đáng nghi hơn về cái tên ms vô. Hấn có sức hút quan trọng vậy sao.

- Cô... các em vào chỗ đi. ko bàn cãi nữa. Cô giới thiệu cô là Mai Hương, có lẽ là ai cx biết tên cô. Cô sẽ tiếp tục chủ nhiệm các em năm nay.

Tại khu B. trường Star...

- Ê ê mấy bà nghe gì chưa... Một nữ sinh trong lớp từ ngoài chạy vào rầm rộ

- Tin gì. Nói nhanh đi

- Chuyện là lớp của anh Phong và anh Bảo có học sinh ms. Nghe ns em họ của Long Long...

- Sao nz kể tiếp đi.

- Lúc cô xếp chỗ. Cô ta xếp cậu ta ngồi gần Đan Phong cậu ta ko cho ngồi. Quê mặt chưa... còn nz bà ta ko chịu thế là họ an phận. Tiếp theo Gia Bảo lên tiếng phản đối. Cả 4 người họ... cứ thế là tranh chấp. Nhưng kết quả là Đan Phong vẫn phải ngồi vs Cậu hs ms chuyển đến.

Rầm tiếng đánh bàn phát ra từ 1 cô gái có khuôn mặt rất xinh vì tức giận...

- Các cậu nghe chuyện này ở đâu. Cô ta hỏi mà như hét vào mặt tụi đó.

- Tụi mình cx ko rõ nghe phong phanh cả trường ai cx pít.

Cô ta tức giận nắm chặt tay. Nhìn thấy vậy Đan Nhi đến hỏi

-Phuong Thanh có chuyện gì sao. Hấn là con trai hà có gì mà cậu ghen tuông cho một Đan Nhi có giải thích cho cô bạn thân hiểu.

- Mình biết là như thế, nhưng mình có linh cảm là hấn sẽ cướp đi Anh ấy. Phuong Thanh mặt tái nhợt, nước mắt rơi lã trên gò má.

- Ôi cậu ngốc quá đi. Đó là do cậu yêu anh mình quá nên suy diễn vậy thôi. Cậu nghĩ anh mình là gay sao. Đan Nhi có cười để trấn tĩnh P. Thanh.

- Ủ. Mình mong là điều mình nghĩ ko xảy ra.

- Cậu yên tâm chắc chắn là vậy rồi.

- Cậu ta là hs mới chuyển đến đấy. Trong thật đáng ghét. Đám nam sinh lẫn nữ sinh đều nhìn Linh Linh vs ánh mắt ganh ghét.

Ai cx vậy thấy cô ta liếc nhìn khiến cô tức muốn chết. Ms vào trường mà đã có hình ảnh không tốt như vậy rồi. Làm sao sống nổi đây trời. Cô suy nghĩ rồi gục xuống bàn.

- Ê cậu em.. làm gì mà buồn thảm vậy. Không ngồi vs tôi đc nên buồn sao. Gia Bảo ngồi trước mặt cô.

-... Linh Linh ko muốn ns gì thêm nz.

- Ê.. giận gì vậy. Gia Bảo xoa đầu cô.

- Đừng có chạm vào đầu tôi nghe rõ chưa. Cô đánh vào người hấn. Hấn thì cười hả hê.

- Lần sau cô mà ko ns chuyện thì tôi có cách kiến cô phải ns rồi haha.

Đan Phong từ ngoài bước vào thấy cảnh tượng hai người đang trêu đùa nhau. Lần này anh ns tin mai người thân mật ở quán bar là sự thật.

Suốt cả buổi từ sáng đến giờ Linh Linh ko ns nắn gì mặt buồn xo. Khiến Long Long lẫn Bà Tư rất lo

- Sao vậy cô em gái của tôi. Buồn vì chuyện lúc sáng à. Long Ca nhìn mặt là biết cô đang giận anh.

- Anh là đồ đáng ghét, em gái bị bắt nạt mà vẫn để yên. Cô quay lưng ko thèm nhìn Anh

- Ừ thì anh xin lỗi. Anh cx muốn ns hộ nhưng mà thấy cô ns cx đúng. Hết chỗ thì còn chỗ đó thì ngồi đi. Đan Phong lại học rất giỏi. anh rất an tâm để cậu ta ngồi gần em. Long Long tìm mọi cách giải thích cho cô em ngu mụ của mình.

- Nhưng em ghét hẳn. Cô quay lại nhử mày nhìn Long Ca.

- Sao lại ghét. Hôm đó anh nhìn em vs hẳn cx thân mà.

- Ko bao giờ. Em vs hẳn bây giờ là kẻ thù ko đội trời chung hiểu chưa hả. Cô giận cá chém thớt quất vào mặt anh hai.

- Ồ.. kẻ thù thì kẻ thù. Nhưng tình hình lạc bà phù thủy kia chắc chắn sẽ ko chuyển chỗ ngồi. Anh Khăng định

- Sao anh biết. Em ms vào ko pít chứ. Bà ta thích Gia Bảo.

- Thực sao... Cô ngạc nhiên nên nổi ko tin vào tai mình Hén chi mà cô nhìn mình bằng ánh mắt khó ưa.

- Thôi xuống ăn tối đi. Bà tư lo cho em lắm đấy.

- Em ko đói anh ăn đi. Linh Linh ns xong là nằm lên chăn phủ kính mặt mày.

- Chút đừng có xuống mà lục lọi đồ ăn đấy nhé.

- Ko cần. Cô trả lời mà ko ngừng ngại suy nghĩ.

.....

- Cốc cốc cốc

- Ai vậy.

- Anh Phong ngủ chưa.

- Chưa có gì muốn ns thì vào đi.

- Anh hai có phải gay ko vậy. Đan Nhi ghé sát vào tai anh trai ns

- Con nhỏ này, điên rồi à. Hay sốt... Hấn Đặt tay lên trán cô.

- em hỏi thật đấy. Cô thành tâm thành dạ muốn bít.

- Tối nz đêm đến đây gây chuyện hả. Về phòng đi. Đan Phong kéo cô em gái ra khỏi phòng rồi khóa trái cửa.

- Trời sao mình lại nổi nóng ko đầu thế nhỉ. Tự nhiên thấy khát nước, hẳn chụp lấy chai nc trên bàn mở nắp ra thì chả còn giọt nào. Hấn tức giận ném cái chai vào sọt rất. Hấn suy nghĩ đến Linh Linh

Sao mình lại khó chịu vì tên nhóc ms quen này thế nhỉ, Hấn tự đánh vào đầu của mình. Đây là lần thứ nhất hẳn cảm giác này vs 1 người ngoài Ngân Bình.

Hấn đi xuống bếp tìm chai nc. Lục cả tủ mà chả có chai nào.

- Hết nc rồi thưa thiếu gia. Để tôi ra ngoài mua. Bà quản gia ns.

- Thôi để tôi tự đi. tôi cx muốn hóng gió. Hấn từ chối rồi đi ra ngoài.

.....

ột ec... Tiếng bụng bắt đầu làm loạn cứ kêu réo. Thế mà cô tìm mãi cx ko ra miếng thức ăn nào.

- Ông anh hai chết tiệt dám ăn hết đồ ăn. Trong tủ lạnh toàn là thực phẩm chưa chín. Mà cô thì chả biết nấu.

- Người xưa có câu Đối thì tự xuống bếp. Mình xuống bếp mà có tí đồ ăn nào đâu.

- Tự mình đi mua đồ vậy. Cô lên lầu lấy cái áo khoác rồi mở cửa đi mua đồ ăn

.....

Còn sớm mà cửa hàng nào cx đóng cửa hần khát rất cả họng. Đúng là trời ko thương hần.

.....

- Bác cho con tô mì quảng. Cô tìm rất lâu ms có đc cái quán này mừng gần chết

- Xin lỗi cậu. Hết rồi. Chúng tôi đang chuẩn bị về. Cậu ns phủ phàng như muốn thẳng mặt đuổi cô vậy.

- à Vâng... Cô lại tiếp tục tìm thức ăn.

.....

Cửa hàng bán thức ăn và nước uống... Tầm bản to dùng đặt trước mắt.

- Ôi môi chân có chỗ ăn rồi. Thích thật. Linh Linh cười típ mắt.

- May quá. Tìm mãi ms ra cái quán này. Đi này giờ tiêu hao năng lượng.Bây giờ hần cx cảm thấy đói. Nhân tiện này ăn lun. Đan Phong búng tay...

- Mời quý khách. Cả hai thật trùng hợp ko hẹn mà gặp. Cả Đan Phong lẫn Linh Linh cùng đồng thời bước vào quán đúng thời điểm

- Hai cậu đi chung ngồi một bàn nhé. Cô chủ thân thiện tiếp đãi

- Sao lại là cậu. Cả hai cùng ns.

- Không chúng tôi ko ngồi cùng đâu. Linh Linh phản đối.

- Đúng vậy.

Cả hai đều nhìn cô chủ hàng

- Nhưng xin lỗi, hai cậu nhìn đi tôi chỉ còn đúng cái bàn trống..

- Tôi vào trước cậu ta tôi phải ưu tiên.. Hần tìm này giờ ms ra đc cái quán này nên cx ko chịu bỏ cuộc

Linh Linh đẩy hần sang một bên. - Chị gái xinh đẹp em đặt chân trước hần 1 giây. Chị cho em vào nha.

Cô chủ hàng chả pít làm cách nào. Cho người này thì mất long người kia. - Tôi bó tay. Một là hai người ngồi cùng ko thì mải mạo phạm chúng tôi ko tiếp. Cô chủ nghĩ mất lòng trước đc lòng sau.

- Đâu thế đc. Ngồi cùng thì ngồi cùng ăn no trước đã Linh Linh toan tính.

Mình mà thua tên nhóc này à cùng lắm là ngồi chung. Đan Phong cũng suy tính.

- Thôi đc. chúng tôi ngồi cùng..Cả hai lên tiếng.

Cô chủ thấy vậy nhẹ nhõm đến phần nào. - Cảm ơn quý khách đã thông cảm. Quý khách dùng gì.

- Cho tôi tô mì quảng Không rau. Linh Linh ns .

- Còn tôi tô phở bò. Đan Phong ko hiểu sao cảm giác rất quen

Em tô mì quảng anh tô phở bò. Giọng ns trong trẻo của Ngân Bình. Anh nhớ như in ngày hôm đó#####

- Ê ko ăn à..Cô hua hua tay trước mặt hần. Vì đã 5 phút hần bất động.

Hần giật mình tỉnh cậm cụi ăn tô phở.

- Chị ơi ngon quá. Cho tôi một tô n. Nghe cô gọi mà hần muốn xỉu.

- Cậu là con heo à. Đan Phong ns

- Tôi là người, Cô ko muốn tranh cãi vì cô yêu tô mì quảng cô muốn tận hưởng nó.

Hắn ăn rất giống phong cách của một thiếu gia con nhà danh giá

Linh Linh ăn xong ba tô thì hắn ms ăn xong phần của mình. Cô còn hút hết phần nước còn thừa trong chén. Hắn trong xe nhìn cô khó tả nổi.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

- Cho tôi tô mình quảng Không rau. Linh Linh ns .

- Còn tôi tô phở bò. Đan Phong ko hiểu sao cảm giác rất quen

Em tô mì quảng anh tô phở bò. Giọng ns trong trẻo của Ngân Bình. Anh nhớ như in ngày hôm đó#####

- Ê ko ăn à..Cô hua hua tay trước mặt hắn. Vì đã 5 phút hắn bất động.

Hắn giật mình tỉnh cậm cụi ăn tô phở.

- Chị ơi ngon quá. Cho tôi một tô nz. Nghe cô gọi mà hắn muốn xiu.

- Cậu là con heo à. Đan Phong ns

- Tôi là người, Cô ko muốn tranh cãi vì cô yêu tô mì quảng cô muốn tận hưởng nó.

Hắn ăn rất giống phong cách của một thiếu gia con nhà danh giá

Linh Linh ăn xong ba tô thì hắn ms ăn xong phần của mình. Cô còn hút hết phần nước còn thừa trong chén. Hắn trong xe nhìn cô khó tả nổi.

- Di cho em ít tiền đi em đói quá... Một cậu bé mặt mày lem luot đang càumf xin một bà ăn mặc trong rất quý phái.

- Tránh ra đồ giờ bẩn. Cái gì mà xin vs xỏ đi chời khác làm tao ăn mất ngon. Bà ta xô cậu nhóc một cách vô tính còn la lớn - Cô chủ đuổi cậu nhóc này ra dùm đang ăn mà cầu vs chả xin.

- Vâng Vâng tôi xin lỗi bà Cô bán hàng cx tức giận thay cho cậu bé nhưng làm ăn mà khách hàng là thượng đế.

Đan Phong nhếch miệng khinh bỉ bà ta. Toan đứng dậy giúp cậu bé nhưng đã lỡ bước vì có người đi trước.

- Đây bà kia. Bà ác vừa thôi chứ. Bà ko thấy thẹn vs lương tâm à. Linh Linh đến ngay cạnh bàn của bà lúc này mắng thẳng vào mặt bà.

- Á.. cái cậu này... ư gay sự à. Bà ta đứng dậy xô bàn làm dũ.

- Tôi ko gây sự tôi thấy chướng mắt nên nói. Bà vô cảm vừa vừa thôi chứ. Linh Linh Lại tiếp tục lớn tiếng.

- Há giỡn mặt bà à. Bà ta đưa tay tính đánh cô. thì một bàn tay đã giữ chặt lấy...

- Cậu ta ns rất đúng... bà quá ích kỉ.. bà nên tự xét lại lương tâm của mình đi. Xem có bị chó cắn ko.

- Hai tui bây đồng bọn. Tao.. tao sẽ tìm cách giết bây. Bà ta chỉ vào hai người họ hăm dọa Rồi bỏ đi.

- Bốp bốp.. tiếng vỗ tay xung quanh ai cx khen hai người họ. Linh Linh Đỡ cậu đỡ bé dậy

Linh Linh đỡ cậu bé đứng dậy phủi áo quần rồi đưa cậu bé đến bàn mà cô vs hắn đang ngồi lúc này.

- Cảm ơn anh đã giúp. Ko có anh chắc tôi bị ăn đòn thảm hại rồi. Linh Linh mỉm cười nhìn Đan Phong.

- Cậu đừng tưởng bỏ, vì tôi ghét bà ta nên ms làm vậy để chọc tức bà., Chứ ko để giúp cậu đâu.

Có cần phải ns thẳng vậy ko chứ, hức. Cứ tưởng là hắn tốt bụng, nên ma giúp mình ai nè Cô bữ môi nhìn hắn.

- Em cảm ơn ai hai anh. Cậu bé vòng hai tay lại lễ phép

- Ko có gì đâu. Đan Phong xoa đầu cậu bé.

- Ủ à... Cô nhớ sức ra

- Cô oi cho cháu tô phở nhé. Linh Linh gọi thức ăn

- Ủ tô phở đến liền chờ 1p 30 giây nhá. Cô Bán hàng vui vẻ tiếp khách.

Cô nhìn vào mặt của cậu bé, thấy toàn là vết bẩn. Cô lục lọi trong ba lô đồ đạc của mình 1 lúc lâu.

- Cậu tìm gì thế. Đan Phong hỏi

- Tôi tìm khăn giấy. Mắt cô bỗng sáng ra - Á đây rồi. Cô đưa ra trước mặt hân hân 1 bì khăn ướt.

Để anh làm sạch mặt cho nhóc nha. Linh Linh có hơi chút sượng miệng vì cách xưng hô vs cậu bé bằng anh. Nhưng cô nghĩ mình sẽ quen dần.

Cô nhẹ nhàng lau sạch từng vết bẩn nhỏ trong má cậu bé. Khiến Đan Phong phải trở mặt nhìn.

- Ôn rồi đấy. Nhóc ăn đi. Cô lấy tay béo hai bên má bầu bĩnh của cậu bé ấy.

Cậu bé ko ăn, mặt buồn so. ko nói năng gì

- Sao thế nhóc ko thích ăn à. Lúc này còn kêu đói mà. Đan Phong cảm thấy ở cậu nhóc này có gì đó bất thường

- Ở nhóc ăn đi. Tụi này trả tiền mà. Linh Linh đưa mắt long lanh nhìn Cậu bé

Cậu bé bỗng nhiên lắc đầu.

Cả cô và hân đều nhìn nhau cx lắc đầu vì khó hiểu.

- Có vấn đề gì cứ ns đừng ngại. Tụi anh sẽ giải quyết nhóc. Linh Linh ra oai vỗ ngực ns

Đan Phong phải bật cười vì bộ dạng này của cô.

- Nhóc ns đi, tụi anh ko phải là kẻ bắt cóc con nít đâu mà sợ. Đan Phong nhìn cậu bé ôn tồn ns.

- Em ko dám ăn. Cậu ta phụng phịu

- Vì sao ? Cả Linh Linh lẫn Đan Phong đồng thanh hỏi.

- Em ko muốn mình đc ăn no một mình.

- Là sao? Linh Linh đầu óc cứ đầu đầu cô vẫn chưa hiểu.

- Sao cậu ngốc thế hả. Đan Phong đánh vào đầu cô kêu cái cốc

Cô xí xoa đầu - Sao đánh tôi.

- Ai bảo cậu ngốc. Ý nhóc là ăn một mình ngại hả. Tụi anh ăn no hết rồi. Đan Phong cười ns

- Ko phải vậy anh. Cậu nhóc đáp.

Linh Linh chu mỏ rồi le lưỡi nhìn anh - Ờ cậu cx ngốc mà. Nghe rõ chưa ko phải ý đó. Cô mãi mai xong là quay sang cậu bé nhẹ nhàng ns - Tụi này vẫn chưa hiểu ý nhóc. Có gì thì ns ra. Nếu giúp đc thì tụi này giúp. Cô càng ns càng muốn khẳng định để cậu bé có thể ns

- Em... nhà em còn rất nhừ người. Nếu em ăn no mà em của em đói... Vm cậu vừa ns vừa khóc.

Linh Linh dùng tay lau ns mắt cho cậu bé. Nhìn cậu bé khóc ko hiểu sao trong hồ mắt cô như có động nc.

- Con trai phải dũng chứ sao lại khóc. Đan Phong ôm thân hình gầy guộc của cậu bé xoa xoa đầu.

- Thôi đc rồi, thế nhà nhóc gồm những ai. anh đẹp trai này sẽ mua hết. Linh Linh nheo mắt cậu bé rồi nhìn về Đan Phong. Làm cậu ngạc nhiên đôi lát

- Nhà em là gồm - Phúc Lộc Thọ , Hoa, hướng, dương.... Cậu bé đưa tay ra đếm từng ngón cái

- Stop... Đc rồi. Ns tóm lại nhà em có bao nhiêu người. Linh Linh cảm thấy ngạc nhiên vì nhà sao mà sinh nhiều thế.

Thằng nhỏ ngẫm nghĩ một lúc... - Dạ tính em nư là 9 đũa chị.

Cả Đan Phong lẫn Linh Linh bỏ ngẫ vì câu trả lời.

- Bố mẹ em sinh tận 9 đũa cơ à. Đan Phong đơ người ra.

Mặt của cậu bé trở nên buồn so.

- Sao thế nhóc. Linh Linh linh điều gì đó về cậu bé.

- Bọn em là trẻ mồ côi. Lúc trước có Anh Nguyễn nư là 10 nhưng anh mất rồi

- Anh Nguyễn nào sao lại mất. Cô tò mò mún nư cho ra

- Anh Nguyễn nếu còn sống chắc cx trạc tuổi 2 anh. Ảnh một thân 1 mình nhận nuôi tụi em. Vào đêm hôm đó, trời mưa to. Bé Dương sốt cao. Mà bọn em cx chả có tiền. Ảnh đi vay mượn ít tiền để mua thuốc nhưng mãi ko thấy về. Sáng hôm sau nhờ trời thương bé Dương cx hạ sốt. Tụi em đi đi tìm anh Nguyễn đc tin anh vì vấp ngã ở giữa đường. Vừa mưa vừa tối. Nên xe ko chú ý nên.... Cậu bé ko kể nữa. Linh Linh ôm lấy cậu bé nước nư.

Đan Phong nhìn cậu bé tội nghiệp kia rồi nhìn sang Linh Linh cx đang khóc trong mặt cô rất đau lòng.

- Cô chủ hâm tô phở này giúp tôi, gói thêm 8 bao nư. Hấn nư.

- Vâng, có ngay chờ 1 chút.

Tô phở đc hâm nóng khói nghi ngút, mùi thơm xuyên qua dạ dày chú bé.

- Chừ nhóc ăn đc rồi đấy. Tí máy đũa em nhóc cx đc ăn. Đan Phong nư đỡ dành.

- Thật hả anh, Cậu nhóc sáng mắt ra lau hết nước mắt ngồi lên bàn ăn nhanh.

Còn Linh Linh vẫn thế nư mắt vẫn tuông ra,

- Có cần pải xúc động nhiều thế ko. Đan Phong nư vs Linh Linh

- Kệ tụi. Tụi đâu có khóc bụi bầy vào mắt chứ bộ Linh Linh ngẩng đầu lên đưa mắt lên trần nhà cho nư mắt ko rơi

- Còn chối. Mắt cậu đỏ như quả ớt chín rồi đấy. Đan Phong trêu cô.

-

-Mà tôi có nư cậu khóc đâu tự cậu nhận là mình khóc đấy nhé. Đan Phong vừa nói vừa cười. Linh Linh cảm thấy mình bị hớ nặng nề cô ước có cái hố mà chui xuống cho đỡ quê.

Cô đến gần nhìn chăm vào cậu bé nhẹ nhàng nư - Ăn từ từ thôi nhóc nghen bây giờ.

Hấn nhìn thái độ của cô đối xử vs cậu nhóc đó rất ân cần rất chu đáo. Mắt nhìn cô rất lâu từ cử chi đến khuôn mặt hiền lành. Tại sao hôm đó mình lại vô tình vs cậu ta thế nhỉ. Hấn tự hỏi vs bản thân mình.

Bất chợt cô ngẩng đầu lên. Hai cặp mắt bỗng nhìn nhau. Cả hai đều thẹn, quay mặt đi nơi khác

- Ôi ngon quá. Cậu bé húp hết tô nư còn lại.

- Nhóc ăn nư ko. Linh Linh nư

- Em no quá trời lun. Cậu bé xoa xoa bụng no của mình tươi cười.

- Nó đâu có giống cậu, ăn lần 3 tô. Đan Phong ko hiểu cậu lại có thể nư chuyện vs cô thán mặt như thế.

- Hức... Cô ơi cho cháu trả tiền cô kêu lớn.

Linh Linh tìm cái ví trong balô mãi vẫn ko thấy. Sao lại vậy đc ví tiền của tôi đâu rồi trời Cô cố gắng cố gắng lục lọi hết các ngăn trong túi nhưng ko thấy đâu Kiểu này là quê lắm nè. Cô nhăn nhó mặt mày tưởng tượng cảnh hấn sẽ cười cô

- Hấn trả phần của tôi rồi sao. Linh Linh Ngạc nhiên muốn nhận định lại.

- Vâng. Tiền đây. Cô đưa hộ. Cảm ơn quý khách đã quan tâm đến cửa hàng của chúng tôi.

Đến giờ mà cô vẫn ko tin vào sự thật. Hấn mà tốt vậy sao, mà tốt gì chứ, hấn muốn mình quê mặt tr mọi người vì ko có tiền trả thì đúng hơn.

- Ờ chờ tôi. Linh Linh chạy theo hắn.

Hắn vẫn thông thả đi nhanh ko thèm nhìn lui. Nhếch miệng cười.

- Hey. Làm gì mà đi nhanh thế hả. Cuối cùng thì cô cx đến ngay cạnh hắn thờ đốc rồi mắng hắn.

- Chân tôi hay chân cô, Hắn lạnh lùng phán cho một câu là cô ko tài nào ns lại.

- này.

Coi đưa tiền trước mặt hắn làm hắn có đôi chút ngạc nhiên

- Gì thế. Hắn hỏi

- Tiền còn dư, cô chủ đưa cho tôi. Linh Linh giải thích.

- Nếu cần thì cứ lấy đưa lại tôi làm gì. Cậu ta cứ thế mà đi ko thèm nhận lại tiền

- Há.. tiền của cậu mà. Cô đuổi theo sau hắn ns.

- Tôi ko bao giờ lấy lại tiền thừa. Hắn nhếch miệng lạnh lùng ns.

Cậu bé kia cứ nhìn hai người suốt, cứ cái qua cái lại như cặp tình nhân. Nhưng rồi cậu bé lạ nghĩ cả hai đều là con trai, nên ko bận tâm nz.

- Tôi biết cậu giàu rồi, nhưng nếu cậu ko tôn trọng đồng tiền thì kiếp sau, cậu sẽ nghèo cho coi. Cô chu mỏ tròn xoe mắt tiến đến đưa mặt sát mặt hắn nói hăm dọa

- Cậu con nít quá đi. Không hiểu sao khi nhìn rõ mặt cô tìm hắn bỗng lờ nhip. Hắn đẩy mặt cô ra.

- Ko cần thì thôi. Cho em nè. Linh Linh đưa tiền cho cậu nhóc.

- Em ko lấy đâu. Cậu nhóc từ chối.

- Em ko lấy là chị ném nó đi đấy. Cô đưa lên cao toan ném đi.

- Ko đc. Cậu nhóc ns lớn.- em nhận là đc chứ gì. Em ko muốn kiếp sau phải nghèo nz đâu. Giọng ns của nhóc trong trẻo ngây thơ.

- Hi thế mới ngoan chá. Cô xoa xoa đầu mỉm cười.

- Anh đừng xoa đầu em nz. Cậu bé đẩy tay cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

- Haha,... Đan Phong cười như chế nhạo cô.

- Còn anh nz... Cậu bé nhìn vào Đan Phong đang ôm miệng cười.- Anh lúc này xoa đầu em cả chục lần đấy.

-Hhahahaha... Linh Linh tức tưởi ôm bụng cười.

Hắn sựng người ngó qua ngó lại cho đỡ quê rồi đi theo sau Linh Linh và cậu nhóc.

- Nhóc mấy tuổi. Linh Linh Giờ ms có cơ hội hỏi.

- em cx ko pít nz.

Cả Linh Linh lẫn Đan Phong đều há họng

- Sao lại ko pít.

- Tại em ko pít em sinh năm mấy nữa. Cậu bé hồn nhiên ns.
- Vậy em tên gì. Đan Phong nói.
- Em tên Triệu.
- Đùng ns vs anh ở nhà có đứa tên Phú nha. Đan Phong tính hỏi cho vui thôi ai nè
- Vâng . Mà đoán hay thiệt. Nhà em có Phúc Lộc Thọ Hoa Hường Dương và Triệu Phú..
- Công nhận ai đặt tên mà ý nghĩ thật. 3 tềb đầu tượng trưng cho sự xung hỉ trong Gia đình. Hoa Hường Dương ý nghĩa đến ngày mai tươi đẹp. Còn Triệu Phú là ước mơ giàu có. Linh Linh ns
- Anh Nguyễn đặt cho chúng em đấy. Hihi. Cậu bé cười ns có vẻ rất tự hào về tên mà người quá cố kia đặt cho.- Mà 2 anh về đi. Em đi 1 mình cx đc.
- Ngã nào cx trễ rồi đề tụi này tiến đi lun. Nhà em ở đường nào. Đan Phong nhìn đồng hồ cx 10h đêm cx ko an tâm cho cậu nhóc.
- Em ko có nhà. Cậu bé trả lời một mạch
- Vậy em ở đâu.
- Tụi em 4 bề đều là nhà. Lúc ở gắm cầu lúc ở chợ... nhiều nơi nz. Như đi bàn chính của tụi em là ở gắm cầu.
- Trời. Linh Linh Đánh vào đầu mình. Chịu thua nhóc. Nhưng lại thấy thương cậu bé vô cùng
- Thôi ta đi thôi. Linh Linh Cầm tay nhóc.
- Đi đâu. Cậu bé ns.
- Thì đến tham quan chỗ ở của em. Linh Linh đưa đôi mắt long lanh rồi đi.
- Ko khoan đứng lại đó đã..Đan Phong xách túi đồ ăn chạy theo.
- Gì nz..Cô ns.

Hắn bỗng nhiên cầm tay cô. Cô giật hết cả mình, tim loạn xạ.

- Xách đi. Tội trả tiền giúp cậu mà. Lo mà xách. Cậu ngang nhiên đưa bao đồnga dò hộp nhờ đó cho cô rồi đi ko thương tiếc.
 - Này này. Hắn để lại cho cô 1 cú sock.rồi đi. Cô chạy theo lăm nhăm - Đúng là đồ ki bo mà có 9 chục ngàn mà cx nhấc. Cô nhúu mày nhưng vẫn xách.
- Nhìn thấy hắn đang cõng cậu bé cô lại có suy nghĩ khác Nhìn cậu ta cx hiền lành tốt bụng. Mình đang nghĩ cái gì thế này, ns tóm lại là hắn tốt hay xấu...
- Ê đi nhanh lên. Hắn thấy cô mãi ko theo kịp nên nói miệng kêu.- Làm gì mà như rửa bò thế mà.
 - Kệ tui.. Anh có ngon thì đến xách nè

.Cô trợn mắt xách hai bao lên trước người nhai miếng đến.

.....

- Đến rồi nhà em ở đây. cậu bé tuột người xuống, chạy nhanh đến mấy đứa loai choai ở đó.

Trước mắt ai người họ là 1 bãi đất rất bẩn xung quanh là rác công vs rông reo.

- Anh Triệu em đói quá. Một cô bé khóc ns.- Em cx nmđói nz. Cả đám đều hô lên đói.

Linh Linh cầm trên tay bao.đồ ăn ko sợ bẩn mà chạy đến mấy đứa nhóc. Đưa mỗi đứa một hộp phở.- Cậu còn làm gì thế mau đến giúp tui. Linh Linh Nhoai miệng ra chỗ Đan Phong đứng. Lần đầu tiên cậu đến 1 nơi bẩn như thế. zcậu có chút ái ngại nhưng nhìn nụ cười của Linh Linh ko hiểu sao có luôn nam châm kéo cậu vào.

- Mấy em ăn từ thôi kéo nghen .Lần sau anh sẽ mua thật nhiều cho bon em. Linh Linh thấy tụi.lúa của ăn mà thấy thương.
- Thật hả anh. Cả bầy la lớn.
- Thật. Cô cười thimắt hím mũi.

Hắn nhìn cô như đang hạnh phúc s rất hạnh phúc.

Nhìn mấy đũa ngủ cô ms đứng dậy đi ra, Thấy hấn đang nhìn cảnh sông mơ hồ.

- Ê tôi tưởng cậu về rồi rồi chứ. Té ra cậu chờ tôi à. Linh Linh ns đùa thôi ai nhè lại làm hấn ngược nhưng hấn nhanh chóng lấy lại tinh thần. - Cậu mơ à, tôi đang ngắm sao mà.

Cô nhí lên trời chả có sao nào hết rồi sờ lên trán hấn

- Làm gì thế. hấn hắc tay cô ra.

- Cậu có bị sốt ko. Trên trời đâu có sao.

Hấn đưa mắt lên nhìn trời quả thật là ko có ngôi sao nào thiệt. Ngại quá hấn quay lưng đi.

- Tôi đi về.

Cả hai đều đi ngược chiều nhau.

!!! Cảnh đêm thật khoẻ mang theo hai tâm hồn của trời đất hoà nhập vào nhau !!!

- Oáp.... Cô ngáy một hơi thật sâu rồi lại gục xuống bàn nằm ngủ.

- Cậu em ko xuống căn tin hả. Gia Bảo đánh vào vai Cô.

- Tránh ra đi cho tôi ngủ. Linh Linh ko chịu nhìn hấn ns mà cứ huơ huơ hắc tay hấn ra.

- Cả đêm ko ngủ hà nhóc. Ngủ nhiều thành heo gái nào mà thích. Gia Bảo trêu chọc cô.

- Thì tôi có phải là trai đâu mà cần gái thích. Linh Linh vừa ns xong ms phát giác mình đang ns sẵn

- Ê ê ns gì thế hả ns lại xem nào. Hấn nghe gì mà trai gái gì đó mà cx ko rõ vì cô ns giọng khàn khàn.

- Không có gì xuống xuống ăn sáng. Linh Linh giả bộ đánh trống lảng bắt người dậy kéo hấn đi. Mà hấn thì thế đó, dễ tính chả muốn lôi lại cái đã qua. Thấy cô kéo đi ăn sáng hấn ko màng quan tâm câu ns lúc nãy nz.

Linh Linh đánh vào miệng của mình vài cái - Cái miệng chết tiệt mà hấn ko nghe. Mặt cô nhíu lại trog bộ dạng rất đáng yêu.

.....

Từ trên tầng , Hai đôi mắt đang nhìn về phía Linh Linh và Gia Bảo.

- Đan Phong trong họ cx hợp nhĩ. Một cô gái tóc xoả môi đã chót ns.

- Chuyện của họ ko cần ta xía vào đâu. Đan Phong thấy vậy có 1 chút tức nhưng vẫn khuôn mặt ấy lạnh lùng ,ko cảm xúc. Hấn Bỏ đi để lại cho cô gái kia một con tức.

- Ừm cậu là ai mà lại xen vào giữa 3 người chúng tôi. Cô gái đó nhìn xuống thấy Gia Bảo đang tươi cười Cùng Linh Linh. Gia Bảo từ trước đến giờ chỉ tươi cười vs mình cô. Vậy mà...##### Ha ha đứng lại cho cậu quẹt lại vào mặt tôi sao ##### cô ta lại nhớ đến nụ cười chưa từng có của Đan Phong hôm trước ngày khai trường. Cô bím môi lại nắm chặt tay tôi sẽ ko bao giờ tha cho ai cướp đi hai người họ kể cả cậu là con trai...

- Cậu ăn gì. Gia Bảo hỏi Linh Linh.

- Ồ cho tôi xuất xôi trứng ko hành. Linh Linh ngồi cắn ngón tay ns.

- Cô cho tôi 2 xuất Xôi trứng ko hành. Hấn gọi cô cầntinh

- Có ngay chờ chút.

Linh Linh bắt chợt nhìn vào tờ menu.

- Cái gì mà mắc thế. Đĩa xôi mà đến tận 80k . Linh Linh la lớn.

Hấn chưa kịp bịt miệng cô lại thì cô lại tuông ra. Cả cầntinh, ai cx đang chú ý đến hai người.

- Bỏ ra sao lại bịt miệng tôi. Linh Linh đẩy tay hấn ra. Cầu nhàu.

- Cậu làm ơn đừng có mà hét lớn ghê đc ko..Hấn quē đến mắt đỏ mắt cả mặt. Hấn ước gì có cái lỗ mà chui cho đỡ dị

- Tôi ns ko đúng sao. 80 ngàn là ăn đc gần 3 tô mì quảng đấy. Cô nhớ lại cái ngày đi ăn vs Đan Phong hôm trước.

- Cậu ko thấy ở đây. Quán thì sang trọng phục vụ thì chu đáo rất sạch sẽ. Cậu nhìn trong này toàn là chuyên gia đầu bếp đấy. Cậu kêu Xôi trứng là rẻ tiền nhất ở đây rồi. Hấn cô giải thích cho nó hiểu.

- Hứ mắc dễ sợ. Ta đây sẽ ko ăn ở đây nż, trừ khi có người mời. Cô ta chím môi cười ns. Đưa mặt lại gần hấn ns nhỏ

Hấn thấy khó thở vì khuôn mặt của cô. Tim thì loạn xạ. Đây là lần đầu tiên cô cười vs hấn thân mật như thế

- Tôi chịu thua cậu rồi. Tránh ra đi. Hấn nhí tay vào sát trán cô đẩy ra. Hấn sợ mình sẽ ko chịu đưng đc cảm xúc.

-Xôi đến rồi đây.Chị phục vị tươi cười ms hai ng ăn

- Cảm ơn

Hấn và cô cứ thế ăn.

- Sao ngon ko. Hấn đảm bảo cô ns nói ngon nên ms hỏi thế mà.

- Ồ thì cx đc. Cậu ns tính bơ ns.

- Ít ra thì cậu phải ns.Ừ ngon lắm hay là ừ rất ngon. Gia Bảo giả lã nhìn cô ns.

- Tại sao tôi phải ns thế. Tôi cảm thấy tiếc vì bữa ăn hôm nay rồi đấy.Linh Linh tâm trạng ko đc tốt vì nhớ đến cậu nhóc cùng vs lũ trẻ sống ở gầm cầu.

- Thôi ăn đi. Cậu là chuyên gia cái bữa rồi, ăn đi cho cậu nè. Đan gấp lát xương cho cô.

.....

- Đó ko phải là Gia Bảo sao, có khi nào thấy ảnh xuống đây ăn sao. Còn đi cùng cậu nhóc gì đó nż. Một nữ sinh cảm thấy bất bình lên tiếng.

- Hình như là cái tên ms chuyển vào lớp ảnh đấy. Nghe ns hấn có xích mích nghiêm trọng vs anh Đan Phong. Một cô gái khác xen vào đưa ánh mắt căm ghét nhìn cô.

- Ừ trông kìa hai người họ còn gấp thức ăn cho nhau nż đây. Anh Bảo chắc bị nó cho bùa mê thuốc lú gì rồi.

- Tòu thích xúc xích hơn tôi ghét lạc xương cho tôi đi. Linh Linh bỏ phần Xương của hấn đưa cho về chỗ cũ rồi gáo miếng xúc xích về phần mình, nhưng đâu có đề hấn đã kịp thời ngăn chặn, hai đôi đũa cứ thế mà đánh nhau.

- Tòu có điều kiện. Nếu cậu thực hiện nó tôi sẽ cho cậu nguyên câu xúc xích..Hấn ngang nhiên ra điều kiện vs cô. Mà ko màng suy nghĩ vì hấn biết cô rất ham ăn...

- Cậu định lừa con nít à. Linh Linh ko đầu đũa nż. Cậm cùi ngồi ăn phần của mình.

- Thế thôi tôi ăn nó vậy. Hấn đưa thìa xăm vào câu xúc xích toan đưa vào miệng.

- Khoan. Cô cầm tay hấn lại.

.....

- Nhìn kìa nó còn cầm tay ảnh.Mình phải chụp bức ảnh thân mật này cho cả hội nữ sinh FC của Anh ấy xem ms đc. Để xem cậu ta có sống nổi vs cái trường này ko. Một cô gái môi đỏ chót. Đưa mắt nham hiểm nhìn vào ống kính và chụp nó.

.....

- Điều kiện gì ms đc chứ. Cô nhanh tay cầm tay anh ko cho miếng xúc xích vào miệng hấn.

- Điều kiện này rất dễ làm. Tối 7h trước câu Ánh Sao .. Hấn chưa ns xong thì đã bị cô cắt ngang cái rụt. Lần đầu tiên có người chưa nghe hấn ns xong mà đã vội kết luận.

- Anh tí Bán tôi qua China à.. No No... đòi tôi còn dài... Cô ta thần nhiên ns mà ko thêm suy nghĩ.

- Hahaha. Hấn ôm bụng cười no nê.

.....

- Cho mình xem hình vs... MỘT cô gái chồm qua phía cô bạn.m xem ảnh.

- Ảnh đẹp thiệt trong họ giống gay quá. Cô ta ns nữa mai.

- Bóp. Một cái tát vào mặt cô gái đó - Mày ăn ns cho cẩn thận. Ảnh cx là thần tượng của tao đây. Tao Chỉ ghét cái thằng ms chuyển đến đây thôi. Cô gái tay cầm chiếc máy ảnh tay còn lại chỉ vào mặt cô gái lạnh lùng ko xem xét lời ns của mình mà phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

- Cười gì thế hả. Linh Linh tròn xoe mắt nhìn hấn.

Hấn đặt tay lên trán cô - Có sốt ko mà nổi điên thế.

- Cậu bảo ai điên thế. Cô bắt đầu tức giận.

- Ko phải sao. Bán cậu qua China làm Osin họ cx ko thuê. Ns xong hấn lại ôm bụng cười

- Thế bảo tâu đến đó làm gì. Cô thắc mắc hỏi.

- Rủ cậu đi ăn kem đc ko. Ai bảo tôi chưa ns xong mà suy diễn lung tung.

- Kem. Cô đứng dậy hô lên.

- Ồ.

- Cậu đợi. Linh Linh thấy kem là sáng mắt thế mà dc đãi thì còn gì bằng.

- Ừ...Nè cho cậu đây. Hấn gấp miếng xúc xích đưa vào thẳng miệng cô. Cô đang sung sướng cười ns , thế mà hấn cho nốt miếng xúc xích chưa kịp nhai thì đã nuốt lòn.

- Ê, Cô điên đầu nhìn hấn vì chưa kịp thưởng thức thì đã bị cho vào bụng rồi. Nhưng nghĩ lại hấn rủ cô đi ăn kem. Món khoái khẩu của cô nên cô vui quá chả cần miếng xúc xích. Nếu thưởng ngày mà như thế thì cô đã nhào đến xé hấn ra trăm mảnh luôn rồi.

....

- La la lá la... la la lá la... Linh Linh vào nhà vừa đi vừa hát.

- Con có chuyện vui gì sao. Mọi hôm về thấy ủ rũ lắm mà. Bà Tư thấy cô hôm nay rất lạ nên hỏi thăm

- Vâng... Tôi nay con dc bạn đãi đi ăn kem. Cô cười tít cả mắt.

- Vậy sao... thôi lên thay áo quần rồi xuống ăn cơm đi tí còn đi học thể dục.

- Ôu bà nhắc con ms nhớ. Suýt nz là quên. mua nó ôm hôn vào má bà Tư - Cảm ơn bà Tư nhiều nhiều. Cô ns xong là nhí nha nhí nhảnh lên phòng của mình.

- Huhu Anh Triệu làm sao bây giờ, ... huhu. Cả lũ trẻ oà lên nức nở. Khiến nc mắt của cậu nhóc cứ thế mà tuôn ra.

- Chúng ta ko đưa bé Dương đến bệnh viện thì nó sẽ chết mất. Từ nhỏ Bé Dương sức khỏe ko dc tốt. Với căn Bệnh hiểm nghèo, hờ van xin. Cả Lũ nhiều khi vật vã kiếm tiền dành dụm ko dám tiêu xài cho dù đói, chúng để số tiền đó cho việc chữa bệnh cho Dương.

Là Anh cả trong 1 gia Đình vs 1 cậu bé khoảng chừng 7 tuổi là 1 điều hết sức khó khăn. Nhưng có bao giờ cậu than vãn. Mỗi khi nhìn ra đường, ai ai cx dc ba mẹ chăm sóc còn dc đưa đến trường, cậu nhìn họ mà ghen tị, cậu ghét ghét ba mẹ mình lắm, tại vì họ đã bỏ nó mà đi. Họ ko cần nó sao. Từ nhỏ đã lớn lên trong vòng tay Anh Nguyên. Lúc đó tụi nhóc cx ko đói như bây giờ. Ảnh là 1 người cha người mẹ thứ 2 của nó, thế mà ông trời lại nhấc tâm cướp đoạt. Nó nhớ lại những giây phút hạnh phúc ấy rồi gạt đi hàng nc mắt đang tuông trên má.

Cậu tự nhủ Mình phải cố gắng lên, mình ko cho phải mình gục ngã. Neus mình gục ngã bị bọn nhóc sẽ chết mất

- Nhóc con, Cho cậu nè. Đan Phong đặt lên tay cậu bé 1 tờ giấy, mỉm cười.

- Gì thế anh. Cậu bé ngạc nhiên hỏi.

- Nhóc mở ra xem đi.

Cậu bé nhìn thấy trong tờ giấy là 1 hàng số. Cậu ko đc đến trường. Nhưng ra đời từ lúc nhỏ sớm đã tiếp xúc vs tiền nên cậu cũng biết 1 vài số.

- Đây là số điện thoại của anh có gì khó khăn thì cứ a lô anh sẽ giúp nhóc. Hắn có khuôn mặt lạnh lùng nhưng giọng ns thì rất ấm áp.

- Cảm ơn anh. Nhưng em ... Cậu bé khải đầu

- Gì nzn vậy. Con trai là phải có dũng khí chút chá. Ns đi.

- Em ko có đt sao gọi anh.

- Thì em ra đường nhờ ai đó gọi dùm.

- Vâng.

- Nếu kk thì cậu đến trường Star. Ns bảo về em muốn gặp anh Đan Phong.#####

Một cô gái đang ép ngực mình nhỏ lại. Hôm nay là buổi đi học thể dục của cô lần đầu tiên ở trường Star. Tất cả đồng phục của trường cô đều có màu Đỏ bã trầu. Đủ bộ là Cái áo may trắng ngà, cái quần màu bã trầu cộng thêm cái áo tay dài cx màu đỏ. Cô mặc nó vào rồi mang theo đôi giày bata màu trắng. Đứng trước gương cô ko còn là cô. mái tóc ngắn ngực đã nhỏ bây giờ còn ép vô. Nhìn vậy thì ai ns cô là con gái chứ. Cô tự tin bước đến trường. Mấy hôm nay, anh Long bận việc công ty, nên nghỉ học ở trường, chả ai chờ cô đi học thể là cô ngày nào cx phải đạp vs chiếc xe đạp quền, thấy mà chán. Hôm nay cô đi sớm hơn mọi ngày mục đích là để đi bộ đến trường.

Cô tung tăng, thong thả đi trên đường. Phong cảnh rất hữu tình. Tiếng chim hót nghe rất vui tai.

- Ê, cậu em hôm nay sao đi bộ thể. Xe đạp quền của cậu đâu.

Giọng ns của con trai nghe quen quen phát ra từ bên đường.

- Kệ tôi. Khỏi cần cậu bận tâm. Nó đang tận hưởng tiếng chim ca thể mà bị hấn làm loạn. Cô tức lắm.

- Làm gì mà sốt sắn thế. Có cần tôi dèo đi ko. Hấn ngồi trên xe ô tô đang đi từ từ haén ngoai miệng xuống đến ns vs cô.

- Ko cần đâu. Đi bộ rất thoải mái cậu đi đi. Cảm ơn. Cô ns xong rồi tiếp tục đi.

- Ko lên thật sao. Hấn hỏi lại.

- Ủ... Cô vừa ns xong là chiếc xe vụt đi mất dạng. Cô nhìn theo bĩu môi.

Cô lại tiếp tục đi tiếp, đi một lúc thì cô nghe thấy tiếng bước chân ai đó đi theo mình. Cô giật mình, đi nhanh hơn... Vẫn nghe thấy bước chân rạo rạo... Lần này cô quyết tâm quay lui xem là ai. Khi vừa quay lui thì 1 làn gió nhẹ ủa đến. Phía sau cô ko có ai. ôi mẹ ời ban ngày mà gặp ma sao trời Cô nhần mặt nhú mày. Tính quay lưng tiếp tục đi. Vừa ms quay

- Ủ Một luồn đen đứng trước mặt cô

- Á. maaaa..... Cô nhắm mắt la lớn. Xung quay đó ai cx nhìn cô. Tưởng cô bị điên.

Hấn bịt miệng cô lại. vì ko biết cô la đến bao giờ ms xong

- ừm ừm. Tha cho tôi... ma ma... ừm ừm

mặc dù bị bịt miệng thể mà cx cố mà la cho đc.

- Đồ khủng... im coi tôi là ma à. Giọng con trai ns.

- Anh ko phải ma thể là ai. Ban ngày ban mặt lúc ần lúc hiện thể. Hấn thả tay ra thể là cô ns đc. Nhưng mắt cô thì vẫn nhắm ko hiểu nổi cô lun.

- Mở mắt ra đi xem tôi là có phải là ma ko. Có ma nào mà đẹp trai lịch lãm như tôi chứ. Hấn đứng vs tư thế giống người mẫu miệng cười ns.

- Trời ma mà cx tự khen mình. Đúng là mèo khen mèo dài đuôi

- Ê nghĩ gì thể hả. Đang tưởng tượng tôi đẹp ra sao sao. Hấn chế nhạo cô.

- ọ ọ... cô giả vờ nôn. Mà thật sự là giọng này quen thực. Tại lúc này cô hốt hoảng quá nên ko để ý.

- Mở ra đi. Hấn tiếp tục ns.

Cô hé hé mắt ra . Tia sáng loà loà. Trước mắt cô là Cái tên Gia Bảo.

- Ê cậu còn hơn ma nư đấy. Tôi ms thấy xe cậu chạy đó mà.

- Cậu ngốc thật. Hấn đánh vào đầu cô.

- Sao đánh tôi. Linh Linh xí xoa đầu.

- Cậu thấy xe tôi chạy hay tôi chạy.

- Thì xe cậu. Cô buột miệng ns mà ko suy nghĩ.

- Thế thì thôi. Đi... hấn vác lên vai cô

- Đi đâu. Cô nhúu mày ns.

- Thì đi học chứ Sao mà hỏi.

- Bỏ tay ra đi. Cô cố hắc tay hấn ra nhưng ko đc.

- Đi thôi. Đừng có bày trò đấy.

Đến cổng trường...

Vẫn tư thế đó hấn khoác tay lên vai cô. Trong hai người rất thân mật.

Thế là những bức ảnh chụp lén của hai người ngày càng nhiều.

Đan Phong đi vào cùng Phuong Thanh,,, Cô ta 1 tay ôm cánh tay phải của anh trong cx thân mật lắm. Hôm nay nhà thi đấu có hai lớp học thể lực một là lớp nam A2 và hai lớp nữ của Phuong Thanh B2. Cả hai cặp đều đi vào nhà thi đấu vs hai cánh cửa đối diện nhau. Và mặt đối mặt.

Phuong Thanh liếc nhìn Gia Bảo và Linh Linh rồi nhìn vào ĐanPhong

- Em về lớp của mình nha.. Cảm ơn anh đã đưa em đến. Trước bao nhiêu người - Chụt. Cô đã hôn lên má Hấn. Cả nhà thi đấu rộ lên.

Linh Linh cảm thấy khó chịu ko tả nổi. Trong lúc Gia bảo ko tập trung. Cô đã đẩy mạnh cánh tay hấn xuống rồi bỏ chạy, lướt qua đôi uyên ương kia.

.....

-Phúc, Lộc, Thọ . Ba đứa theo anh. Thằng nhóc ns.

- Đi đâu thế anh Triệu. Tụi nhỏ thắc mắc vì Dương đang ôm nặng, ko thể để bé ở đây.

- Anh có cách kiếm tiền đưa bé Dương đi viện rồi. Nhóc mỉm cười ns.

- Đừng ns là trộm cắp nha. Anh Nguyễn nếu còn sống sẽ ko cho chúng ta làm thế đâu. Phúc ngây thơ ns.

- Cốc. Nhóc đánh vào đầu cậu bé đó.- Ko pải như vậy. Máy đưa còn lại chăm sóc Dương tí anh về ngay. Cậu chạy đến hôn vào má Bé Dương - Em cố chịu đựng nhé. Anh sẽ giúp em chữa căn bệnh hiểm nghèo này. Cậu mỉm cười ns. Mặc dù ko pít chặn đường tiếp theo sẽ ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

- Đi thọ mấy đứa... Nhóc ns.

.....

- Cô cho cháu mượn điện thoại gọi anh này 1 chút đc ko ạ. Suốt nầy giờ đi đâu cx mượn điện thoại gọi. Ai cx nhìn 4 đứa rồi lắc đầu. Trong tụi vừa bản vừa giống dân du côn. Nên họ sợ tụi giật đt rồi chạy mất nên chả ai cho mượn. Lần này cậu bảo tụi núp 1 bên. Tự cậu đi một mình.

Cô đó nhìn vào mặt nhóc thấy đáng thương nên cho mượn liền.

- Em cảm ơn chị.

Cô ta ko ngại đưa đt cho nhóc. Mà cậu nhóc lại lắc đầu.

- Chị bấm gọi giúp em số này vs. ché bé đưa cho Cô tờ giấy. Cô ta mỉm cười.

- Này nhóc nghe đi...

THUÊ BAO QUÝ KHÁCH HIỆN KO LIÊN LẠC ĐC Cậu bé ko hiểu đưa đt cho cô ta nghe.

- Đt người đó có vấn đề hoặc là hết pin rồi.

Mặt cậu bé phịu xuống về mặt đầy thất vọng.

- Chị gọi lại giúp em vs. Chú bé cầu xin.

Vẫn là ccâu ns lạnh lùng đó. Nước mắt nhóc như chảy ngược vào tim. Mặt cậu buồn so Trả máy lại cho cô gái tốt bụng ấy.

- Cháu cảm ơn.

- Ủ. Cô ấy thế rồi đi.

3 Cậu nhóc ùa đến..

- Anh sao rồi... Cả ba tụi cùng ns.

- Anh ko trả lời. Thế là hết rồi.

4 đưa ngòì xuống trong tội nghiệp.

Một chiếc xe motô ngang qua.

Một chị gái xinh đẹp hôn vào môi của chàng trai đi mô tô.

Cả bốn đứa hồn nhiên lấy tay che mặt mình lại.

- Đưa em đến trường Star nha. Chị gái xinh đẹp kia ns.

- Trường Star... Trường Star... Nhóc la lên. khuôn mặt bỗng sáng lên đầy tia hi vọng. - Anh có cách rồi. Nhóc búng tay.

- Cách gì anh. Tụi nghe cx mừng ns

-Đi rồi biết.

.....

.....

Nhóc bảo tụi núp sang 1 bên. Rồi 1 mình tiến vào.

Bác bảo về thấy cậu bé lem luốc liền chạy ngay đến đuối nhóc đi.

- Đi chỗ khác chơi. Ông ta nghiêm giọng ns

- Cháu đến đây để gặp người. Cho cháu gặp anh Đan Phong. Chú bé đi thẳng vào vấn đề.

- Chú mày giỡn mặt tao hả. Thieee Gia dễ gặp thế sao. Biến đi ko tao cho ăn đòn. Ông ta trợn mắt ko thương tiếc nhằn tâm xô nó ra.

Nhóc ko sợ tiến đến. Vẫn câu ns đó - Cho cháu gặp Anh Phong.

- Nhóc con mày lý mặt sao. Đừng trách tao đấy. Ông ta 1 tay xách ngược áo hất lên. Tính tát cho nó bạt tai.

- Á... ông ta đầu đổng thả nhóc xuống. 3 tên Nhóc từ đâu xuất hiện. Cấn vào ông e đưa 3 vết răng. Ông ta ôm tay mình. Tụi bỏ chạy, leo vào cửa.

Ông ta ns qua 1 máy trên tay áo - Ở ngoài cổng có 4 cậu nhóc đang quấy phá...

Tụi tung hô cười tươi vì đã lọt qua cổng.

- Á..Cả 4 nhóc đều bị tím lại. Đưa vào trong.
 - Mấy ông thả chúng tôi ra. 4 đứa bị trói lại.
 - Khôn hồn thì im lặng ko là tao cho vào tù chừ. Cái tên mặt áo quần giống như ông bảo về lúc này. Tụi nghe vào tù thì im phăng phắc. Ko phải chúng sợ vào tù mà chúng sợ ko gặp đc anh Phong thì Dương sẽ ko qua khỏi
 - Mấy đứa vào đây làm gì. Ông ta hỏi.
 - Cháu muốn gặp anh Phong. Làm ơn đi. Tụi ko còn chiêu nào ngoài việc đồng thanh khóc.
 - Im hết coi. Tiếng khóc ngày một to. Khiến mấy tên Bảo vệ cx phải 5 6 phần sợ.
 - Làm ơn đi chú. Bọn cháu phải gặp đc anh. Ko thì bọn cháu sẽ chết ở đây. Bọn vừa nức nở vừa ns.
 - Thích thì cứ chết. Tên bảo vệ nghĩ chúng chỉ hăm dọa mình ai nê cả 4 tụi ào đến đâm thẳng đầu vào tường.
- Hắn ta hốt hoảng chạy đến ngăn cản. Hắn sợ mình thành tội phạm giết người mất
- 4 nhóc 4 cục u trên đầu.
- Thôi đc rồi. Mấy đứa ngồi yên tụi vài gọi thiếu gia. Tên đó nháy mắt tên bên cạnh ý bảo trông nom chúng
 - Yearrr... bé Dương đc cứu rồi Cả 4 đứa mừng rỡ la lớn..
 - Im coi. tên kia ns.

.....

- Thiếu Gia Đan Phong có người muốn gặp cậu. Tên Bảo vệ lúc này lễ phép dùng kính ngữ để ns.
- Ai vậy? Hắn đưa đôi mắt lạnh như băng nhìn tên Bảo vệ. Tên kia sợ đến nổi cả da gà.
- Là 1 cậu nhóc.

Ko lẽ là bé Triệu. Nó có chuyện sao - Thôi đc rồi cậu ra đi. Tôi sẽ ra.

.....

Hắn lạnh lùng bước vào.

- ôu anh Phong... Bé Triệu chạy đến ôm hắn.

Hắn vỗ vai nhóc.

- Có gì mà cần gặp anh thế. Hắn nhìn nhóc vs e tên còn lại tên nào trên trán cx đỏ tấy.- Đầu mấy nhóc sao thế.

Mặt 2 tên bảo vệ hoảng hốt. 3 tên nhóc định ns thì Triệu cắt ngang. - À do chúng em ko cẩn thận.

Nghe nhóc ns xong 2 tên kia thờ phào nhẹ nhõm Trong lòng đang cảm ơn nhóc

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

- Tụi em đến tìm anh có chuyện ko. Đan Phong ôn tồn ns.
- Anh giúp bé Dương vs. Bé Dương bệnh nặng lắm. Bé Lộc chạy đến lay tay anh nức nở cầu xin
- Mấy em đừng khóc nê. Nó rõ xem bé Dương mắc bệnh gì. Đan Phong lo lắng mặt hốt hoảng

- Bé Dương khó thở. Bé mất bệnh hở van tim. Tụi ko khóc nê mà ns rõ cho hấn.

- Máy em đợi đây.

- Vâng.

đan Phong chạy ào ra. Nhanh hơn tia chớp.

.....

Hôm nay lớp học chạy bền. Gia Bảo và Linh Linh cùng chạy vs nhau vừa chạy vừa ns chuyện.

- Nhớ tới đi đây. Cậu mà ko đến là chết vs tôi. Gia Bảo hăm dọa vs Linh Linh

cô le lưỡi rồi ns.- Ngu mà ko đi à... có người bỏ tiền túi ra đi mà. Cô cười tít mắt

Hai người đang cười cười ns ns.

Bỗng.... 1 ai đó nắm lấy tay Linh Linh hơi thoè mạnh phả vào lưng cô.

- Đan Phong. Cả Cô lẫn Gia Bảo cùng đồng thanh ns.

- Bỏ tay cậu ấy ra. Gia Bảo hất tay hấn ra khỏi tay Linh Linh.

- Cậu đừng có xen vào. Đan Phong tức giận dấm vào mặt của Gia Bảo. Vốn 2 người họ đã ko ưa gì nhau. Nhưng ko bao giờ họ đánh nhau ở nơi đông người như vậy.

Cả trường loan tin nữ sinh chạy ào xuống. Chứng kiến khoe miệng Gia Bảo có khe máu. Tụi la lên rộn hết cả trường.

Gia Bảo lấy tay khoét về máu, đánh lại hấn.

.....

Trước mắt tụi nữ sinh lẫn nam sinh trong trường là cảnh 3 người đang đối diện nhau Đan Phong, Gia Bảo và cái tên đáng ghét. Bao ánh mắt giết người đổ xô vào Linh Linh

Phuong Thanh đang chơi cầu lông, thấy cảnh tượng hai người họ đang đánh nhau. Ngay lập tức cô buông cái vợt để nó rơi xuống chạy đến 3 con người đang đứng.

Linh Linh sững người hồi lâu. Khi thấy Phuong Thanh chạy đến thì bừng tỉnh.

- 2 người làm gì vậy. Cô đứng giữa 2 người họ lớn tiếng.

Nhưng hấn chẳng bâng quan đây cô ta ra tiếp tục đánh.

Trong Lúc Gia Bảo đang tính toát vào mặt của Đan Phong. Thì Linh Linh chạy đến ngăn cản. - Dừng lại đi. Theo quán tính, lực mạnh nên Gia Bảo ko kịp trở tay đánh vào má của Linh Linh. Cậu ta toan đến đỡ rồi xin lỗi cô, nhưng đã chậm 1 bước. Đan Phong chạy đến đỡ, Rồi cầm tay cô chạy mất. Lướt qua bao nhiêu cặp mắt.

Hai người còn lại cảm giác khó chịu vô cùng. Gia Bảo sờ vào nắm đấm vừa dấm cô. Xin lỗi cậu Hấn dấm mạnh vào tấm kính đến vỡ. Tay đầy máu, bỏ đi. P. Thanh Hốt hoảng chạy theo Gia Bảo.

- Gia Bảo chờ em vs... Phuong Thanh đuổi theo hấn.

Từng giọt máu cứ rơi. Hấn ko có chút cảm giác gì nhưng trong tim hấn thì hoàn toàn trái ngược. Trái tim như có ai thắc lại, khó chịu vô cùng.

- Em đừng đi theo tôi. Hấn đột nhiên quay đầu lại lại khiến cô giật mình.

- Anh ko thấy vết thương trên tay sao... Cô tỏ ra lo lắng.

- Tôi ko cần ai thương hại... Hấn ns xong ngay lập tức bỏ đi. Ko thấy dc khuôn mặt tức giận đỏ lên của cô. Cô mặc kệ hấn ko theo nê, đứng bực động... Trong lòng thì chứa đầy thù hận.

.....

- Cậu kéo tôi đi đâu vậy... Linh Linh nổi khùng vì cái tên này. Một phần vì chuyện lúc này còn 1 phần là chuyện Phuong Thanh đã hôn hấn.

Hấn vẫn cầm tay cô kéo đi. Mặc cho cô la hét.

Đến nơi thì thấy tụi nhóc quen quen.

Hắn buông tay Linh Linh ra. Cô xí xoa vòng đồ tấy trên tay, nhăn nhó

- Ôi anh... anh cx học trường này sao. Nhóc con chạy đến ôm Linh Linh mừng rỡ.

- Ui bé Triệu sao em lại ở đây. Cô dẫn khuôn mặt ra tươi cười.

- Anh chảy máu miệng kìa. Cậu bé thấy khoẻ môi cô có máu.

- Ko sao... ko phải máu chắc ăn đồ nên dính ấy mà. Cô cười giả lã. Hắn bây giờ ms nhìn thẳng vào cô. 1 bên má sưng lên. Cậu muốn chạy đến hỏi cô có sao ko. Nhưng ko hiểu sao, đôi chân như có ai buộc lại. Mặc dù biết là cô đã đỡ cú đấm cho hắn.

- Bé Triệu chúng ta về nhà đưa bé Dương đến bệnh viện.

Nghe hăm ns xong cô ms nắm đc tình hình, ko phải hắn vô duyên vô cớ kéo cô ra đây.

Chiếc xe ô tô chày đến. Người lái là Đan Phong.

- Lên đi. một câu ns có chút lạnh lùng.

Cô nhìn mặt hắn chăm chú. Một nét mặt cao ngạo vô cùng

- Cậu ko đi sao lên xe mau. Hắn thúc

Cô bắt giắc nói.

- Ủ... Linh Linh vội lên xe.

.....

- Bé Dương tỉnh lại đi mà... đừng nằm bức động thế chứ... Cả lũ nhóc oà lên khóc như mưa. Vì lúc này thấy Dương khó thở nhưng vẫn ko ngủ say như vậy

- Chúng ta phải làm sao đây, anh Triệu sao lâu thế. Chị Dương sẽ chết mất. Bé Phú nhỏ tuổi nhất ngây ngô nns trong vè nước nờ

- Không đc nns vậy. Bé Dương đã hứa sẽ sống vs chúng ta đến lớn mà. Hướng rất sợ. Nhưng cậu nhóc vẫn cố chần tỉnh tụi.

- Anh Nguyên ơi anh có linh thiên thì phù hộ cho Bé qua khỏi.Hoa khóc đến sưng cả mắt chấp tay cầu nguyện.

Sống chung 1 mái nhà, tuy ko phải là anh em ruột nhưng chúng rất yêu thương nhau. Luôn bảo vệ nhau.

- Anh Phong chạy nhanh lên tí đc ko. Bọn em lo cho bé quá. Bốn đứa nhóc mặt đứa nào đứa này buồn so.

Đan Phong đã nhanh quá mức rồi. Cậu cx lo cho cô bé ấy lắm.

- Mấy đứa bình tĩnh đi. Bé Dương sẽ ko sao đâu. Mỗi đứa trẻ đều có 1 thiên thần hộ mệnh mà. Họ sẽ ko cướp đi mạng của cô bé đáng yêu như Dương đâu. Linh Linh ôm tụi vào lòng, cô ko còn cách nào hơn là phải nói vậy.

- Thật hả anh. Bé Thọ hồn nhiên trả lời.

- Ủm cô gút đầu vào 4 đứa, mặc dù ko có quan hệ gì vs chúng nhưng cô yêu chúng vô cùng

.....

Chiếc xe cuối cùng cx thắng. Trong xe m.n đều ào xuống.

Từ ngoài đã nghe tiếng khóc.

- Tỉnh lại đi mà Dương... Tụi khóc mà khiến cô đau lòng. Trái tim cô như ai cào xé. Mặt đứa nào đứa này sưng lên vì khóc.

- Phong vội vội bé bé Dương lên. Trên người cô bé vẫn còn hơi nóng. Hắn mừng lắm.

Bé Triệu ko thốt nổi nên lời. Nước mắt như chảy ngược vào tim.

- Mấy đứa ở đây. Bé Dương sẽ đc cứu, cứ yên tâm. Đan Phong nns trong vè hỏi thúc anh sợ chậm trễ sẽ gây nguy hiểm

- Anh. Phong tụi em muốn đi. Tụi oà lên nức nở, cậu cx muốn cho chúng đi nhưng xe có 4 chỗ sao đủ chỗ cho 11 người. - Mấy đứa.. ko đc khóc... bé Dương sẽ ko sao. Triệu đi vs anh. Anh sẽ đưa bé về, khi bé ko còn bệnh n. Hấn ns xong là leo lên xe. Chạy vọt đi. Tụi nhóc chạy theo nức nở. Nhưng nghĩ sẽ cứu đc Dương nên chúng rất vui

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Triệu ngồi dậy trên vs Hấn để Dương nằm cho thoải mái. Linh Linh đặt đầu bé kê lên đùi mình. Dùng khăn giấy lau đi mồ hôi, Vuốt mái tóc gọn cho bé. Cô ko để gì cho bản thân mình. Lúc này xuống xe, tụi ào đến, cô tránh ko kịp. Thế mà có cục đá cắn chân ngã xuống tay xuất hiện vết trầy mà cô cx ko hay biết

Hấn nhìn từ tấm gương trước xe. Thấy cô chăm sóc cho Bé Dương rất ân cần chu đáo, cậu có một cảm giác là cô là con gái. Nhưng lại vội vọt tắt trong giây lát.

- Ô í e ồ í e..... tiếng xe cấp cứu. Đan Phong ôm bé đặt lên giường. Cả cô Hấn và bé Dương chạy theo... về mặt ai cx lo sợ.

Cô vừa chạy vừa cầm tay nhỏ. Mặt cô còn tái hơn mặt cô bé ấy.

Chiếc xe đã đến trước phòng cấp cứu.

- Quý vị ngồi đây chờ... Ko đc Vào. Cô y tá .gắn họ lại rồi đóng cửa.

Hấn và Triệu ngồi yên chờ kết quả. Thằng nhóc trầm lặng ko ns tiếng nào.

- Nhóc đừng sợ... bé sẽ ko sao đâu Đan Phong an ủi.

- Anh ấy ns, mỗi đứa trẻ đều có 1 thiên thần hộ mạng là thật sao. Cậu bé ngây ngô ns. Cậu mong đó là sự thật

- Ừ chắc chắn rồi. Hấn nắm chặt tay nhóc, nhìn về phía Linh Linh đang đứng.. Cô cứ đi qua đi lại.

Bé Triệu vì lo cho cô nhóc đó mà cả đêm ko ngủ, vs tâm lý ko ổn định. Nên cậu nhờ cô y tá. Co viên thuốc an thần. Cậu bé uống xong thì ngủ thiếp đi. Hấn công bé vào phòng hồi sức.

Thấy cô đi qua đi lại. Nhìn cánh tay trầy của cô. Hấn đến kéo cô ngồi xuống.

- Làm ơn ngồi xuống đi. Tôi chóng mặt quá đấy. Trong tâm hấn biết cô đang lo, nhưng ko hiểu sao miệng hấn lại phát ra từ đó.

Linh Linh ko cần đối trả lại hấn. Cô đang ra sức khẩn phật đề giúp bé Dương.

Hấn bỗng nhiên bỏ đi. Cô nhìn theo hấn, rồi lại quay lại trạng thái ban đầu.

Không pải hấn bỏ về đâu nhé, hấn đi ra phía sau, thấy mấy cô y tá trẻ đang kéo xe thuốc...

- Cho tôi mượn mấy thứ này bạn tôi đang cần nó. Hấn lấy trên xe 1 lọ oxi già, 1 chai thuốc đỏ và 1 cuộn băng gạc.

Mấy cô thấy vẻ đẹp trai của hấn mà sững người, không pít hấn ns gì làm gì cứ ngúc ngúc đầu. Đúng là mê trai quá phải ko.

Lấy xong hấn liền chạy đến chỗ cũ

.....

- Con lấy trời lấy phật cho con giảm thọ cx đc. Cho bé Dương có thể tỉnh lại. Linh Linh đan hai tay đặt lên trán cầu nguyện mà ko pít hấn đang ngồi cạnh mình.

Hấn kéo nhẹ nhàng cánh tay đang bị thương của cô.

- Ui da...Cô cảm thấy rất vô cùng. Hấn ôn tồn lau vết thương cho cô rất chuyên tâm.

- Cậu giờ ms thấy đau à. Nãy giờ máu chảy nhiều thế mà. Hấn ns như vẽ hờn giận.

Cô ko cãi lại mà cứ nhìn chăm vào mặt anh từ mái tóc đến khuôn mặt đều hoàn hảo.

Chương 25

Hắn băng xong vết thương cho cô rồi ngấn đầu lên. Ko ngờ lai bất gặp ánh mắt cô đang chăm chú nhìn hắn.

Hai mắt nhìn nhau. Cô giật mình đánh trống lảng đứng dậy ns

- Á xong rồi sao cảm ơn cậu. Cô tươi cười ns.

Hắn kéo tay cô ngồi xuống.

- Ngồi yên đi. Ánh mắt lạnh nhìn cô, nhưng trong tâm thì như thế nào thì ko ai có thể hiểu đc.

Cậu cho chút oxi à tằm vào bông lau lên khoé miệng cô. Nhưng ko hiểu sao, tim hắn đập mạnh khi nhìn đôi môi hồng của cô.

Hắn bỗng sượng người khó chịu. Đứng bật dậy.- Này tự làm đi. Hắn bỏ miếng bông vào bàn tay cô... ra về nỏ cái

- Đồ bất thường khó hiểu. Trong lúc hắn xoay lưng đi cô ms ns.

15p sau. - Kết

Tiếng cửa kêu báo hiệu.

Cả hai người ào đến đứng cạnh bác sĩ.

- Ai là người thân của bé. Ông Bác sĩ nhìn vào tờ giấy trên tay ns.

- Tôi. Cả hai đều.. lên tiếng

- Ủ.. rất may là đến kịp thời nên cô bé đã qua khỏi cơn nguy kịch

Hai người họ mừng rỡ ôm nhau nhảy lên.

- Nhưng. Ông bác sĩ đột nhiên lên tiếng. Hai người buông nhau ra

- Có vấn đề gì sao bác sĩ..Linh Linh lo lắng ns.

- Hai người là người thân của cô bé mà ko biết nó mắc chứng hở van tim sao

- Hở van tim. Cô sững người ns. Linh Linh đứng ko còn vững nữa cô khụy xuống may mà có hắn đỡ. Cô tuy ngốc nhưng cmrất rõ về căn bệnh này. Nó có thể chết bất cứ lúc nào ko hay.

- Tôi biết thưa bác sĩ. Hắn đã nghe cậu nhóc ns đến. Nên từ lâu đã chuẩn bị tâm lý.

- Căn bệnh này rất nguy hiểm ko thể chậm trễ.Nếu đc thì 2 người kí vào bản phẫu thuật này... Tối nay 7h chúng tôi sẽ phẫu thuật cho bé. Bác Sĩ ôn tồn ns.

- Nhưng tỉ lệ thành công là bao nhiêu. Cô lấy lại tinh thần đứng vững ns.

- Cậu đừng lo.. Tỉ lệ thành công rất cao. Ông bác sĩ đặt tay lên vai cô, mỉm cười.

Cô mừng rỡ cầm tay bác sĩ- Cảm ơn... mong bác sĩ giúp đỡ.

- Yêu tâm

.....

- Bé Dương. Nhóc Triệu đột nhiên tỉnh lại la lớn.

Linh Linh chạy đến ôm nhóc.

- Bé Dương đâu rồi anh. Nhóc con giờ ms khóc.
- Ủ' bé đang nằm ở phòng hồi sức.
- Em muốn gặp Dương.
- Ko dc đâu đâu cậu nhóc phòng hồi sức là nơi yên tĩnh cho bệnh nhân. Ở đó ko có ai vào đâu. Đan.Phong lắc đầu nói.
- Em yên tâm đi. Bé Dương ko sao rồi. Linh Linh an ủi đặt cậu bé nằm xuống, rồi lau mồ hôi hột trên mặt nhóc.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

7h.....

- ca Phẫu thuật bắt đầu.. Vẫn là Linh Linh cùng Đan Phong ngồi ở hàng ghế chờ.

Mặc dù biết ti lệ thành cô cao như cô vẫn lo lắng. Nhìn nét mặt cô. Hấn an ủi.. - Cậu ns mỗi đứa trẻ đều có thiên thần hộ.mạng mà tôi nghĩ là cô bé sẽ vượt qua

- Mong là như vậy.
- Tòu thấy chúng ta nên ra ngoài hongà mát 1 lát rồi vào. Ở đây ko khí ko mấy tốt .

.....

Tiếng gió vi vu....

Cô giang hai tay rộng ra mỉm cười

- Ko khí thật tốt.

Hấn cx nhìn cô... cười nhưng ko dc rõ. Vì ít khi hấn cười lắm.

Hai người ngồi lên thanh ghế đá 1 hồi rất lâu

- Mẹ ời mua kem cho con đi. Con thèm kem. Một cậu nhóc khóc lóc đòi mẹ.
- Ko dc đâu con. Con còn ho thế , sao ăn Bà mẹ ân cần ns.
- Nhưng con thích ăn. Chú bé nhõng nhẽo.
- Ko dc, đòi là mẹ đánh đòn đấy. Bà mẹ giận dữ.

.....

- Kem, Cô ns lớn lên.

Hấn ngạc nhiên chả hiểu gì.- Đùng ns cô giống cậu nhóc đó thèm mẹ.mua kem nha. Hấn trêu.

Cok nhủu mà ỷ lắ đầu.- Ko pải.

Tới lo ến đúng giờ đấy ko là tôi sẽ giết cậu ##### Linh Linh nhớ lại tới nay có hẹn vs Gia Bảo.

Thành phố lên đèn, hương gió ngào ngạt, dây hàng xe vút lạnh lùng vút qua hấn. Một anh chàng Khuôn mặt lạnh như băng đang đứng giữa chiếc cầu, tay cầm thanh lan can cầu

.....

- Ê, làm gì mà bần thừng ra thế. Đan Phong hươ hươ tay trước mặt Linh Linh

- Ca phẫu thuật kéo dài bao lâu rồi. Bây giờ thực sự là cô ko nghe một chữ nào từ miệng của hấn.

Hấn nhìn vào chiếc đồng hồ- 9h... Sso thế có chuyện gì à.

- Không không.. Cô xua tay. Nếu biết cô có hẹn va Gia Bảo thì hấn sẽ nổi cáu lý do đơn giản là hấn ghét tên đó. Với lại cô cx ko thể thích nhìn cái bản mặt ko nụ cười của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

- Ấy, Có ai điên mà chờ người khác 2 tiếng ko. Linh Linh ngẩn ngơ hỏi hấn, nhưng hình như cô cx đã có đáp án.

- Kho những 2 tiếng, mà còn nhieu hơn ,nếu đối vs người mà họ xem là quan trọng thì họ sẽ chờ, còn ko quan trọng vs họ thì chỉ 30 phút thì người đó đã bức bối mà bỏ về. Hấn đặt chính bản thân mình vào người đó. Vì hấn cx đang đợi một người giống người đó. Hấn quá hiểu cái cảm giác buồn khi chờ đợi ai đó.

" Chắc cậu ta ko chờ mình đâu. Mình vs hấn chả có quan hệ gì quan trọng" Cô nghe hấn ns thì cx vui vui. Cô mong là Gia Bảo đã về.

- Tôi nay tôi thấy cậu la la đấy. Hấn nhìn vào ánh mắt cô. Hấn thấy trong đó có điều gì vướn bận.

- Thôi ngồi cx lâu quá rồi vào thôi. Cô đánh trống lảng vác hai tay lên vai hấn đi vào

- Tôi chưa ns chuyện vs cậu xong mà.

Cô cứ thế mà kéo hấn đi.

.....

- Ai là người nhà của bé Dương. Bác sĩ từ phòng đi ra.

- Là tôi. Hấn và cô ào đến.

- Chúc mừng ca phẫu thuật rất thành công. Hãy yên lặng để cô bé ngủ thêm 1 lát. Ông Bác sĩ mỉm cười tươi vs tư cách là 1 bác sĩ lương y như từ mẫu.

- Vâng cảm ơn Bác sĩ rất nhiều. Cô cười típ mắt. Hấn nhìn mà cứ nghĩ cô là người thân của cô bé.

Bác sĩ vừa đi.Linh Linh Chạy ào vào cấp cứu nhưng chưa kịp vào thì đã bị hấn kéo áo cô ra lại.

- Làm gì thế. Cô tức giận.

- Cậu bị điếc hay chưa uống thuốc. Bác sĩ đã bảo cho Bé Dương thời gian nghỉ ngơi mà. Hấn cx tức vì cái tính khùng khùng của cô lắm

.....

Chàng trai vẫn đứng đấy. Khuôn mặt lạnh lùng

Dước chân hấn toàn là vỏ lon bia.

- Anh yêu, chúng ta đi ăn kem nha. Em khát quá. Một cô gái ăn mặc ko mấy kín, cứ oằn éo bên chàng trai người yêu.

Hai người đó đi ngang qua hấn.

- Cô em tôi có vinh hạnh đưa cô em đi ăn kem ko. Hấn đứng trước cặp tình nhân ấy nhếch miệng ns khàn khàn

- Anh ko phải là Gia Bảo sao. Cô ta sáng mắt khi nhận ra hấn là Gia Bảo, một người thừa kế duy nhất của tập Đoàn Đá Quý Hàn Thị

- Đúng, đúng tôi là Gia Bảo Haha. Hấn cười rồi nắm vào tay cô gái đó hôn mu bàn tay cô kéo cô vào lòng mặt kệ người yêu cô mặt hầm hầm vì tức giận.

- Cậu là ai mà ngang nhiên cướp bạn gái tôi hả. Tên đó đẩy vai hấn ra sau, lớn giọng.

- Là ai... haha. Là 1 Gia Bảo lạnh lùng khó gần. Hấn nghĩ đến những tháng này trước đây khi chưa gặp Linh Linh.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

- Gia Bảo. Tên kia nhếch miệng cười ngạo vì cái bộ dạng say xỉn của hấn-Cậu mà là Gia Bảo thì tôi sẽ là Đan Phong Haha...

Choát... Hấn buông cô gái ấy ra rồi thẳng tay đâm vào mặt của tên kia. Vì uống quá nhiều rượu nên đầu óc quay cuồng bước chân ko vững

- Mày... tên kia tức trợn mắt lâu khoé máu trên miệng rồi vực hấn xuống đánh.

Gia Bảo hình như đã say thật ko làm chủ đc bản thân. Bị hấn đánh mà ko chống trả lại.

- Anh dừng tay lại đi. Anh là Gia Bảo thật đấy anh mà đánh anh ấy sẽ mang họa vào vào thân ko sớm thì muộn. Cô ta ns

.....

- Oáp... Linh Linh ngáp 1 hơi thật dài. Ko pít từ lúc nào thì thiếp đi, đầu cô gục lên vai hấn

- Này này, tỉnh lại coi. Đan Phong lay tay cô.

Cô đã ko tỉnh mà ngáy khò khò. Hấn nhìn vào từng nét, từng đường kẻ trên mặt mặt cô chăm chú.

- Cậu còn hơn cả lợn nái nư đấy. Hấn nhìn Cô ta cười. Phản ứng lạ lùng khiến hấn ko hiểu đến hành động của chính hấn

Ui. Nhóc con nhìn vào cô và đang ngủ say đâm vai kẻ vào nhau.

hấn giật mình tỉnh thấy trước mắt là bé Triệu đang nhìn mình.

Nó thì mắt nhắm mắt mở, Nước nhãi cô chảy đầy mồm. Cô lấy tay lau nó rồi kê đầu vào vai hấn ngủ tiếp. Hấn sững sốt trước hành động lâu nc bọ ở miệng rồi chùi vào áo hấn. Hấn thấy bản vô cùng tận. Nhanh tay đẩy cô ra một cách vô tình. Rồi chạy vội vào nhà vệ sinh nôn. Từ nhỏ hấn đã tập làm người lãnh đạo. Từ cử chỉ đến hành động cách ăn ns đều khác người. Nhất là về khâu áo quần đến mùi trên cơ thể. Thế mà hôm nay bị cô dùng áo mình để làm khăn. 1 cú sock so vs hấn.

Cô bị đẩy lạnh, Trán đập mạnh vào thanh ghế.

Cậu nhóc nhìn tướng hốt hoảng của Đan Phong chạy nhanh vào nhà vệ sinh mà cười hả hê.

- Cười gì hả. Cô hét vào mặt nhóc.

- Thì cười ko lẽ khóc. Cậu bé đáp trả.

- Nhóc con hỗn láo, Cô tính cốc vào đầu của Cậu bé nhưng phát giác cái đầu mình ko đc ổn.-Ui da... đầu của tôi. Linh Linh xí xoa đầu của mình

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

- Mấy giờ rồi nhóc... Linh Linh ngốc nghếch nhưng vẫn còn có chút suy nghĩ về việc cô vẫn chưa đt về nhà. Cô sợ m.n lo lắng

- 7h sáng thưa anh. Nhóc con vẫn đáp.

- Ê nhóc, đùa à..7h sáng.. cô la lớn rồi chạy thật nhanh ra phía cổng bệnh viện.

- Hahaha..... Bé Triệu ôm bụng cười toe toét.

Chạy 1 khoảng xa cô ms nghe thấy tiếng cười của nhóc. Lúc này cô ms nhận ra nó nói xạo.

-Hahaha... Nhóc tiếc tục cười hả hê!

Linh Linh thấy mình như con điên bị nhóc đem ra trò cười. Cô hằm hằm cái mặt tiêng đến gần nhóc.

- Á buông ra đầu quá. Cô Ngoéo tai nhóc

- Cười hả nhóc xem có cười đc nz ko. Mặt cô nham hiểm nhìn.cậu bé.- Nói xin lỗi đi. Cô tiếp tục hành động vs chú bé

- Em ko xin lỗi.. hêhê. Cậu ta đau nhãn mặt nhưng vẫn cố cười.

- Cười hả nhóc. Muốn cười chứ gì anh mày cho nhóc cười. Cô ôm lấy nhóc cột léc cậu.

- Hahaha... Cậu nhóc nhột, cười ra nước mắt

- Giờ sao đầu hàng chưa... Linh Linh ngừng lại ns...

-Em ko đầu hàng ,ko đầu hàng đâu.Linh Linh ko chịu buông tha nhóc cứ cột léc vào eo nhóc... và nhóc vẫn cười.

Từ xa thấp thoáng bóng của Đan Phong. Mắt cậu bé sáng lên mừng rỡ.

- Anh Phong giúp em vs. Chú bé vừa cười vừa la lên cầu cứu Đan Phong

Hắn nhìn Cô và nhóc này giờ. Thấy hai người vui vẻ cậu cx ko muốn can ngăn. Nhưng mục đích chính của hắn ko phải vậy Hắn muốn nhìn rõ nụ cười của cô

" Mình bị sao thế này tỉnh lại đi Đan Phong " Hắn tự nhủ vs mình bao nhiêu lần nhưng có sửa đc đâu.

- Chú mày tính lừa ta sao. Ta ko buông ra đâu. Hắn là gì mà ta phải sợ. Linh Linh cứ tưởng là nhóc lại lừa mình. Biết rõ chắc chắn hắn ko ở đây cô mới ns như vậy.

Nhưng vừa nói xong, bước đi của ai đó dồn dập đến đứng trước mặt cô. Vì cô đang ngồi nên chỉ thấy đc phần chân của người đó. Cái quần màu xanh. Cô càng khẳng định hơn là ko phải hắn. Nếu ko lầm thì cô nhớ hắn đang mặc cùng bộ đồ thể dục giống cô.

- Anh Phong đứng đó làm gì giúp em đi. Haha Cậu bé nhột chịu ko nổi cứ cười miết.

- Hắn có đứng trước mặt thì cx vậy thôi. Linh Linh lớn giọng ns, tỏ vẻ ko sợ trời ko sợ đất.

- Vậy sao? Tôi đang đứng trước mặt cậu đây. Giọng ns quen thuộc nhưng cô vẫn ko tin.

- Chú cú giốn hoài. Linh Linh ngẩn đầu lên nhìn hắn cười, Cô giật mình cười giả lã từ từ buông nhóc ra.

- Cậu cx đc nhĩ. Gan to hơn từ bao giờ thế. Hắn nói mỉa mai.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Cô quay lưng nhủ mảy, mặt thâm nhìn Chú nha đầu kia. ns nhỏ - Sao ko ns sớm là cậu ta tới hả.

Chú bé chu miệng ns.

- Em ns rồi chá bộ. Tại anh ko tin em thôi. Hai người dạy dộc nhau đi nha. Em đi ngủ tiếp - Oáp. pipi.. Nhóc con ngáp 1 cái rồi quay về phòng.

Bây giờ cô ms đứng dậy, cô ko kiềm chế đc oà lên cười. Khi nhìn thấy hắn đang mặc trong mình bộ đồ bệnh nhân rộng thùng thình.

- Tôi chưa xử cậu là may còn đứng đó mà cười hả. Đan Phong đơ người ko hiểu gì nhìn cô.

Còn Linh Linh vẫn say đắm nhìn - Nhìn cậu kia, ha ha bộ dạng giống..... Cô chỉ vào bộ đồ hắn đang mặc, thì cười hơn nz, cười đến nổi ko ns nên lời.

- Giống gì hả. Hấn tức giận cầm chặt tay cô kéo đến sát người hấn nhí mặt gần cô.

Linh Linh nheo mắt liên tục. Hai cặp mắt nhìn nhau hồi lâu.

Cả hai đều giật mình tách ra.. cả hai mặt như nóng bừng lên, nhưng riêng hấn là 1 chuyên gia bình tĩnh, hấn đã lấy lại cân bằng rất nhanh

- Giống gì.

- Giống ông lão quá haha. Linh Linh cười him mắt.

- Dám ns tôi là ông lão sao để xem tôi trị cậu thế nào. Tại ai mà tôi ra thanh thè như thế này chứ... Hấn tức giận chu mỏ ns.

- Đừng ns tại tôi nha... haha ông lão 90 tuổi đẹp trai quá đi... Cho cháu xin chữ ký. Cô đưa mặt cười nhìn anh trêu ghẹo rồi bỏ chạy.. lêu lêu...còn le lười chọc tức anh

- Tôi mà bắt dc cậu thì đừng trách. Hấn vẫn khí phách như thường, đứng yên hăm dọa cô. Ko biết từ lúc nào ánh mắt cậu nhìn cô ko còn lạnh rz...

.....

- Bà Tư, Cô vừa lên tiếng thì đầu dây bên kia đã náo lên

(- Cô chủ đi đâu vậy, chúng tôi cả đêm đi tìm cô. Cô bị ai bắt đi sao... Bà Tư về mặt lo lắng)

- Không không đâu. Ai mà bắt cóc con là tổn gạo lắm bà hihi..

(- Thấy cô cười tôi cx yên tâm. Mà cô về chưa tôi kêu tài xế đến đón.. Bà Tư ns nhỏ liếc nhìn lên lầu)

- Tài xế... Cô hét lớn...- Bà Tư anh về rồi sao. Cô cảm thấy sợ, ông anh hai mà biết cô đi thâu đêm. Mách lại vs baba vs mama thì có nước chết...

(- Ủ Long Long về rồi, nó về lúc đêm. Trong nó có vẻ mệt mỏi.)

- Ảnh ko tìm tôi sao. Cô thắc mắc.

(- Không hiểu sao, Long Long uống rất nhiều, say xin. Cậu có hỏi con. Nhưng bà ns con ngủ rồi.Nên cậu về phòng lun. Mà nhìn thần sắc của nó rất kém.)

Nghe giọng bà qua đt nhưng cô cảm thấy nét mặt lo lắng của bà. Linh Linh cx lo lắng. Lo anh hai có chuyện ko hay. Mà cô lại ko có mặt ở nhà.

- Sáng mai bà Tư bảo tài xế đến đưa con bộ đồng phục vs cái balô nha, con ở gần bệnh viện SSD nha.. Cô ko dám ns mình đang ở bệnh viện. Cô sợ bà cuống lên là hỏng chuyện. Ko may anh biết thì có nc ăn cám

(- Vâng cô chủ giữ gìn sức khoẻ nha. Bà ấy ns nhỏ nhẹ rồi ngắt máy)

.....

Bà Tư quay vào bếp.

- Bà gọi ai thế? Giọng ns khàn khàn.

Bà Tư giật bản mình đặt tay lên ngực vuốt nhẹ thờ dốc

- Long Long, con đến từ lúc vậy? Bà hoảng hốt ns.

Hấn uống ngụm nc điềm tĩnh - Từ lúc nãy...

- Vậy cậu nghe hết chuyện giữa tôi và Cô chủ rồi sao.

Hấn nhú mày, hấn chỉ đùa vậy thôi thế mà bà toan ns ra hết.

- Bà ns chuyện vs Linh Linh. Ko phải con bé ngủ trên sao. Cậu ta tức giận ns.

- Hoá ra... Nghe hấn ns vậy mà bà đã cuống lên, làm lộ hết.

- Nó đang ở đâu. Hấn lạnh lùng ns

- Bệnh viện.. Nghe giọng ko mấy tốt của hấn bà hoảng quá liền ns

- Bệnh viện sao nó bị gì. Hấn đặt tay lên vai bà về mặt hình sự.
- Ko ko tôi.. ns nhằm nơi cô chủ đang đứng gần bệnh viện... Bà ta định thần ns rõ cho cậu.

.....

" Long Ca, anh bị sao thế. Ồm à, mà có chuyện gì buồn sao mà lại đi uống rượu.. " Cô nghĩ đến anh trai mà nc mắt ko chịu nghe lời cô cứ tuôn ra.

- Cậu ko khoẻ sao ngồi đây một mình vậy. Hấn thấy từ khi cô nghe đt xong thì mặt ko còn vui cười như lúc trước.
- Tôi ko sao. Linh Linh sợ hấn thấy vẻ mặt thảm này của cô. cô quay sang 1 bên gạt đi nc mắt. Như có gì mà dễ qua mắt hấn.
- Cậu khóc à... Hấn thấy mắt cô đỏ lên thì cảm giác bất an vô cùng hấn rất lo cho cô.
- Đâu có... Cô lấy lại can đảm bình tĩnh ns.
- Cậu còn chối... Con Trai mà khóc thế là ko tốt đâu. Họ ns nc mắt chỉ dành cho con gái. Hấn ân cần nhìn cô ns.
- Đã bảo ko khóc mà. Cô phụng phịu ns

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Cô ns chuyện vs cậu 1 lúc thiếp đi. Người cô ngã vào lưng ghế rồi ngủ.

Hấn nhìn vẻ mặt buồn buồn. Vì 1 lý do nào đó nên cô ko ns và cậu cx ko hỏi: thêm. cô ngủ một lúc, thấy cô ngủ say. Hấn đặt đầu cô kê lên vai mình. Rồi cx ngủ luôn sau đó

Lúc đêm cô quyết tâm ko dựa vào vai hấn ngủ nz. Vì cô nghe cậu nhóc kia kể hết rồi... Cô thấy quê vô cùng, thế mà lúc tỉnh dậy. Đầu vẫn kê lên vai hấn.

Cô nhìn hấn rất lâu... nhấp nháy liên tục. Cô nhìn vào hàng mi kẻ mắt rồi lướt kĩ khuôn mặt hấn rất lâu.

- Ngắm nghía mặt tôi đã chưa. Mắt hấn nhắm nhưng miệng thì ns.

Linh Linh giật bản mình ngó sang chỗ khác rồi ms ns.

- Cậu tỉnh khi... nào vậy. Cô lóa của ns vấp.
- Cũng lâu. Hấn nhếch miệng ns -Mà cậu chưa thấy trai đẹp khi nào sao hả. sao nhìn tôi dữ vậy.
- Ờ...mà... tôi có nhìn cậu đâu. Cô giật mình.
- Tôi có mắt trên đầu đấy nha. Cậu trêu cô.
- Đâu đâu để tôi coi cặp mắt cậu. Cô toan tìm mắt trên đầu hấn thì bị hấn phát giác đứng dậy.
- Đâu dễ thế cậu em. Hấn cười ns rồi bỏ đi

Cô vừa nhận đc áo quần balô từ Bà Tư thì vào bệnh viện.

Cô trông thấy Một chàng trai ăn mặc lịch thiệp đến đưa cho cậu hộp đồ cảnh tượng mà cô ko nghĩ đến là cảnh chàng trai đó cung kính đưa hai tay cho hấn cúi đầu chào ra về.

- Cậu ta là ai thế. Linh Linh nhìn theo chàng trai ấy ns.
- Là thư kí riêng của tôi. Hấn ns
- Thư kí... Cô vừa ngạc nhiên vừa buồn cười.- Anh tương tôi dễ tin người sao. Xạo hoài.
- Ngốc ko tin thì thôi đi thay áo quần. Hấn tươi cười kéo cô vào phòng vệ sinh nam

- Cái gì thay áo quần. Cô nghe hấn ns xong thì suyt ngã. Cô ko lờng đc sẽ có chuyện thế này.

- Làm gì mà ngạc nhiên thế. Đi thôi. Hấn ko ngừng ngại kéo bừa cô đi theo hấn

"Mình phải làm sao đây... chết chắc rồi Long Ca oi... mình phải làm sao đây bây giờ... huhu. Ông trời giúp con đi mà" Cô nhú mồm nhăn nhó.

Cuối cùng thì cx đến nhà vệ sinh.

Hấn đóng cửa lại. Cởi hết áo quần ra... Cô tròn xoe mắt nhìn hấn.

- Sao thế thay áo quần chỉ chứ cậu tính nghỉ hôm nay à. Hấn lảng lơ ns

Lúc này cô ms tỉnh ào... - Đâu đâu có, tôi thay liền. Cô cười giả lã.

Hấn bây giờ đã cởi xong hết đồ tình ảnh trước mắt cô là 1 bức tranh khoả thân. Cô sợ hãi lấy áo quần che mắt lại.

Hấn thấy cô như thế ko chịu thay, còn dùng khăn che mặt. Hấn nổi khùng kéo áo quần trên tay cô xuống. Thì thấy cô hai mắt nhắm lìm

- Trong cậu giống con gái quá đi. Thay nhanh đi lòi thôi quá. Hay...

- Gì hả." ko lẽ hấn đoán mình là con gái, ôi mẹ ơi chết cha.."

- Hay trên người cậu có sẹo hả. Hấn chỉ trêu cô thôi ai nêe làm cô giật bấnh cái lại

- Sẹo gì chứ... đâu có. Cô phản ứng

- Ko có thì thôi nhanh lên đi. Cậu mất tính lè mè quá đấy. Haén bắt đầu nổi điên

- Á... Cô ôm bụng la lên. Mặt giả dờ dưng.

- Sao thế bụng bị gì à.

- Ở ở đâu bụng tôi vào toilet... Cô ko để hấn ns thêm gì thì ủa vào phòng vệ sinh lẽ trong phòng cô đang đứng đóng sập cửa lại.

Vài đến nơi cô ms thở phào nhẹ nhõm vuốt ngực.

Hấn thấy cô như thế nên rất lo- Bị gì thế. Có sao ko.

- ùm... cô giả vờ như đang đi ị. Tôi ùm tôi đi xong ra... Cậu thay đồ đi. Hấn thay xong rồi nhưng vẫn ko thấy cô ra.

- Ê. Hấn đánh vào cửa vệ sinh của cô.

- Anh thay xong chưa. Ra ngoài chờ tí tôi ra. Thấy giọng ns cô trở lại bình thường hấn cx đỡ lo. Hấn ko dmsuy nghĩ gì thêm mà đi ra khỏi phòng vệ sinh.

Cô mở hé cửa ko thấy hấn liền chạy ra thay áo quần. Cô cảm giác ko an toàn nên khoá trái cửa.

- Nhanh lên

- Ở ra liền.

Cô bước ra khi thay xong đồng phục.

- Ở íe ở íe... tiếng xe cấp cứu.

Một chàng trai tầm cỡ cô mặt mày máu me., nằm trên xe cứu thương của bệnh viện. Chiếc xe chở bệnh nhân vào cấp cứu.

- Ôi mẹ ơi... cô hoảng hốt khi thấy chàng trai đó, mặt đầy vết thương đến nỗi ko nhìn rõ dc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 32

Bệnh nhân Hàn Quốc Gia Bảo chuẩn bị ca cấp cứu. Hàng loạt y tá la lớn chạy nhanh vào phòng cấp cứu.

"Hàn Quốc Gia Bảo, Gia Bảo..." Cô làm nhầm cái tên đó.

- Cậu còn làm gì nà vậy đi học thôi. Hết từ đâu xuất hiện. Kéo bừa cô đi.

Ánh mắt cô vẫn dạo vào phòng cấp cứu. "Gia Bảo, ko phải là hấn chứ.. Chắc ko đâu, ko phải hấn." Cô tự đặt câu hỏi rồi tự trả lời. Cô cảm giác khó chịu vô cùng "Có lẽ là trùng tên thôi... Ko phải hấn đâu. Hấn gọi vô lầm mà" Cô tự nhủ vs lòng là ko phải hấn. Nhưng cô vẫn cảm thấy bất ổn vô cùng.

.....

Trước cổng trường Star...

- Các cậu nhìn kia đó ko phải là Đan Phong sao, sao lại đi vs cái tên ms chuyển vào. Một cô gái nhìn ra ngoài cổng rồi mách cho mấy đứa đứng gần

- Ko phải hai người họ ghét nhau như thù mà. Một tên con trai nói.

- Nhìn kia hai người kia trong có vẻ thân mật thiệt. Anh Phong còn cười vs nó nà."

Mọi ánh mắt đều đổ xô vào cặp đôi nam sinh đó.

- Phương Thanh.... Cậu ra đây xem đi.. Anh Phong... Nữ sinh cùng lớp cô nhiều chuyện chạy vào lớp mách cô

- Anh Phong có chuyện gì. Cô nữ sinh ấy vừa nhắc đến tên hấn thì đứng bật dậy. Tò ra lo lắng, rồi chạy ra lan can tầng hai..

Từ trên nhìn xuống Cô thấy tất...

Mặt cô nhú lại tức giận đến đỏ cả mặt. Cô bím môi lại. Nắm chặt tay nổi cuồng lên vì cái gọi là ghen.

- Cậu cậu dám lướt qua mặt tôi lần thứ 2 sao. Cô nghiêng răng nghiêng lợi. Lần lần thứ nhất ở nhà thi đấu. Đan Phong xem Một người ms gặp ko lâu còn hơn mình, đã gặp và yêu hấn từ hôm sinh nhật lần thứ 10 của cô. Hấn cùng ba mẹ đến. Và lần thứ hai là bây giờ.

"Không chỉ dừng lại ở đó, Cậu còn khiến cho Gia Bảo trở nên lạnh lùng vs tôi. Hôm ở nhà thi đấu, lần đầu tiên ánh quát vào mặt tôi. Chính cậu... chính là cậu. Đừng mong tôi sẽ tha cho cậu..Hãy chờ đợi mà thưởng thức cái mùi vị khiến tôi đau khổ. Những ngày tháng còn lại của cậu sẽ ko đc yên ổn như vậy đâu" Phương Thanh nhếch miệng cười ánh mắt thù hận xuyên qua Linh Linh.

.....

- Cậu về lớp đi.. Tôi có chút việc ở phòng hội đồng. Hấn ns vs Linh Linh.

- Hơ.. ờ. Cô như người mất hồn suốt này giờ. Làm hấn khó chịu lắm.

- Cậu làm ơn tỉnh lại đi. cứ mơ màng gì thế hả. Hấn nhí tay vào đầu cô

- Ờ ờ... tôi về lớp trước. Cô tỉnh bơ ns.

"Cậu ta sao vậy nà, như thường tôi mà làm trò đó thì cậu điên lắm mà. Hôm nay. trời dễ bão quá." Hấn nhìn lên trời suy ngẫm nhưng suy đoán của cậu sai hoàn toàn hôm nay trời đẹp lắm mà. Hihi

.....

Đến lớp. Cô ko bàng quang đến những thứ xung quanh mà gục ngay trên bàn.

Hình ảnh máu trên mặt cậu thanh niên đó cô vẫn còn nhớ như in. Không chỉ vậy cái tên Hàn Quốc Gia Bảo cứ ẩn hiện trong đầu cô.

- Rầm. Tiếng xô cửa.

- Cái tên ms chuyển đến là tên nào... Giọng làm lý hung dữ

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

- Đó ko phải là đàn em của Gia Bảo sao. Mấy tên học lớp cô rung sợ nép sang 1 bên ko dám hó hé.
- Đại ca hình như là cái tên đang nằm trên bàn. Đàn em của tên đó lướt nhìn 1 lượt xung quanh lớp chỉ còn mỗi cô nằm trên bàn nên cậu ta ko thấy mặt.
- Cách... Tên cầm đầu của mấy tk kia lấy tay nắm mạnh lên bàn.

Linh Linh giật mình đứng dậy.

- Mày là cái tên ms chuyển đến trường phải ko. Tên đại ca cộc cẳng hét.
- Chắc cậu làm người rồi tôi ko quen cậu. Cô cảm thấy hơi sợ nhưng đã kịp lấy lại bình tĩnh.
- tôi ko quen cậu nhưng chủ tôi thì quen. Hắn ta lại tiếp tục ns vs về mặt đó.
- Vậy chủ của anh là ai.
- Haha... ha.. tên đó cười về mĩa mai nóng giận
- Đi theo tôi rồi biết. Bây kéo cổ nó đi cho tao. Hắn ta chỉ lên mấy tên đàn em lớn giọng.

Mấy đứa bạn cùng lớp cô ko giám đụng đây im phăng phăng đến lúc tên cầm đầu kia đưa cô đi xa.

.....

- Ê nghe gì chưa. Mấy tụi A3 ms kể tôi. Cái tên ms chuyển vô a2 bị 1 lũ côn đồ kéo đi đấy. Tên Nam sinh ns mà ko để ý Đan Phong đang đứng gần đó.
- Cậu ns vừa dứt..Một kem hán cầm trên tay rơi xuống. Hắn chụp lấy cổ áo tên nam sinh đó.
- Mày ns gì Cậu ta làm sao. Hắn điên lên ns.
- Tên kia mặt đỏ mồ hôi hột... rung sợ - Cậu ... cậu ta... Tên đó ko ns lên.lời môi rung lấy bầy
- Ns nha. Hắn hét vào mặt tên kia. Tên bên cạnh sợ quá cx ko dám làm gì.
 - Cậu ta bị tụi du côn kéo đi rồi. Răng tên đó rung đến độ kêu lập cập.
 - Đi đâu cậu biết ko.Hắn lạnh lùng quát.
 - Tôi thực sự ko pít tha cho tôi. Tên kia cầu xin Biết chắc cậu ta ko pít hán đẩy mạnh xô tên đó ngã xuống

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Haén chạy thật nhanh. Đến ngã rẽ một 1 bên là cửa đi chính còn 1 bên là cửa sau

Hắn suy nghĩ một lúc rồi chọn cánh cửa ở phía sau.

-Các người làm gì vậy thả tôi ra. Cô la lớn. Tụi hắn ko phải là học sinh ở này chỉ mặc áo quần dễ dãi vào trường thôi. Tụi kéo cô đi ở cửa sau.

Đan Phong như nghe đc tiếng cô la hét

.Hắn chạy nhanh hơn. Từ xa hắn thoáng thấy hình dáng quen thuộc ko ai ngoài Linh Linh đang bị hai tên đưa đi..Hắn gần đuổi theo kịp.

- Á... zzz vì hắn chạy nhanh quá.Vừa lúc đó Phương Thanh từ đâu xuất hiện. Vì Quán tính quá cao nên hắn ko dừng lại kịp. Và chạm mạnh vào cô.

Phương Thanh ngã văng ra... Cậu sững người đến xin lỗi cô. Trên chân có vết c 긁 đỏ hán ko quan tâm. Xin lỗi xong hắn tiếp tục đuổi theo. Đôi mắt từ sau nhìn hắn đầy tức giận.

Phương Thanh liền xiù...

- Phương Thanh, sao vậy. Cả đám ở đó la hét.

Hắn chạy chưa xa nghe vậy liền chạy đến đỡ cô đến phòng y tế. Hắn từ nhỏ đã là người lãnh đạo. Nên chữ trách nhiệm lun ở hàng đầu. Vì hắn và cô nên ms xảy ra như vậy.

Khi đưa đến phòng y tế. Hắn liền quay đi toan đuổi tiếp nhưng 1 bàn tay kéo cậu lại.

.....

- Im ồm hắn tát vào má cô. Rồi dùng băng kéo đáng miệng cô lạ

- Đưa nó lên xe. Tên đại ca ra lệnh.

Chiếc xe lẳng bảnh khi mọi chuyện đâu vào đó.

Lên xe cô quần quạy. - Ừm ừm... Cô bị đáng miệng ko ns đc. Tên cầm đầu mở băng keo ra

- Ừm ừm thả tôi ra... Cô trợn mắt ns như cô sợ tên đó.

- Thả. Cậu yên tâm tôi sẽ ko hại cậu đâu. Hắn cười ns

- Các người đưa tôi đi đâu. Cô mạnh dạng hỏi .

- Đến rồi biết.

Chiếc xe đã đến điểm đích.

- Xuống xe. Máy tên đó đẩy mạnh Linh Linh xuống.

Trước mắt cô là bệnh viện SSD.

- Ông đưa tộ vào đây làm gì. Cô cố hất hai tay bỏ ra nhưng ko đc

- Đi đi... đừng ns nhiều. Hắn lôi cô vào trong - Mày mà hét là tao cắt lưỡi. Bọn chúng hăm dọa 1 cách hung hăng.

Phòng 1 khoa hồi sức.

- Máy người đưa tôi đến đây là gì. Cô thắc mắc hỏi.

- Vào đi. Tên cầm đầu đẩy hắn vào ngay phòng số 1 đó rồi khoá cửa lại.

- Máy người làm gì thế hả mở cửa ra. Cô cô vạy vạy ỏ khoá cửa nhưng ko đc.

Cô vô tình quay lưng.. Trước mắt cô là 1 anh chàng có khuôn mặt thân quen. Bây giờ cô ms hiểu mục đích mà bọn kéo cô đến đây.

Mặt cô rung lên chân ko đi vững... cô họng nghẹn. Bởi cô đang chứng kiến thân hình của hắn đầy vết thương.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

- Gia Bảo.... Cuối cùng cô cx thốt lên đc tên hắn.

Linh Linh đến cạnh bên giường hắn. Cô sờ lên những vết thương bầm tím trên khuôn mặt, cô cảm giác đau ở ngực. Rồi giật mình tự đẩy tay mình ra. Nước mắt lại lăn trên gò má.

- Cậu đừng ngồi đó mà nước mắt cá sấu. Nếu ko vì cậu thì đại ca chúng tôi ko ra như vậy đâu. Đúng là đạo đức giả. Tên cầm đầu lúc này tiến lại gần từ sau lưng cô ns giọng mỉa mai

- Anh ns gì thể hả... Vì tôi. Cô nghe hần ns mà chưa sót.

- Cậu còn vờ như ko pít sao. Hãy tự tìm câu trả lời đi. Ko tại cậu sao đại ca lại bị đánh ở Cầu Ánh Sao vào cái lúc nửa đêm ko bóng người qua lại sao. Hần lạnh lùng ns, đến đặt lên bàn chậu hoa hồng vàng rồi bước ra.

.....

- Mọi chuyện là do em lập nên sao. Em cố tình xuất hiện để tôi va... Hần nhếch miệng lạnh lùng ns.

- Đúng vậy Là em đã làm thế. Nhưng cx vì tốt cho anh thôi. Cô ta bàn quan ns mà ko thấy then miệng.

- Vì tôi sao. Em bít cậu ta đang bị bắt đi chứ. Suýt chút nz tôi đã đuổi kịp. Cậu ta sẽ gặp nguy đấy em biết ko hả. Hần đẩy tay cô ra khỏi tay mình, tức giận.

- Anh khỏi lo đi. Cậu ta sẽ ko sao. Nhưng anh thì có đấy. Anh nhìn hành động của mình đi, lúc nào cười ns thân mật cùng 1 tên con trai. Anh nghĩ mọi người sẽ nghĩ anh như thế nào. Cô tức lên ns.

- Em im ngay đi. Tôi chỉ xem cậu ta là bạn giống như Minh Quân Và Hữu Thiên.

- 2 anh ấy chỉ đi Mĩ có mấy ngày. mà anh đã quen bạn mới còn xem đó là bạn thân như 2 anh ấy. 1 bên là tình bạn gần 10 năm còn 1 bên chỉ ms 1 tháng. Giống nhau lắm sao. Cô ta tính bắt bẻ để xem đáp án hần vs Linh Linh thân như thế nào.

- Đc rồi đấy... Kết bạn thân hay ko thân là chuyện của tôi. Em ko cần xen vào. Hần lạnh lùng tuôn ra những lời ns xem cô như người lạ. Khiến cô điên tiết lên

- Anh muốn gặp cậu ta chứ gì Đi theo em. Cô ta đứng dậy kéo tay hần. Vì muốn gặp cô nên hần ms chấp nhận đi

.....

Linh Linh bần thần 1 chút rồi ms cử động.

- Cậu tỉnh lại đi. Hôm qua cậu còn tươi cười vs tôi mà. Tỉnh dậy để cho tôi câu trả lời đi chứ. Hix. Tại tôi mà cậu thành như vậy thực sao. Ko lẽ... tôi hôm qua... xâu chò tôi đến đêm sao. Sao cậu ngốc vậy hả. Lúc nào cậu cx bảo là tôi là ngốc mà cậu còn ngốc hơn tôi. Cô gục xuống giường bệnh. Nc mắt nhắm hết miếng băng.

.....

- Anh nhìn rõ chưa. em ko gạt anh chứ. Cậu ta rất tốt mà. Còn có sức mà khóc cho bạn. Cô ns giọng khinh bỉ nhìn xem nét mặt hần.- Còn nz anh xem cậu ta là bạn thân. Nhưng anh biết cậu ta xem anh là gì ko. Hay chỉ coi anh còn thua cả Gia Bảo.

Hai ánh mắt hai con người đang nhìn vào bên trong phòng bệnh

Ánh mắt băng giá nhìn vào cô. Hần thấy trong đó có sự quan tâm.

"Đan Phong mày sao thế này... sao mày lại khó chịu khi cậu ta ở cạnh Gia Bảo... anh.. mày là g... ko ko phải. Sao mình lại coi 1 người mới gặp ko lâu là bạn thân. Mày lần rồi, đối vs cậu ta mày có gì đâu chứ." Hần suy tưởng rồi. hớ lại đêm hôm qua hần nhìn rõ nét mặt ko vui khi cô đi vs hần. Nhưng dù vậy hần ko thêm đề ý thêm. Nhưng thấy cô đối xử như thế vs Gia Bảo thì hần đã nhận ra sai lầm tự mình tạo ra quá chừng lớn.

"Cậu.. từ nay sẽ ko còn là bạn của tôi." Hần tự nhủ vs lòng là vậy.

"Há... để xem chuyện gì sẽ xảy ra vs cậu tiếp theo tôi sẽ là kháng giả để xem cậu sẽ trở thành tên ngốc như thế nào." Cô chu môi sắc xảo na trong miệng đầu sự ghen ghét. Đến chính cô cx ko có lời giải thích vì sao cô lại ghen vs 1 tk con trai?

Hần ko nhìn nz mà bước đi. P. Thanh chạy theo mỉm cười sau lưng vs tình trạng tức giận của hần.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

- Cậu tỉnh lại đi chứ, tỉnh lại để trách tôi đã ko đến đó mà để cậu chò, ko thì đánh tôi cũng đc.. Linh Linh như tự mình dẫn vật bản thân mình. Cô đưaq

tay hấn lên đánh vào đầu mình - Sao vậy đánh đi chứ...

Cậu luôn xem cô là bạn, mà cô thì quá xem thường tình bạn này nên ns dẫn đến kết quả ngày hôm nay. Cô tự trách mình hơn nž khi sáng rõ ràng cô đax nghe tên ă. Nhưng cô đã quá vô tâm.Ko ở gần chăm sóc cậu khi ấy.

Bỗng nhiên Linh Linh thấy có 1 chút kì lạ ở tay hấn. Ngón trỏ nháy rung. Cô mừng rỡ nhìn vào hấn. Hấn nhú mày lại. Mắt ko mở như có chút dịch lên.

- Cậu... cậu tỉnh lại rồi sao... Linh Linh ns vs giọng mừng rỡ.

Hình như hấn đã nghe thấy giọng ns quen thuộc của cô. Hấn từ từ mở mắt. Một ánh sáng loà xuất hiện. Trước mắt hấn là 1 chàng trai đang cầm tay mình. Mắt đỏ và sưng lên. Hấn rất vui vì sự có mặt rất vui. Nhưng lhi nhớ lại đêm hôm trước thì hành động lại trở nên lạnh lùng.

- Tránh ra.. Hấn đẩy mạnh tay cô ra.

- Tôi xin lỗi, tôi ko nghĩ là anh sẽ đợi tôi. Nhưng tôi có lý do bạn ko đến thực. Cô tìm mọi cách để ns rõ vs hấn nhưng thay vào đó là 1 câu trả lời cho tự hấn ns.

- Bạn đi chơi vs Đan Phong phải ko. Cậu xem hấn còn hơn tôi. Gia Bảo lạnh nhạt quay lưng đi.

- Tôi muốn yên tĩnh mời cậu về cho. Gia Bảo ko ngừng ngại ns thẳng để đuổi cô về. Nhưng trong thâm tâm hấn ko như vậy. Mặc dù cô là người khí hấn ra như vậy nhưng hấn vẫn muốn nhìn cô. Nhưng lòng tự trọng của hấn quá cao.

- Lý do câu tôi ko pải vậy. Cô ns như khẳng định - Tối qua tôi m cùng hấn đưa... Cô chưa ns xong thì hấn đã lớn tiếng xua đuổi.

- Đi ra đi. Tôi ko cần giải thích. Tôi vs cậu có gì mà phải giải thích chứ.

- Cậu phải để tôi ns chứ.

- Đi ra. Hấn giận dữ ns. Coi nhìn hấn vẫn chưa đc khoẻ, cô sợ kích động sẽ ảnh hưởng hấn nên đành pải đi ra. Nhưng cô vẫn muốn giải thích đc tiếp tục là bạn hấn. Cái tình bạn mà coi đã tự tay huỷ diệt

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Cô ừ rú quay về nhà. Cô ko muốn đến trường nž. Cô cảm thấy khó chịu vô cùng.

- kinh cong... Tiếng chuông nhà.

Một chàng trai ngồi trên ghế xô pha mặt đầy giận dữ.

Bà Tư nhìn thấy nét mặt vô cùng giận dữ của hấn. Khi ra mở cửa, bà sững sốt khi thấy Linh Linh. Thấy Mặt bà đầy lo lắng

- Bà sao thế ko khoẻ sao.

- Bả nó vào nhanh đi. Là giọng của anh trai. Nhưng cô nhận thấy giọng ns đầy tức dữ.

Bà ns nhỏ vs cô- Cậu chủ biết cô đi qua đêm.

- Sao... Cô ns lớn rồi nhú mày tự mình bịt miệng mình.

- Còn ko vào sao. Hấn hét lên.

Đây là lần thứ hai cô nhìn thấy khuôn mặt tức giận của anh.

- Em ngồi xuống. Anh muốn na chuyện vs em. Long Long ko them nhìn cô để ns.

Linh Linh cười giả lã ns- Anh hai cho em lên phòng thay áo quần đã nha.

- Ko. Ngồi xuống.

Nghe hấn thét sợ cũng sợ rồi ngồi ngay xuống. Anh bình thường thì rất vui. Nhưng khi anh nổi giận thì còn đáng sợ hơn ba mẹ cô.

- Anh đi đâu lúc đêm. Sáng nay còn ko đi học. Hấn vào thẳng vấn đề.
- Em.. hôm qua em ở cùng vs Đan Phong.. Hấn vừa nghe cô ns chưa dứt câu thì đã cắt ngang lời cô.
- Em to gan từ khi nào thế. Dám qua đêm cùng con trai.
- Ko phải vậy... Cô lắc đầu lia lịa
- Vậy thì ns đi. Ko anh điện ba mẹ. Anh Cảm ắt hăm dọa
- Khoan để em ns. Cô giật lại ắt n trong tay anh nhưng ko ắc.
- Ns đi. nếu lý do chính đáng anh sẽ ko ns lại vs ba. Hấn thực sự nghiêm túc ns.
- Thực ra bọn em có quen vs một lũ nhóc.. Chúng đáng thương lắm.

.....

- Đại ca có cần tôi xử tên nhóc đó ko. Tên đàn em Gia Bảo mạn rợ đỡ hấn ngồi dựa vào thanh giường.
- Cốc. Hấn đánh vào đầu tên kia.
- cậu mà đụng vào 1 sợi tóc của cậu ta thì đừng chết vs tôi. Hấn hù dọa.
- Vâng vâng. Sao đại ca xem thằng nhóc như con gái là bạn thế hả. Tên kia thắc mắc.
- Đó là chuyện của tôi.

Tên kia gãi đầu chịu thua.

- À.. tên kia ns
- Chuyện gì.
- Em đã tìm ra cái tên đánh anh. Hấn là con ông chủ quán bar lớn trong Thành phố này.
- Giải quyết nó trong im lặng đừng để ai pít chuyện giữa tôi và hấn. Hấn ns vs giọng đầy tức giận. Một lúc sau hấn lại ns.
- Mà thôi. Cậu cứ giải quyết vs quán bar của hấn. Còn phần hấn tôi sẽ trực tiếp xử
- Vâng. Ko có gì đại ca nghỉ ngơi.
- Ừ

Mấy tên kia đi ra trong lòng vẫn còn tức vì ko thể đụng chạm vào Linh Linh.

- Anh Đại ca sao vậy. Em thấy anh ấy vs cậu nhóc kia ko ắc bình thường. Một tên đàn em của tên kia ns vs vẻ tò mò.
- Cốc Nhiu chuyện... đi mua mấy liều thuốc. Tên kia đánh vào đầu tên ms ns.-

.....

- Chuyện là vậy đấy. Linh linh ns.
- Thật ko. Hấn nhìn cô thăm dò

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

- Thật. Cô hô hào chúng tỏ mình bị oan

- Thôi đi nghỉ đi. Anh còn đến công ty. Vì em mà anh mất nửa ngày làm việc đấy. Anh hình như ko giận cô nư khuôn mặt dịu lại. Có tránh cô nhưng cô rất vui.

- Anh ko thấy thương em thôi còn vậy. Cô bịu môi.

.....

- Anh nên suy nghĩ lại đi. Em nghĩ anh ko nên tiếp xúc nhiều vs cậu ta. Em cảm nhận đc Cậu ta tiếp xúc giữa hai người là có mục đích xấu. Phương Thanh cảm tay Đan Phong ns

Câu ns của Phương Thanh vừa nói ra khiến hấn nhớ lại tất cả về Linh Linh. Cái ánh mắt mà cô nhìn vào hai người hoàn toàn trái ngược nhau.

- Anh ko muốn nhắc lại cậu ta. Hấn kéo tay cô ra tay mình - Anh muốn 1 mình. Ns xong hấn tiến thẳng đến chiếc xe bỏ mặc cô ở đó.

Đứng như điều cô mong chờ. Hấn đã thực sự lạnh nhạt vs Linh Linh.

-Cậu nhóc... tôi sẽ biến cậu như cái chai nc này haha.. Cô để chai nc rơi xuống rồi đập mạnh làm cái chai trở nên méo mó.

.....

Gia Bảo kê mình vào chiếc giường, hấn cố hồi tưởng lại khuôn mặt Linh Linh khi hấn vừa mở mắt. Hấn nhìn thấy 1 nỗi buồn. Nhưng có vẻ đó chỉ là sự hối lỗi. Hấn đã đã thấy cái chân khấp khểnh lúc cô vừa bước đi, trên cánh tay có miếng băng gạc. Lúc đó hấn muốn kêu cô lại để nghe lời giải thích. Nhưng có vẻ khó khăn vs hấn khi hấn nhớ cô ns đi cùng Đan Phong

Hấn ko sao dứt bỏ hình ảnh của Linh Linh ra khỏi đầu óc mình.

"Mày sao thế này, làm ơn đừng nghĩ đến hấn nư. Mày là con trai mà lại đi quan tâm vs con trai. Xấu hổ quá đi." Hấn tự ns vs chính bản thân mình nhưng càng muốn ko nhớ cô thì lại càng nhớ

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

7h tối...

- Cốc cốc...

- Vào đi.

- Long ca rảnh không..Cô đứng nép ngoài cửa nói.

- Gì nư. Long Long biết gì cô cx nhờ vả anh.

- Mà anh rảnh ko. Cô muốn chaw s chắc đáp án của anh.

- Thì cx rảnh... Hấn chu mỏ nhìn cô

- Hi vậy hay quá đi vs em có chú chuyện. Cô ko nể nang gì kéo thẳng anh đi.

- Mà đi đâu ms đc chứ. Anh thắc mắc hỏi.

- Đi đến bệnh viện. Để thăm nấy nhóc vs... Cô muốn ns đến Gia Bảo nhưng cô ko ns đc.

- Vs Gia Bảo chứ gì. Hấn thờ ơ ns.

- Anh biết rồi sao. Cô thật sự ngạc nhiên, cô nhớ là cô chưa kể cho anh trai.
 - Sao lại ko pít đc chứ. Cậu ấy và anh dù ko thân cho lắm nhưng cùng học 1 lớp mà, phải bít chứ.
- Cô bắt đầu thăm dò mặt anh.- Vậy anh đến thăm cậu ta chưa.
- Rồi. Cô ns lớn kinh khủng.
 - làm gì mà ngạc nhiên thế.Hắn chăm chú nhìn nét khuôn của cô em gái..
 - Hắn có kể vì sao bị như thế vs anh ko. Cô lại tiếp tục tra hỏi.
 - Ờ thì có.Anh vừa chú ý lái xe vừa ns
 - Kể gì vậy.
 - Sao bữa nay quan tâm người ta thế. Hắn nhìn bộ dạng của cô cười.
 - Đâu đâu có.Cô ko nhìn mặt anh nà mà quay ra cửa kính lảng tránh.
- " Cậu quá đáng thật vậy mà cx kể lại. " Cô thì thảo trong miệng.
- Cô ko nhin đc hỏi tiếp - Ns em nghe hắn kể gì vậy. Cô vang nài anh.
- Muốn nghe lắm sao.Anh Nhấp nháy mắt vs cô. Cô gục đầu - Hắn ns hắn bị họ đánh.
 - Vậy ko ns vì sao bị đánh à.
 - Có hỏi nhưng hắn ns vì 1 người.
 - Vì 1 người. Cô như có tật giật mình vậy.
 - Anh thấy em hơi lạ đấy. Hắn nghi ngờ ns.
 - Hắn ns ai vậy anh.? Cô lại hỏi
 - Ai pít hắn ko ns nà. nên anh cx ko gặng hỏi làm gì. À mà ko lẽ người đó là em. Long Long chỉ ns đùa như Linh Linh phản ứng kịch liệt.
 - Đâu. kp đâu có đâu. Cô vội đưa tay đưa chân từ chối.
 - Làm gì mà phản ứng dữ dội thế. Anh đùa thôi mà. Hắn ngơ ngát nhìn cô cười haha.
 - Anh hai này... Cô nhủ mày đánh vào tay anh.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

- Mà em mua gì chưa vậy tính đến tay ko thăm họ à. Hắn nhìn cô đi thăm viện mà trong tay ko có gì.
 - Chết em quên. Cô hi rằng ns.
 - Có thể mà cx quên. Hắn mắng.- Thôi.. chúng ta đi mua gì rồi đến. Hắn quay xe lại.
-
- Anh Triệu khi nào em ns đc ra viện.Giọng ns trong trẻo của bé Dương.
 - Anh cx ko pít. Anh Phong ns điện anh bảo sẽ đến ngay bây giờ. Cậu xoa đầu bé. vuốt tóc nhỏ.

- Thật sao. Em muốn cảm ơn anh ấy. Tuy ko đc ăn học nhưng mấy đứa nhóc ko hỗn láo vs ai. Chỉ trừ gặp kẻ xấu.
- Ủ anh cx muốn cảm ơn anh ấy và anh nhỏ con bạn của Phong nz.
- Là anh hôm trước cho tụi em phở sao.
- Ồ..

Cốc Cốc. ..

- Anh Phong. Cậu bé mừng rỡ ra mở cửa chưa biết ai mà đã rộ lên. - Ôi là sao.
- Ủ..Cô cười rồi nhéo má cậu.
- Chào bé Dương.. Bé khỏe ko nè. Linh Linh đặt gói trái cây đến cạnh giường nhỏ.
- Vâng em khỏe lắm. Nghe anh Triệu ns anh đã giúp em chữa bệnh cảm ơn anh.Cô nhóc lễ phép ns.
- Hi ko có gì.
- Anh này lac ai vậy anh. Cậu bé nhìn Long Ca quay sang hỏi Linh Linh.
- Ồ giới thiệu vs hai đứa. Ảnh là anh họ anh. Cô cười rồi kéo ảnh đến gần 2 đứa.
- Chào 2 nhóc. Anh tên Long Long
- Chúng em chào anh.Hai cô cậu đồng thanh chào.
- Ủ ngoan lắm

Ngồi chỉ 1 lúc nhưng hai nhóc có vẻ thích anh.Suốt buổi cười ns

- . - Anh còn đến thăm cậu bạn chút xíu anh ghé lại. Anh đứng dậy chào 2 nhóc.
- Vâng chút anh đến kể chuyện cười tiếp nha. Bé Dương tươi cười ns.Còn Nhóc kia thì chăm chú nhìn ra cửa. Hình như là hóng Đan Phong
- Em khát nước. Bé Dương cảm thấy cổ họng roi khi vì lúc nãy cười nhiều quá.
- Tuân lệnh công chúa có nc ngay.Linh Linh nhéo má cô rồi đi mua nc.

Đi ra đến lễ tân của bệnh viện. Cô đang nhìn quanh xem căn tin đâu. Bất chợt cô thấy 1 bóng dáng quen thuộc đang tiến từ cửa vào

Khi hấn đến gần cô đã mỉm cười. Nhưng ngược lại hấn lạnh lùng làm ngo như người xa lạ. Hai tay bỏ túi ánh mắt băng đi lướt qua cô.

Cô nhủ mày, cô nghĩ hấn ko thấy. Cô ms quay lui gọi - Đan Phong

Lại 1 lần nz. Hấn ko thèm để ý cứ tiến vào trong làm cô điên tiết lên.

.....

- Ôi anh Phong.Nhóc nôn nóng chờ hấn.Hấn đến nhóc rất vui.
- ừm... bé Dương khỏe chưa nào. Hấn sờ trán cô bé.
- Em khỏe lắm anh.cảm ơn anh vì đã chữa bệnh cho em. Cô bé cười tít mắt ns.
- Ko có gì. Hai Đứa ăn gì chưa.
- Bọn em ms ăn nè.Ủa mà anh đi ra ko thấy anh ấy sao.

Cậu nhóc ns thế là anh đã hiểu nhưng vò đánh trống lảng. - :Hai đứa ăn rồi sao.Tiệc quá.phải đồ hai tô cháo gà sao. Hấn vè mặt buồn.

- Ko ko.Đề khuya bọn em ăn. Bé Triệu tin ranh chạy đến cầm bao thức ăn

.....

Suốt từ lúc hấn đối xử vs cô như thế cô cảm thấy vô cùng khó chịu

" Hấn đang đùa sao.Đùa gì mà ớn lạnh thế chứ. Lúc sáng còn vui vẻ vs mình mà" Cô lắc đầu bó tay chấm com

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41

Cô cứ mãi suy nghĩ mà ko để ý đến ai

- Á. Cô giật mình la lên Cuối cùng gây họa đâm vào 1 thanh niên.May mà cả hai ko ngã.

.....

- Anh Phong hình như là tiếng của anh ấy đang gặp chuyện gì thì phải. Bé triệu lo lắng ns.- Anh ra xem sao.

Thấy cậu nhóc lo.hấn cx ko từ chối. Liền ra mở cửa. Nhìn ra

.....

- Tôi xin lỗi cô cúi đầu lia lịa. Không thấy hấn trả lời. Cô liền ngẩng đầu lên trước mặt cô 1 gương mặt quen. Đó chính là Gia Bảo.

- Cậu đến thăm tôi sao... Hấn ta ko còn nhìn cô lạnh lùng nz mà ngược lại đối xử vs cô trông thân thiện.

- Ờ ờ tôi đến .. Linh Linh ns vấp hiện tại cô vẫn còn thắc mắc vì sự thay đổi khó hiểu của cậu.

- Hay đến thăm mấy đứa nhóc. hấn tươi cười.

- Cậu biết rồi sao. Cô tròn xoe mắt nhìn hấn đầy ngạc nhiên.

- Sao cậu ngạc thế. Hấn nhí vào đầu của cô.- Sao ko ns rõ vs tôi.

- Cậu có cho tôi ns đâu chứ. Cô giả vờ lầy

- Ờ thì.. Hấn cứng họng- Vậy thì cậu cx phải tìm cách để ns chứ. Phải dùng mọi thủ đoạn để.

Cô nhìn bộ dạng ns của hấn mà buồn cười.

- Cười gì hả. Hấn đột nhiên lạnh lùng ns khiến cô giật mình ko cười nz làm cô tái cả mặt - Đùa thôi. Hấn lại cười.

- Cậu chưa uống thuốc à. Cô đánh vào ngực cậu.

- Á.. hấn ôm ngực, nhăn mặt chứng tỏ mình rất đau

- Bị gì vậy... cậu ko sao chứ. Thấy hấn cúi đầu xuống ôm ngực cô cx lo lắng.. - Tôi... cho tôi xin lỗi..

- Lại bị lừa nz rồi Nói cậu ngốc là đúng thực mà. Hấn ôm bụng cười

- Cậu... cô tức lên nghiêng răng đá vào chân cậu.

.....

Một đôi mắt lạnh nhìn từ xa. Tuy ko đứng gần nhưng anh dường như chứng kiến cuộc ns chuyện thâm mật của hai người họ. Cậu đồng sập của lại. Vào trong ko nhìn nz.

.....

- Mà sao cậu biết chuyện vậy. Cô tò mò. mà quên là ông anh Hai cx ở đây. Thì chắc chắn là anh kẻ còn hỏi. Ngốc ko tưởng tượng

- Thì anh họ cậu ns cậu đến đây thăm nhóc. Rồi anh ta kể lun chuyện của cậu.

- Ờ ờ.... Cậu về phòng nghĩ ngơi đi. Tôi đi đưa nc cho bé Dương đi này giờ chắc nó đang trông

- Uk.

.....

- Anh đi mua nc ở Lào sao. Bé Triệu tức lắm ko phải vì cô để bé Dương ko uống nc đc. Mà tính lẻ mề của cô mà anh Phong của cậu đã về.

- Cho anh xin lỗi. Cô cười

- Anh Phong ns đến đi rồi còn đâu nz mà xin lỗi.

- Té ra em giận vì anh ko đến kịp gặp ảnh sao. Cô phụng phịu ns.

- Vâng...

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

- Nay nhóc em thấy tâm trạng của anh Phong như thế nào.. Cô muốn biết dĩ do thực sự mà hấn trở nên lạnh lùng vs cô.

-... Chú bé đưa tay lên đầu suy nghĩ tỏ ra bí ẩn -Như mọi ngày.

- Có vậy mà cx suy nghĩ cho lâu.Cô chu mỏ vào nhóc.

- Mà lạ lắm anh.Chú bé kia tiếp tục nghĩ

- Saooo .Cô nhanh miệng ns

- Em thấy trong mắt ảnh ko đc vui.Mà anh vs anh ấy gây nhau à. Cậu bé tò mò hỏi

- Ko đâu có.Cô vội xua tay.- Vì sao em ns thế.

- Thì em nhắc đến anh thì anh ấy lại đánh trống lảng.

Từ miệng nhóc ns ra bây giờ cô ns thực sự tin là hấn trở nên như vs vs cô. Mọi tia hy vọng cứ nghĩ là đùa đều là ko phải. Mà đó là 1 trạng thái thực của hấn..

Cô cứ đờ người ra đến khi chú nhóc đưa tay hươ hươ trước mặt cô ns tỉnh

- Anh Phong ns cuối tuần sẽ ra viện.

- Ừ...Anh đến đây chút chuyện.2 em nghĩ ngơi đi.Linh Linh hôn lên trán Dương đang ngủ rồi chào chú nhóc đi

Tâm trạng cô trở nên xấu đi, cô ghét cái khó chịu đang trực tiếp dầy vò cô. Lần trước hấn cx vậy giờ cx vậy. Ko bao giờ cho người khác lý do vì sao lại bệnh cô tức ko chịu đc.

Linh Linh vừa mở cửa ra. Hình ảnh vừa suy nghĩ bỗng nhiên xuất hiện trước mặt.Hai người nhìn nhau rất lâu.

Cô muốn mặt đối mặt ns vs hấn nhưng ko ns đc. Cô cx ko hii bản thân mình đang bị gì ko nz. Thường này cô ns dễ lắm mà. Sao hôm nay khi đối diện vs người này sao lại cứng họng thế ko biết.

Tuy là 1 người nhưng cô cảm nhận Khuôn mặt ánh mắt khác hoàn toàn vs lúc sáng.

- Tránh ra. Hấn lạnh lùng ns.

Cô nhấp nháy mắt rồi tự mình xích sang 1 bên... Rồi đứng thờ ở đó.

Đan Phong quên đồ nên vào lấy lúc đi ra vẫn còn thấy cô ở đó.

Hắn ko thèm đếm xỉa. Nhìn mặt cô lơ rồi đi lun.

Cô nắm hai tay lại...cắn môi đến chảy máu

.....

Linh Linh suốt chặn đường về nhà. Cô ko ns tiếng nào. Thường ngày cô quây ko cho hắn lái. Hôm nay thấy cô như vậy anh thấy trống vô cùng. Về đến nhà cô liền chạy lên phòng khoá trái cửa.

Cô mở laptop ra kích lên 2 chữ Đan Phong. Thế là hình ảnh đẹp trai.Chủ tương lai của tập đoàn Trang sức nổi tiếng. Ko có dòng đá quý nào qua mặt.

Cô in ra cái mặt hắn dán lên tường, lấy phi tiêu phóng vào tấm hình trút giận. Nhưng càng ném cô lại càng điên lên. Cô ko ném nz mà nằm xuống.

Tự nhiên đôi mi ướt ướt. Mà chính cô cx ko biết nổi lý do.

- Mày bị gì thế này. Hắn vs mày có gì đâu. Sao giận hắn đc. Mà sao tự nhiên mình lại khóc chứ... Cô gạt đi nc mắt, ngủ thiếp đi lúc nào ko hay.

.....

Tại cổng trường Star.

Hôm nay cô đi học 1 mình. Anh trai lại bận nên ko đưa cô đến đc.

Mọi ánh mắt như lưỡi dao đang nhìn vào Linh Linh. Cô ko sợ nhưng thấy ko vui chút nào. Cô tiếp tục bước mà ko thêm quan tâm chúng làm gì.

- Đứng lại sao dễ đi thế cậu em. Một nữ sinh lớp trên đứng ngay trước mặt ko cho cô đi. Đứng sau cô là 3, 4 nam sinh

- Tránh đường tôi ko quen mấy người. Cô di chuyển đi nhưng ko đc vì có 2 người đằng sau đang giữ tay lại - Thả tôi ra. Cô kêu lớn.

- Thả sao hahaha.... la cho lớn vào. Ko ai giúp mày đâu. Cô ta miệng tô đồ chói trợn mắt nhìn cô

- Các người muốn gì. Cô mạnh miệng ns thẳng.

- Muốn gì sao Nói thực nhé. Cô gái đó đến cạnh cô áp sát vào tai cô ns... - Muốn biết cậu là hồ ly tinh đc hay cái... hahaha.. Cô ta tiếp tục cười chế nhạo, nâng cằm cô lên xem kĩ nét mặt.

Cô vừa nghe cô ta ns thì rung người sợ hãi đứng ngay ra. Cái gì thì đc nhưng chuyện này là ko thể.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43

- Ê nhanh ra xem kịch hay... Hot girl bóng đêm khối 12 đang chuẩn bị tấn công thẳng ms vô lớp mình...Một tên nam sinh lớp A2 cuống cuống chạy vào làm rộn lên, báo tinh sock.

Cả lớp nghe xong thì ào nhanh chạy ra xem. Chỉ có 1 người vẫn ngồi thờ ơ trong đó về mặt vẫn tỏ ra điềm tĩnh, Đan Phong chính là người đang ngồi đấy.

.....

1 về ngoài lịch lãm, khoác lên mình bộ vest đồng phục của trường Star.. Khuôn mặt phong thái toát lên 1 vẻ phấn khởi lạ thường.

- Đại ca vẫn chưa hồi phục, có cần phải đi học sớm vậy ko. Đàn em của hắn đang ngồi chùi giày cho cho hắn lên tiếng về bức xúc.

- Mày ko thấy sao. Tao khiến lên nhiều rồi.à tụi bây chùi giày nhanh lên đi nhiều chuyện. Hắn ns xong thì vui vẻ nhìn lên đồng hồ.

.....

- Tại sao chị lại muốn làm vậy vs tôi. Linh Linh nhú mày.

- Vì sao..Đơn Giản là Vì tao ghét cái bản mặt của mày. Cô gái đó bốp mạnh má Linh Linh, đưa mắt tức giận nhìn cô.

- Tôi đã làm gì chị chứ. Cô làm lý ns. Cô muốn biết 1 lý do thích đáng cho việc này.
- Mà hời cả trường này. Có ai là ko ghét mày ko. Cô ta đưa tay chỉ quanh mấy dãy hàng học sinh đang tụ tập để xem kịch hay miễn phí.
- Đánh nó đi chị. Nhìn cái bản mặt khó ưa. Vì hần mà Gia Bảo ms đánh nhau... Tụi nó hô hào đủ điều.
- Tất nhiên. Cô ta ns xong cười lớn tiếng cười như Nữ hoàng thánh ma.

Cô nhìn xung quanh ai cx đang cười cô. Đầu cô đau buốt.

- Hai bây đến xiết nó lại. Cô ta ra lệnh cho đàn em mình.

Hai tên tring đám đó đến giữ chặt tay cô. Cô cố dùng sức đẩy ra nhưng ko thể. - Chát chát chát..... Ma nữ tát mạnh luân phiên vào hai má của Linh Linh.

Trên khoé miệng máu như tuôn ra. Hai má cô ửng hồng.

- Chát chát... Những cái tát này tao thay mặt cả trường cho mày bài học. Vì đã làm cho Đan Phong và Gia Bảo của tụi tao xung đột.

Linh Linh muốn chống cự nhưng ko thể.

- Đó chỉ là 1 bài học nhỏ. Tiếp theo sẽ là 1 bài học nhớ đời cho mày vì đã gây ra tin đồn khủng khiếp này. Cô t búng tay ra hiệu đàn em

Linh Linh thực sự ko hiểu cô ta đang ns gì.

.....

- Tụi bây lái nhanh lên đi. Gia Bảo nôn nóng thúc tên lái xe.
- Tụi em đã cố hết sức rồi đại ca..Đường kẹt thế này sao đi nhanh đc. Tên đàn em nói nhưng vẫn chăm chú tìm cách thoát nơi này.
- Cốc Hần đánh vào đầu tên lái xe - Nói nhiều nhanh lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Chàng trai đó vẫn ngồi thản nhiên trong lớn. Nhưng đầu có trong lòng hần đang rất khó chịu Hần muốn buông xuôi mặc kệ cô nhưng hình như thực khó. Khó hơn cả việc học làm 1 vị lãnh đạo sau này.

Tiếng ha hét tiếng rầm rộ vẫn còn vang dữ dội ở nơi đó nơi mà cô đang 1 mình chóng choại.

Hần ko muốn nghe tiếng la hét chút nào. Hần muốn giữ nguyên vị trí nhưng ko thể đc người hần thì ở đây, nhưng hồn hần như muốn ra đó để giúp cô.

.....

Tụi nó đưa cái tivi ra.

- Mở lên. Ma nữ tiếp tục ra lệnh.

Màn đen trong mắt bao phủ cô. Những hình ảnh thân thiết của cô và Gia Bảo lúc ở căn-tinh, ở lớp, ở sân trường. Toàn bộ đều đc chiếu trên màn hình nhỏ. Tiếp theo cái clip ấy là toàn bộ lời bàn tán của học sinh trong trường.

&&&&& Anh Gia Bảo là gay sao. Sao lại thân mật quá đáng vs cậu ta chứ.....

Gia Bảo làm tụi mình thất vọng quá. Ảnh là gay.. thật ko vậy&&&&&

- Đủ rồi. Linh Linh hét lớn.

Ma nữ kia nhếch miệng cười mỉa mai.

- Tất. Cô ta ns.

Không chỉ có mỗi cô và tội chứng kiến. Mà bên trên còn có Đan Phong đang chăm chú nhìn xuống. Từng hình ảnh thân mật. Gia Bảo cầm tay, vuốt tóc cô... Xoa đầu cô. Gắp thức ăn cho cô. Còn cười ns.

Một sự tức giận ko có lý do của hắn. Hắn thấy khó chịu trong tim. Đau đớn như ai thất.

Ánh mắt lạnh lùng sắt đá nhìn Linh Linh.

" Xem như Tôi đã quá xem nhẹ cậu rồi" Hắn tính ko muốn nhìn nz nhưng từ dưới phát lên tiếng dữ dội.

- Đánh chết nó đi!!!!!! Tiếng hô lớn.

Tội đàn em Cô ta tiếng lại gần cô. Một tên đẩy cô ngã xuống. Mấy tên còn lại dùng gậy gỗ đánh vào thân hình nhỏ nhắn của cô.

.....

Bàn chân hắn ko chịu đc nz . Hắn đã nhanh chân chạy xuống.

Trong giây phút bị đánh này ko hiểu sao hình ảnh của một người xuất hiện trong cô. Không ai khác ngoài Đan Phong.

Cô co người lại, để tội đánh. Cô biết có chống lại cx như ko.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45

" Giờ cậu đã cảm thấy sao. Rất đau phải ko. Ko có ai giúp cậu đâu. Còn nhiều hơn vậy nz, trò chơi chỉ vừa bắt đầu thôi. haha... Phương Thanh này sẽ vui cậu xuống đất nhanh thôi" Một khuôn mặt xinh đẹp nhưng đầy giả tâm đang nhìn vào đám đông. Cười rộ trong lòng. "

.....

Chiếc xe của Gia Bảo cuối cùng cx có mặt trước cổng trường.

Hắn tiến vào trong. Hắn cảm giác có điều gì đó hết sức lạ thường. Sân trường tụ tập chen lấn. Tiếng hô cổ vũ lớn.

Hắn bỗng nhiên Linh cảm có điều đó ko hay. Hắn liền ra sức chen vào trong. Nhưng có vẻ rất khó vì người đứng dày đặc

.....

Cô lước mắt nhìn quanh. Cô mong là hắn ko có đây. Vì nếu hắn có ở đây mà ko đến giúp cô. Việc này còn đau đớn hơn cả chuyện bị đánh. Nhưng nó trái vs mong muốn của cô. Hắn đã xuất hiện và đang nhìn cô. Cô nhìn trong mắt hắn như đang thương hại cô. Cô nhìn hắn rất lâu. Trong tâm cô rất muốn hắn đến để bảo vệ cô. Nhưng chân hắn vẫn dậm chân tại chỗ....

" Cậu ghét tôi vậy sao," Cô nhìn Đan Phong ns nội tâm.

" Đừng tôi quá ghét cậu đi chứ. Ghét cậu vì sao lại gặp, Phá vỡ lớp vỏ ngoài lạnh lùng của tôi, rồi lại thân mật vs cái người mà tôi thù nhất" Hắn cx đưa mắt nhìn cô.

Một sự độc thoại nội tâm của hai người.

Tội Vẫn đánh cô, Toàn Thân cô như rã rời, bất lực. Ánh mắt cứ thế khép lại trong sự yếu đuối. Cuối cùng cô cx gục xuống, ngất đi. Cô ko muốn nhìn vào hắn nz một con người quá tàn nhẫn

Đan Phong đau đớn vô cùng khi thấy mắt cô nhắm lìm lại. Đau như ai cào xé.

Ánh mắt chớp loáng " Ko ko, ko đc"

Hắn chạy ào đến, ánh mắt giết người nhìn tụi đang đánh cô. Bọn chúng rung lập cập, bỏ chạy.

Gia Bảo cùng lúc đó chạy đến thấy toàn thân cô. Tận đáy lòng hắn đau buốt khi thấy cô như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

Gia Bảo ms nhìn thấy sự tình nhưng anh đã nhìn rõ mọi chuyện Và anh còn biết rõ hơn là Đan Phong đã ko giúp cô đến giây phút cuối ms ra tay. Hắn muốn chạy đến đánh vào mặt của Đan Phong. Dành lại Cô. Nhưng hắn ko kịp nư rồi Đan Phong đã bế cô lên và chạy nhanh mất dạng. Hắn thấy ánh mắt đầy lo lắng của Đan Phong dành cho cô.

.....

Khuôn mặt đang tươi cười bỗng nhiên tái đi. Khi cô ta thấy Đan Phong lần Gia Bảo đều cứu Linh Linh. Khó chịu hơn là

Hắn, Đan Phong đã ôm Linh Linh.bế đi.

Phuong Thanh bậm miệng lại tức giận đến tận xương tủy.

.....

- Tụi bây...! Gia Bảo chỉ vào mặt những đứa đã đánh cô. Hắn ko thể bỏ qua mà nhào đến đánh tụi ra xương. Còn ghê hơn cả Tụi hắn đánh Linh Linh.

Bọn chúng sợ hãi, chạy tán loạn. Cô ma nữ đó sững người. ko. cự động đc.

.....

Hắn xiết chặt người cô.. Hắn thấy đau ở tim. Hắn ước người bị thương bây giờ là hắn. Nhưng ngược lại. Người đang chịu vết thương là cô.

taxi. Hắn đặt nhẹ nhàng đầu cô lên đùi hắn. Kẻ vuốt đi mái tóc phủ trước mặt., rồi đánh nhẹ vào mặt cô.

Họ thường ns.Con trai rất khó khóc. Họ chỉ khóc khi đã làm khổ người mình yêu.

Và thế hắn đã khóc. Những giọt nc mắt chưa bao giờ rơi kể từ khi Ngân Bình mất tích

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

- Cậu tỉnh lại đi. Tôi xin lỗi... tôi đã quá hồ đồ, đã quá lạnh lùng để cậu bị đánh đến ngất đi ms chạy đến. Tôi cx ko hiểu tại sao mình lại giận cậu. Có lẽ vì trông thấy cậu quá thân vs Gia Bảo. Tại sao.. tại sao... người đó ko ai khác mà là cậu ta. Người mà tôi ghét biết nhường nào..." Hắn đã thốt lên từ tận sâu đáy lòng của mình. Đã nhiều lần hắn đã tự giã vò mình vì hắn nghĩ vì sao mình lại ghen ghét khi thấy cô ở cùng Gia Bảo .Rồi hắn tự nghĩ là mình thích cô sao. Nhưng như vậy đủ chứng minh là hắn gay sao. Hắn ko chấp nhận đc sự thực mà hắn đã nghĩ. Nên hắn muốn xa lánh cô để xem lại bản thân mình. Nhưng càng muốn xoá hình ảnh về cô thì lại càng thấy nhớ cô.

Ồ í e...Tiếng xe cấp cứu... Thân hình cô gầy guộc đầy vết thương vnmằm bất động càng khiến hắn còn oán trách bản thân mình. Hắn chạy theo chiếc giường mà cô đang nằm.

- Xin anh đứng ngoài chờ. Hắn ừa vào nhưng đã bị cản lại.Cửa cấp cứu khép lại, tìm hắn như ai dùng dao rạch. Hắn khụy xuống gục đầu vào đầu gối. Ngồi co. ro lại. Bây giờ tất đều ko còn quan trọng vs hắn ngoài cô. Điều mà hắn muốn bây giờ là nhìn cô tỉnh lại và nói lời xin lỗi vs cô.

Đan Phong ko muốn gục ra nê. Hắn đứng dậy nhìn qua cửa kính mờ ảo chỉ thấp thoáng người qua lại trong phòng đang cấp cứu cho cô.

Từ giây phút cuối cùng khi hắn nhìn thấy cô khép mắ lại bm à ngắ đi thì hắn đã nhận ra là mình đã yêu cô. Nhưng sự thật lại luôn đúng cả hsi người đều là con trai. Mọi tình này sao có thể xảy ra đc.

" Tai sao...cậu là con trai mà ko phải là con gái. Cậu biết tôi muốn biến cậu là con gái biết nhưng nào ko." Tận sau ánh mắt của hắn là 1 lời cuờ trách.. Hắn trách trời vì sao lại để hắn gặp cô.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Gia Bảo vẫn còn đánh bộn, hắn ko dứt đc khi hắn nhớ lại gương mặt tiền tuy của cô nằm co trên mặt đất. Lúc đó điều mà hắn nghĩ đến là người đang nằm đó là hắn chứ ko phải là cô

Tuy hắn và Đan Phong, hai con người đối nghịch nhau thù ghét nhau. Nhưng từ khi gặp Linh Linh thì dòng suy nghĩ của họ lun giống nhau. Cả hai đều muốn ở cạnh cô, Bảo vệ cô mà ko hiểu vì sao.Nhưng từ khi Đan Phong đã nhanh chân cứu cô trước hắn thì hắn mới nhận ra rằng. Hắn đã quá yêu cô. Hắn chấp nhận để người khác nghĩ mình bị gay. Miễn sao hắn ở gần cô là đc.

Hắn điên cuồng đánh chúng, mà ko pít mệt. Mồ hôi đổ nhễ nhãi. Những vết thương cũ vẫn chưa dứt nhưng hắn hình như ko cảm nhận đc. Điều mà hắn nghĩ bây giờ là đánh chết tụi đã đánh người hắn yêu.

Ánh lửa tức giận trong mắt hắn đã kìm lại. Khi toàn bộ bộn người đó đều vật ra đất ko còn sức lực chống trả.

Hắn chạy thực nhanh đến bệnh viện để tìm cô. Nhưng ko dễ vậy khi mà cái thành phố rộng lớn biết bao nhiêu là Bệnh viện chứ. Hắn cứ điên cuồng chạy.

.....

Cánh cửa cấp cứu đã mở ra. Đan Phong đang ngồi chạy ào đến bên ông bác sĩ

- Cậu ta cậu ta sao rồi. Hắn cầm tay bác sĩ hỏi vs vẻ đầy lo lắng.

- Đánh nhau gì mà dữ vậy. Vết thương rất nghiêm trọng sẽ rất lâu ms có thể hồi phục đc. Cô gái đó cần phải nghỉ ngơi thật nhiều.. Ông bác sĩ lắc đầu diêm đạm ns rồi bước đi,

- Cô gái.Hắn ngạc nhiên vô cùng. Và cx ko tin chắc vào tai mình nê.

Bác sĩ đi ko xa thì hắn vội chạy đến hỏi lại. Hắn mong là tai hắn ko nghe nhầm

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giã Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 49

- Ông nói cậu ấy là con gái sao... Hắn nắm lấy áo ông ta ns vội.

- Cái cậu này bạn mình mà đi hỏi tôi. Đúng đấy đó chính là cô gái. Ông bác sĩ khẳng định rồi tiếp tục lắc đầu nhìn hắn khó hiểu

Hắn đứng bất động rất lâu." Cậu ta là con gái ... cậu ta là con gái. " Hắn như la hét trong lòng, hắn nhảy ào lên vì quá vui mừng ,hắn rất vui, vui hơn bao giờ hết.

Hắn ngồi cạnh giường cô. Nhìn chăm chí từng nét mặt. Điều mà hắn ko bao giờ tưởng tượng nổi là cô là con gái. Hắn đã thực xóa bỏ đi nghi vấn là mình

có vấn đề về giới tính. Nhưng điều mà hấn suy nghĩ tiếp theo sau là Gia Bảo Nếu hấn biết đc cô là con gái....Hấn suy nghĩ rất lâu ms đưa ra quyết định cho bản thân mình là ko nên cho ai biết chuyện cô là con gái. Kể cả ns vs cô

. Hấn nắm lấy bàn tay gầy guộc của cô. mặc dù hấn rất vui vì cô là con gái nhưng điều đó chả thấm thía vào đâu, khi hấn thấy những vết thương đc băng bó trên người cô. Hấn đau lòng lắm

Ca cấp cứu kéo dài 2 tiếng rưỡi. Từng phút từng giây là những vết kim châm vào tim hấn. Vết thương của kim châm rỉ máu vẫn chưa lành đc khi cô vẫn nằm yên đó.

- Hãy tỉnh lại đi. tôi cầu xin cô đấy. Hấn cúi sát mặt vào tay cô.- Hãy cho tôi có cơ hội để ns lờ xin lỗi.

Tiếng bước chân dồn dập chạy vào phá vỡ sự yên tĩnh của căn phòng.

Gia Bảo cuối cùng cx tìm đc đến đây.

Hấn ào đến bên cô sờ soạn

- Cậu ... cậu sao ko...

Hấn thờ dốc nhìn vết thương toàn thân của cô, ngay lập tức hấn muốn đánh cho Đan Phong 1 trận vì đã khiến cô ra nông nỗi này. Hấn nghĩ nếu lúc đó hấn ở cạnh cô thì sẽ ko xảy ra chuyện vs cô. Nhưng hấn đã kìm chế lại ns vs hấn.

- Tôi muốn ns chuyện vs cậu Đan Phong. Hấn đối diện Đan.Phong đưa đôi mắt trung trung đầy tức giận.

Phía sau hậu viên. Cánh gió thoang thoảng nhẹ nhàng mà êm dịu nhưng hai con người đứng ngay đây lại ko đc vậy.

- Toát... Gia Bảo ko kìm chế đc nz, hấn đám mạnh vào má anh. Rất rất mạnh.

Khoé máu trong miệng hấn tuông ta. Hấn quệt đi về máu nhìn thẳng Gia Bảo, hấn ko muốn đánh trả vì sao chứ...vì hấn biết hấn là người có lỗi hấn đáng để nhận cú đấm ấy

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

Gia Bảo tiếp tục nấn vào áo Đan Phong Cánh tay hấn chuẩn bị đánh vào Phong

Nhưng thấy Phong ko chống đỡ hấn cảm giác rất khó chịu. Nên hấn bắt lực hạ tay xuống, mạnh ta thả cổ áo Phong ra

Cả hai ko ai na vs nhau câu nào.

- Vì sao cậu ko đánh trả. Gia Bảo thắc mắc hỏi

- Vì tôi có lỗi đáng để nhận hình phạt. Đan Phong mím môi điềm đạm trả lời.

- Đan Phong mà tôi biết đây sao. Gia Bảo nhếch miệng cười.

-... Hấn ko trả lời, chỉ biết và tự suy ngẫm người khiến hấn ra như vậy là cô, Linh Linh

Đây là lần đầu tiên hai người thẳng thắn ns chuyện vs nhau như 1 người bạn như hồi nhỏ. Cả hai dphã có 1 thời gian rất lâu là bạn thân. Nhưng vì 1 sự cố mà hai người họ đã trở thành kẻ thù.

.....

Sáng sớm tinh khôi ánh mặt trời len lỏi qua khe cửa. Nhưng tia nắng rọi chiếu vào khuôn mặt đầy vết thương của cô. Tia nắng như truyền cho cô sức mạnh. Ko lâu sau, cô nhủ mày rồi mở mắt ra. Cô cảm thấy như nhói toàn thân.

Cô cảm giác hai tay mình như bị trói lại. Nhưng ko phải thể bên cạnh giường cô đang nằm có sự xuất hiện của hai chàng trai quen thuộc. Cô nhẹ nhàng kéo tay mình ra.

Mặc dù cô đã cố sức nhẹ nhàng nhưng Hai tên kia vẫn giật mình và cùng dậy trong 1 lúc.

- Cậu tỉnh rồi sao. Cả hai tên cùng đồng thanh đáp. Cô nhìn về tiền tụy của hai người cô đoán chắc là anh người đã thức để trong cô. Cô nhớ lại ngày hôm qua 1 cảnh tượng quá sức khủng khiếp khi cô nhìn về lạnh lùng của Đan Phong nhìn cô. Cô cố nhớ lại nhưng vẫn ko hoàn toàn nhớ ra ai đã đưa cô đến đây. Nhưng trong trí nhớ của cô còn sót lại tiếng kêu của Gia Bảo hét lên. Chỉ cần vậy Cô khẳng định người cứu và đưa cô đến đây là Gia Bảo

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51

- Cậu cảm thấy thế nào. Đan Phong nhanh miệng hỏi. Mặt cô ko hề biểu cảm cũng chả thèm nhìn hắn. Cô đến bây giờ vẫn rất rất giận hắn. Cô quyết tâm sẽ ko ns chuyện vs hắn

- Cậu đỡ hơn rồi thế nhiều rồi chứ nhì. Gia Bảo béo má cô.

- Hi tòi đỡ hơn nhiều rồi cảm ơn cậu. Đối vs Gia Bảo cô hoàn toàn khác. thân thiện hơn rất nhiều.

- Cậu ăn muốn ăn gì. Gia Bảo hỏi để đi mua

- Cậu muốn ăn mì quảng đúng ko. Đan Phong ns mà cậu còn cảm thấy khó chịu giọng ns ko giống cậu thường này.

Đan Phong ns như thế hắn nắm rõ cô vậy. Gia Bảo điên tiết lên.

Nhưng 1 câu ns khiến tên Bảo vui lên . Nhưng lại quá phù phàng vs tên Phong.

- Ko, Trong lòng Cô cx muốn ăn nó nhưng cô muốn trả thù hắn bằng :cách này để hắn quê trước mặt Gia Bảo- Gia Bảo mua giúp tô cháo nha. Cô ta tươi cười nhìn Gia Bảo.

- Tuân lệnh. Tên Bảo đưa tay lên vàng trán chào rồi đi mua.

Gia Bảo vừa ra khỏi cửa thì chạy vào lại dặn dò cô - Hắn mà ăn hiếp cậu thì ns tòi

Linh Linh gượng gịu gục đầu.

Nhưng ko lâu sau hắn lạ chạy vào lại lần này hắn khiến cả hai đứng tim

Hắn chỉ vào hai người - Cả hai cảm nhúc nhích đến khi tòi vào đây.

Cô bó tay chịu thua cái tính quá trẻ con Của Gia Bảo.

Cô ko pít là hắn còn vào nz ko. Nên lặng im.

- Cậu giận tòi sao. Bây giờ còn mỗi 2 người Đan Phong để ăn ns hơn.

- Tòi là gì của cậu đầu mà có quyền giận cậu. Cô ns mà chả thèm nhìn hắn. Hắn cảm thấy tim mình có chút nhói lên khi nghe cô ns câu vô tình ấy

" Ko là gì sao, cô để đấy... đến khi khoẻ lại là chết vs tòi"

- Tòi làm gì thì cậu ms thôi giận tòi. Đan Phong nhẹ giọng.

- Tòi đã bảo ko giận cậu rồi mà cô nổi nóng. Hắn cx tức điên đẩy người cô vào thanh giường đặt 2 tay vào đầu thanh ngăn cản cô cử động. Cô hoảng hồn ko ns đc chỉ lấp cháp vài chữ - Cậu ...

- Cậu ko trả lời câu hỏi đó của tòi. Tòi sẽ để yên như vậy đến khi Gia Bảo đến.Hắn hăm dọa

Cô quá biết rõ tính Gia Bảo. Hắn mà thấy cảnh này thế gì thì 2 người cx đánh nhau. Nhưng cô ko muốn họ lại đã kích cô muốn họ là bạn của nhau.

- Đc rồi cậu tránh ra rồi tòi ns. Cô nhấp nháy mắt ns.

Hắn là cô sẽ như vậy.

- Đc thôi. Hấn nhếch miệng cười rồi về lại tư thế ban đầu khi Gia Bảo đi.

- Ns đi. Hấn thúc.

- Cậu phải để tôi suy nghĩ đã chứ. Cô chu mỏ mắng hấn.

- Tôi cho cậu 1 phút suy nghĩ. Hấn ns mà như ra lệnh

- Cái gì 1 phút.

- Ừ nghĩ nhanh đi. Bắt đầu tính thời giờ 59 58 57..

Cô suy nghĩ cô ko pít có nên ns ra từ đáy lòng ước muốn của cô ko.

- Suy nghĩ gì mà lâu thế 5 4 3..

- Tôi muốn cậu và Gia Bảo là bạn của nhau. Cuối cùng điều cô muốn ns từ lâu cx giờ đã ns đc

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Khuôn mặt cười của Đan Phong bỗng dần ra. - Cái gì thì đc chứ điều này thì ko bao giờ.. Hấn lúc nãy còn mạnh miệng bảo cô ns giờ cô ns ra thì lạnh lùng ns ko bao giờ... Cô nổi khùng

- Ko pải cậu ns sẽ làm việc gì đó để tôi hết giận sao!.

- Ừ thì... Hấn một mặt thì muốn cô nguôi giận tha thứ cho hấn ho giận hấn nz, nhưng mặt khác hấn ko muốn là bạn của Gia Bảo.

- Để trở thành bạn vs nhau khó lắm à. Cô liếc cậu ns giọng chua chát.

- Ai thì đc nhưng tên đó thì ko. Hấn ns thẳng lun

- Tại sao chứ??? Cô thực sự ko hiểu hai người này vì sao lại thù nhau đến thế.

- Cậu đi mà hỏi hấn. Cậu nghĩ ngợi đi. Tôi về. Hấn ko muốn tồn tại tình bạn của hấn vs Gia Bảo, nếu để cô tiếp tục ns thì sẽ thuyết phục đc hấn mất. Vì vậy tốt nhất là hấn nên lảng đi.

.....

- Chào bác sĩ... Đan Phong sau khi về thay ao quần thì đến ngay đến bệnh viện. Nhưng ko vào phòng cô mà đến phòng của ông bác sĩ cơ cứu vết thương của cô lúc này.

- Chào cậu. Cậu đến tìm tôi để.

- Tôi muốn ông giữ 1 bí mật mà hôm qua qua ông ns vs tôi. Hấn từ tốn ns

- Bí mật gì. Thực sự là ông ko hiểu thực.

- Ko đc để lộ chuyện cô ta là con gái. Nếu... Ai biết đc chuyện này thì đừng trách. Hấn hăm dọa ông bác sĩ rồi đưa ông 1 tấm chỉ phiếu có ghi người đại diện là Hấn thị. Ông đoán ngay hấn là con trai của tập đoàn đó.

Ông ta có vẻ sợ sệt. Ông đã quá rõ vs những người làm lãnh đạo. Họ ns là sẽ làm - Vâng..

- Còn nz... Nếu anh cổ đến hỏi có ai pít chuyện này thì ông ns chưa ai pít. Hấn dặn kĩ hơn

- Vâng... tôi. tôi sẽ ns vậy.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

9h tối Phương thị

Long long suốt ngày ở công ty, còn làm thêm, công việc tui mất tui mõi. Bỗng nghe cuộc điện thoại. Thì mặt mắt tái mếc. Để lại đóng công việc đó chạy ngay đến bệnh viện.

2 tên kia đã về, cô ngồi 1 mình đọc truyện. Cô ước bây giờ mình ko ở đây nà.

- Linh Linh, Long Long chạy ào vào phòng cô. Hấn ko quan tâm là có ng ko

Cô ngạc nhiên đến ngơ ngác nhìn anh trai. Cô đã bảo vs bà Tư là ko ns vs ảnh rồi mà.

- Sao anh biết em ở đây.

- Con ngốc này tính giấu anh phải ko. Long ca cóc đầu cô.

- .. Cô chả còn gì để ns.

- Em sao rồi để anh coi. Hấn sờ soạn lưng tung beng trên người cô.

- Anh hai... em ko sao.. Cô bực lăm lun

- Ko sao thì đc. Ăn gì chưa..

- Ăn rồi.. Gia Bảo mua rồi.

- Hấn mua.. Anh tròn xoe mắt ns

- Làm gì mà ngạc nhiên thế anh.

- Ai đưa em đến bệnh viện. Hấn đột nhiên hỏi, mà cô cx chả bít ai đưa cô đến.

- Hình như là Gia Bảo. Cô ns đại.

- Nếu vậy là hấn biết em là con gái sao.

Cô có vẻ rất sock vs điều này.

- Em ngồi đây anh đi đây có chuyện.

Linh Linh muốn biết vì sao anh lại ns thế. Nhưng chưa kịp ns thì ông anh hai của cô đã chạy mất dạng

.....

15' sau

Long ca trở về phòng cô. Thở phào.

- Anh đi đâu thế..

- Em ấy may mà bác sĩ chưa ns vs ai. Chứ ko là lộ hết. Lần sau đừng có tieps xúc quá nhiều vs hai tên kia nà. Em sẽ gặp rắc rối to đấy. Mặt hấn nhăn nhó khuyên nhủ mà như mắng vào mặt cô.

- Em biết rồi. Anh thì sao chứ. Ngày nào cx công vs việc. Nếu lúc đó có anh thì đến nỗi gì em vào viện. Cô giận dữ trách móc

Nghe Linh Linh ns vậy hấn cảm giác có lỗi vô cùng.

- Thôi đc rồi sorryyyyyy em gái. Hấn xoa lên mái tóc ngắn con trai của cô.
 - Hí ko chơi anh nż. Giận lun rồi. Cô bữ môi vs anh nhõng nhẽo.
- Hấn thì quá biết tính cô mà - Để anh mua kem cho em. ko giận nż nhá.
- ok ... Cô lại cười lại rồi. Thế đấy cô ko bao giờ để bụng vs ai.

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54

- Oa... Kem anh zai mua là số 1. Linh Linh sung sướng cầm cây kem ăn cười tít mắt.

- Bà nịnh vừa vừa thôi. Long Long nhí tay vào đầu cô

- Hêhê....

- À... Long Ca như nhớ ra chuyện gì đó.- Chứng minh nhân dân giả mạo anh đưa em đâu rồi. Hấn đưa tay ra như muốn xem

Long Long ns cô ms sực nhớ. Cô nhòm người dậy tìm cái ví ở túi sau. Tìm mãi cx ko có. Cô cười giả lả nhìn anh trai vẻ mặt đau khổ - Mất đâu rồi á, chắc là lúc sáng..

- Ý em là nó rơi ở trường.

Cô gục gục đầu.

- Em biết đó là chứng minh giả thì lo mà giữ đoàn hoàn chứ. Nếu có ai đó đem đến công an là tiêu ko hả. Long Ca vô cùng tức giận.

- Em... em xin lỗi. Nhưng người nhặt nó sẽ ko pít đó là giả để đem đến công an đâu. Cô ra về hối lỗi.

- Thộ đc rồi, nếu đã rơi trong trường. Thì chỉ có học sinh trường mình nhặt. ai anh sẽ thông báo tìm đồ bị rơi.

.....

- Không biết bao giờ ms đc ra viện đây trời chán chết mất. Linh Linh vừa ngủ dậy thì đã phán câu đó.

- Bác sĩ ns tiểu thư cần nghỉ ngơi thêm. Ko thể ra viện sớm đc đâu. Bà Tư ân cần khuyên cô.

- Bà Tư ơi cháu cgian gần chết đây nè. Cô cứ rên rĩ mãi.

- Có Gia Bảo này thì cậu ko chán đâu. Từ ngoài cửa đi vào đã choan choan giọng hấn.

- Ỉ... Cok bữ môi nhìn hấn rồi nhìn ra cửa như mong chờ sự xuất hiện của ai đó.

Thấy cô như vậy là hấn đoán đc suy nghĩ của cô rồi

- Đan Phong ko đến đâu mà nhìn.

Nghe hấn ns cô giật mình như có tạt giật mình, cúi vấp

- Tôi... chờ hấn đâu chứ.

- Ko nhắc hấn nż, cậu xem tôi đem gì cho cậu nè... Hấn đưa trước mặt cô gói thức ăn.

Cô sáng mắt ra, ngửi mùi là cô biết đó là món khoai khẩu của cô rồi. Cô chụp lấy

- Sao anh biết tôi thích ăn mì quảng. Cô vừa ăn vừa ns

- Thì hôm qua Đan Phong ns. Hấn về mặt ko vui khi nhắc lại. - Hôm qua nghe hấn ns như thế là tôi biết đó là món cậu thích rồi. Cậu chỉ chọc tức hấn chứ gì.

Cô gượng gạo khi bị Gia Bảo nắm lấy tim đen.

- Thế cậu ko đi học à. Cô đánh trống lảng.

- Đi.

- Sao giờ còn ở đây. Cô thắc mắc.

- Tội thì ai cấm. Giờ nào đến chả đc. Hấn về mặt ra oai.

- Hỉ nhìn cái mặt phách tấu. Cô ns nhỏ nhỏ trong miệng đủ mình nghe.

- Cái gì cô vừa ns ai... Cậu ta hỏi lại.

- Tôi ns gì đâu. Nói phong long thôi. Linh Linh nhìn quanh ns.

.....

Ở 1 góc nào đó...

Osin 1: cậu chủ đạo này là lạ thế nào í.

Osin 2: ừ, cậu chủ biết quan tâm hơn là thứ nhất, bớt lạnh lùng hơn là thứ hai...

Osin 3 chen vào: nhưng chỉ với cô bé ms đến kia thôi, mà con bé cũng dễ thương nhĩ!

Osin 1 2: chuẩn ko chỉnh, chỉnh hết chuẩn.

3 osin: Hay là cậu chủ... Chắc không phải đâu, mới vài ngày thôi mà.

Tại 1 nơi có tên là nhà bếp...

"lọ nào đựng muối, lọ nào đựng đường ta?" _ nó đang làm wen vs cái nhà bếp ở đây. Trước mặt nó là 2 lọ: 1 xanh, 1 đỏ, nó đang xem đâu là lọ đường & đâu là lọ muối. Nó mở nắp cả 2 lọ rồi ném lọ xanh là đường, lọ đỏ là muối. Cô nàng thông minh lấy bút dạ ra viết vào 2 cái nắp. Nào ngờ do 2 cái lọ là thủy tinh nên trong suốt, có cái nắp nhựa là có màu thôi nên lúc đóng nắp lại thì nàng Thiên Ngân hậu đậu nhà ta lại đóng sai nắp, nắp đỏ cho lọ đường & nắp xanh cho lọ muối. Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp nhĩ? Các bạn theo dõi tiếp nha!

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55

CÓ THÔNG BÁO... Tiếng ns lớn phát ra từ đài phát thông tin trường.

- Vào chiều hôm qua tại sân trường chúng ta, có 1 bạn lớp A2 nam đánh mất cái ví tiền. Trong đó có 1 thẻ cào cước... Và 1 vài vật nhỏ nhặt ko có gì quý giá.... Ai nhặt đc đem về phòng hội trường học sinh... Trong thẻ cào cước có tên là Phương Nguyễn Linh Dương.. Chúng tôi vô cùng cảm ơn...

.....

"Phương Nguyễn Linh Dương... Linh Dương..." Một cô gái ngồi một mình trong lớp nhếch miệng cười nguy hiểm nhìn chăm chú vào khuôn mặt của kẻ mà cô căm thù nhất.

Cô mở ví ra bên trong còn có 1 bức ảnh...

Bên trong bức ảnh là hai đứa bé khoảng chừng 10 tuổi đang chụp vs nhau bên cạnh vườn hoa hồng vàng. "Nếu tôi đoán ko lầm thì đây là Long Long... "Cô ta đưa ngón tay trỏ chỉ vào khuôn mặt của bé trai, cô đưa tay dịch qua khuôn mặt bé gái vs về mặt trầm ngâm, suy nghĩ... " Còn đây là ai." Cô thấy rất quen... Cô cầm tấm thẻ căn mg cước có tên Linh Dương đưa đến gần tấm ảnh có mặt bé gái so sánh. Cô nhìn thấy 1 vài nét tương đồng về 2 tấm hình...

Bỗng nhiên từ ngoài cửa nghe tiếng xì xào tiếng bước chân đang dồn dập tiếng vào lớp... Cô giật mình vội bỏ ngay nó vào cặp của mình.

.....

- này... Linh Linh bỗng ns.

- Gì...? Nhìn vẻ mặt cô thì Gia Bảo đã quá hiểu - Cần tôi giúp gì sao.

- Ờ ờ... Cô tươi cười gục đầu lên tục.

- Tôi chán quá à.. Cậu đưa tôi đến trường đc ko... tôi..

Cô chưa dứt câu thì đã giọng đần búa ns - Ko

- Vì sao. Cô hỏi.

- Đơn giản vì cậu vẫn chưa đc Khoẻ... Hấn ko phải là ko muốn cho cô đi mà hấn thấy người cô còn nhiều vết thương bằng bó...

.....

Hôm nay vẫn như mọi ngày, sân trường Star cả hai khu A lẫn B đều đang bàn tán sôi nổi chuyện hôm qua.

- Ê ma nữ 12 chuyển trường rồi, nghe ns là tôi quê học. Một đám nam sinh lẫn nữ sinh đang đang bà tám

Bạn đang đọc truyện *Nhóc... Em Dám Giả Trai Lừa Anh Sao* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.